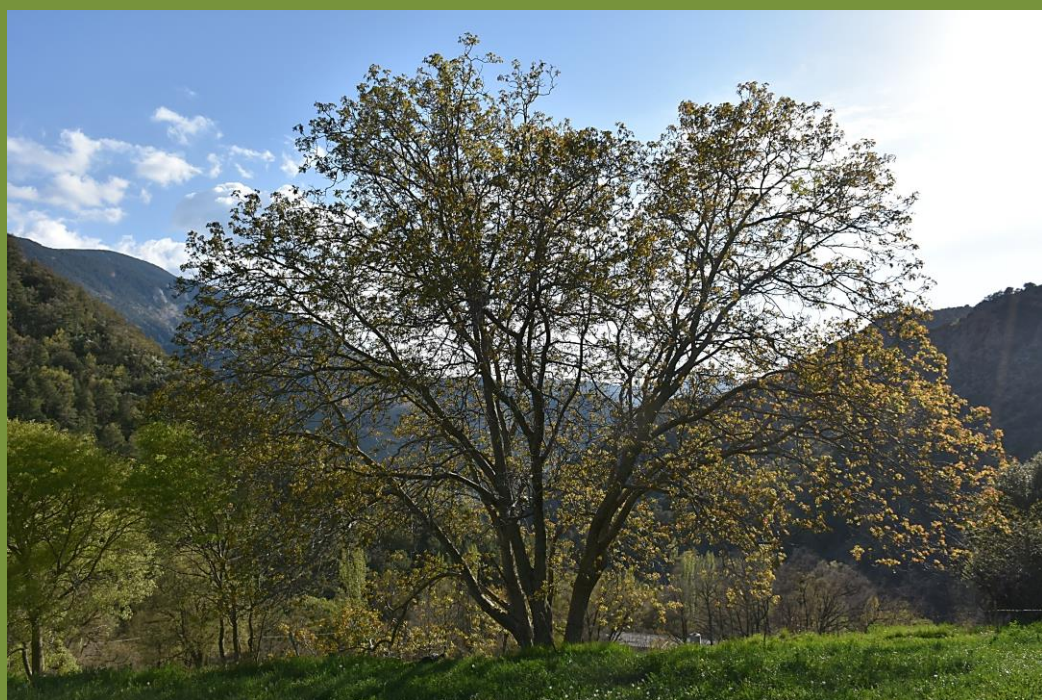

ARBRES REMARCABLES DE LA VALL D'ALINYÀ

Participants: Marc Aixarch, Guillem Brossa, Damián S. Martínez i Gerard Sabat

Tutors: Roser Maneja, Josep Antoni Pujantell i David Molina

—
Fundació
—
Catalunya
—
La Pedrera
—

Agraïments

Volem agrair la col·laboració per a la realització d'aquest projecte a totes les persones i institucions que s'han interessat en ajudar-nos. Per aquest motiu volem donar les gràcies especialment a la Roser Maneja, en Josep Pujantell i en David Molina per l'ajuda a l'hora d'orientar el projecte i en sol·lucionar tots els dubtes relatius al mateix.

A més, volem donar les gràcies al Dr. Martí Boada per els seus coneixements i la disposició a ajudar-nos quan ho hem necessitat.

No volem oblidar agrair a la Fundació Catalunya-La pedrera i tots els seus treballadors, així com a la gent de l'hostal de Ca la Lluïsa per la seva hospitalitat i en especial al Lluís, a l'Agustí i al senyor Gilet per la seva participació directa per aportar dades directes al nostre treball.

I per últim agrair als amics i la família que ens han donat suport en tot moment durant la realització del projecte.

Índex

1.	ANTECEDENTS	9
1.1.	CARACTERITZACIÓ DE LA VALL D'ALINYÀ.....	9
1.1.1.	Localització	9
1.1.2.	Medi abiòtic.....	10
1.1.3.	Medi biòtic	12
1.1.4.	Medi socioeconòmic	15
1.1.5.	Context històric	16
1.2.	ELS ARBRES REMARCABLES.....	17
1.2.1.	Taxonomia dels arbres remarcables	17
1.3.	CATALOGACIÓ D'ARBRES REMARCABLES	24
1.3.1.	Catalogació a Europa i a la resta del món	24
1.3.2.	Catalogació a nivell estatal.....	25
1.3.3.	Catalogació a nivell autonòmic	26
1.3.4.	Catalogació a nivell comarcal i local.....	29
1.4.	LEGISLACIÓ DELS ARBRES I ARBREDES REMARCABLES.....	31
1.4.1.	Nivell mundial.....	31
1.4.3.	Nivell autonòmic	35
1.4.4.	Nivell comarcal/local	36
2.	JUSTIFICACIÓ	38
3.	OBJECTIUS	41
4.	METODOLOGIA.....	45
4.1.	FITXA DE CAMP	46
4.1.1.	Identificació.....	46
4.1.2.	Localització	46
4.1.3.	Característiques descriptives i biomètriques	46
4.1.4.	Estat de conservació.....	48
4.1.5.	Interaccions biòtiques	49
4.1.6.	Descripció de l'entorn	49
4.1.7.	Mesures de conservació.....	49
4.2.	CONSULTES BIBLIOGRÀFIQUES	49
4.3.	FONTS ORALS	49
5.	RESULTATS.....	53
5.1.	SITUACIÓ GEOGRÀFICA DELS ARBRES INVENTARIATS	53

6. DISCUSSIÓ	121
6.1. CLASSIFICACIÓ DENDROCULTURAL.....	121
6.2. CLASSIFICACIÓ DELS ARBRES DE L'INVENTARI	122
6.2.1. <i>Acer opalus</i> subsp. <i>opalus</i>	123
6.2.2. <i>Celtis australis</i>	123
6.2.3. <i>Juglans regia</i>	123
6.2.4. <i>Juniperus oxycedrus</i> subsp. <i>badia</i>	124
6.2.5. <i>Pinus nigra</i> subsp. <i>salzmannii</i>	124
6.2.6. <i>Pinus sylvestris</i>	124
6.2.7. <i>Populus nigra</i>	125
6.2.8 <i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>Faginea</i>	125
6.2.9. <i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp	126
6.2.10. <i>Quercus pubescens</i> Willd	126
6.2.11. <i>Quercus subpyrenaica</i> Villar.....	127
6.2.12. <i>Sorbus domestica</i> L.	127
7. CONCLUSIÓ	131
8. PROPOSTES DE MILLORA.....	135
8.1. FITXES DE LES PROPOSTES.....	136
8.2. PROPOSTES DE MILLORA DEL TREBALL	142
8.3. ITINERARI.....	143
9. PRESSUPOST	151
10. PETJADA ECOLÒGICA.....	155
10.1. EMISSIONS DERIVADES DELS DESPLAÇAMENTS	155
10.2. EMISSIONS DERIVADES DEL CONSUM ELÈCTRIC.....	155
10.3. EMISSIONS DERIVADES DEL CONSUM DE PAPER.....	156
10.4. EMISSIONS TOTALS	156
11. ARTICLE: Arbres remarcables de la vall d'Alinyà	158
12. PROGRAMACIÓ	169
13. BIBLIOGRAFIA	173
14. WEBGRAFIA	179
15. ÍNDEX DE FIGURES I TAULES.....	185
15.1. ÍNDEX DE FIGURES.....	185
15.2. ÍNDEX DE TAULES	186
16. ANNEX I	190

17. ANNEX II 214

1- ANTECEDENTS

1. ANTECEDENTS

1.1. CARACTERITZACIÓ DE LA VALL D'ALINYÀ

1.1.1. Localització

Generalment, s'identifica com la vall d'Alinyà el territori de l'antic municipi d'Alinyà (Alt Urgell), que va ser agregat al terme de Fígols l'any 1972 i que a partir d'aleshores constitueix el municipi de Fígols i Alinyà. Aquesta població es reparteix entre tres entitats oficials: Alinyà, que agrupa els veïnats de Llobera i les Sorts; l'Alzina d'Alinyà, on hi ha el veïnat de la Vall del Mig, i Perles. A banda d'aquests nuclis i veïnats esmentats, el terme municipal també comprèn els despoblats de Colldeboix, de la Vall Baixa i de Forn (Tort, J., 2004; Alonso, A. & al., 2015).

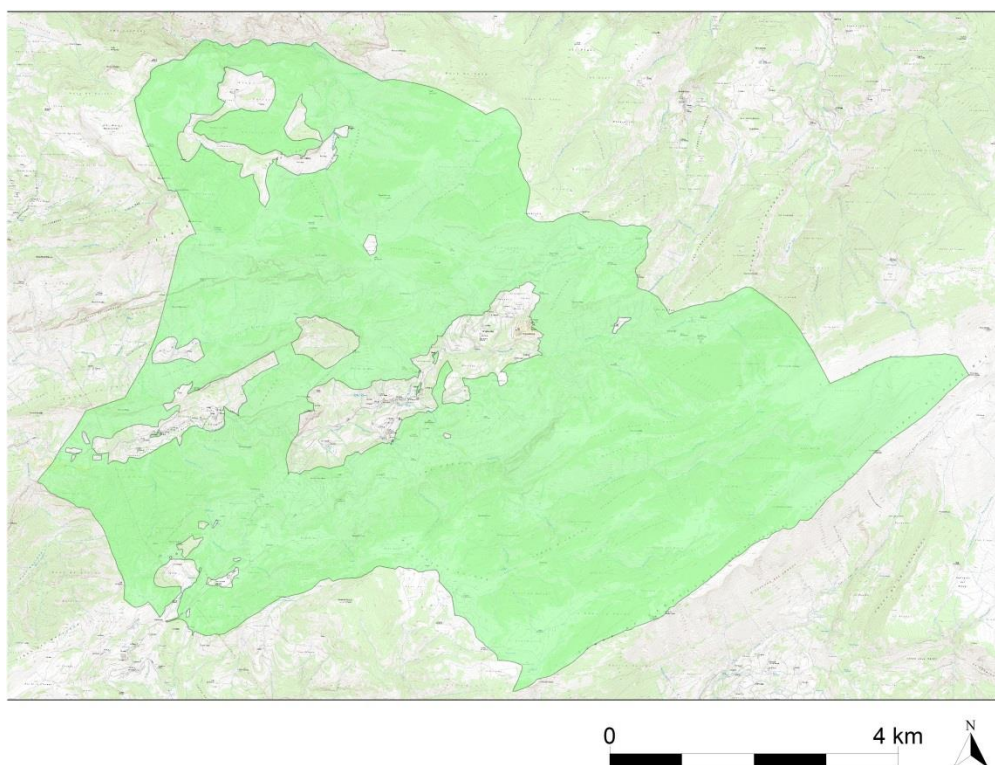

Figura 1. Delimitació de l'àrea d'estudi. Elaboració pròpia a partir de mapes cartogràfics de l'ICC i els límits de la Muntanya d'Alinyà.

Des del punt de vista físic, la vall d'Alinyà correspon en bona part amb la capçalera del riu Perles o d'Alinyà¹, que conflueix al riu Segre entre els municipis de Coll de Nargó i Organyà. Es caracteritza per tenir un relleu molt abrupte ja que, amb una extensió relativament petita, passa dels 625 m del seu punt més baix, als 2.382 m del seu punt més elevat, localitzat al Pedró dels Quatre Batlles (Moisés, J. & al., 2004; Tort, J., 2004).

Segons Tort (2004), malgrat la complexitat topogràfica i els desnivells existents, típics dels territoris prepirinencs, s'hi poden distingir tres àrees diferents:

- a) Sector septentrional: caracteritzat per conques de diferents barrancs afluents del riu de la Vansa, d'entre els que destaquen el de Bertró, el de Rocagelera i el de Gol. Es tracta

¹ Es coneix indistintament amb aquests dos noms, segons la proximitat d'un nucli de població o de l'altre.

dels dominis de l'antic veïnat de Forn, avui despoblat, que per la seva particular ubicació pot considerar-se marginal respecte als principals nuclis de població de la vall.

- b) Sector central: és la franja intermèdia de la vall, que va des del coll d'Ares, al nord-est, fins al límit de la demarcació, a l'oest de Perles. Dintre d'aquesta zona és important distingir la part corresponent a la capçalera del riu de Canelles, que és una mena de "falca" encaixada entre la roca de Galliner i la roca de Perles. Aquest sector és l'àmbit més obert de la vall i més baix a nivell altitudinal, d'aquí que s'hi apleguin la majoria de nuclis poblacionals.
- c) Sector sud-oriental: format pels contraforts occidentals del Port del Compte que, des de la carena principal, es ramifiquen en tres branques: en direcció al cap de la Guàrdia i el coll d'Ares, al nord; en direcció al tossal d'Ordiet i la roca de la Pena, al centre, i cap a la roca d'Odèn i la tossa de Cambrils, al sud. Aquest sector presenta les altituds més importants de la demarcació, de manera que és l'àmbit de la vall que té una fesomia més clarament d'alta muntanya i la que està millor preservada, ja que tant l'altitud com l'allunyament a l'eix hidrogràfic principal l'han fet poc atractiu al poblament, que s'ha cenyit a corrals i habitatges de caràcter temporal.

1.1.1.1. Espai Natura Muntanya d'Alinyà

Dintre d'aquest marc geogràfic es troba l'Espai Natura Muntanya d'Alinyà, un espai natural protegit de 5.352,13 ha que des del 1999 és propietat de la Fundació Catalunya-La Pedrera, fet que el converteix en la finca privada més gran de tot el territori català (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2016).

La Fundació Catalunya-La Pedrera es fa càrrec d'aquest espai promovent la conservació dels seus valors naturals, paisatgístics i històrics, així com també gestionant la sostenibilitat de les pràctiques agrícoles, ramaderes i forestals que es duen a terme al territori. A més, promou el desenvolupament de la recerca i la difusió dels resultats obtinguts a la societat (Espel, J. & al., 2016). És justament per aquest motiu que la Fundació Catalunya-La Pedrera, la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA) han creat el Campus de les Ciències Ambientals i de la Terra de la Muntanya d'Alinyà, que va començar la seva activitat al curs acadèmic 2012-2013 i que, a hores d'ara, ja porta més d'una vintena d'estudis realitzats.

A part de ser propietat de la Fundació Catalunya-La Pedrera, aquest espai natural està inclòs dintre l'Espai d'Interès Natural Serres d'Odèn – Port del Comte, de la Reserva Natural de Caça del Cadí i de la Xarxa Natura 2000.

1.1.2. Medi abiòtic

1.1.2.1. Aspectes geològics i hidrogeològics

Com hem dit, la Muntanya d'Alinyà està situada al caient meridional dels Pirineus, a una zona geològicament força enrevessada. El motiu d'aquesta complexitat està en que s'observen els materials mesozoics per sobre dels materials eocens (Terciari) molt més moderns, i totes aquestes unitats s'encavalquen sobre els materials oligocens (Terciari) de la conca de l'Ebre.

Tant les roques mesozoiques com les eocenes són predominantment calcàries, amb intercalacions de nivells margosos i argilosos. Aquests darrers serveixen com a desenganxament

de les unitats encavalcants. Hem d'anotar que els dos tipus de roques presenten una riquesa fòssilífera important i que, prop del Coll de Nargó, les roques mesozoiques contenen importats restes fòssils de dinosaures.

Com és evident, el predomini de materials de naturalesa calcària facilita la infiltració d'aigua al subsòl, fenomen que dona lloc a dolines, coves i bòfies (extret del web de la Fundació Catalunya-La Pedrera).

1.1.2.2. Edafologia

El coneixement de la naturalesa del sòl és essencial per poder entendre en profunditat tots els factors que afecten a la zona d'estudi, ja que aquests donen unes característiques singulars a la zona i són alhora, és responsables de moltes de les funcions ecològiques dels ecosistemes. En la zona d'Alinyà es poden trobar tres grans paisatges de sòls (Olarieta & al. (2004)):

- Les plataformes dominants constitueixen les divisòries d'aigües situades per sobre dels 1.600 o 1.700 m d'altitud i són, en general, planes i més o menys amples. Estan constituïdes per roques carbonatades, principalment calcàries i, en menor proporció, conglomerats i arenites. El modelat del terreny combina morfologies càrstiques i periglacials.
- Els vessants dominats per aquests sistemes càrstics tenen pendents forts, en general superiors al 30% i, sota la influència dels afloraments massius de calcàries que es troben a les parts més altes, estan recoberts per dipòsits detrítics grollers d'origen periglacial, amb clasts carbonàtics i potències mètriques.
- Els vessants de les zones més baixes de la vall que queden fora de la influència dels afloraments de calcàries, si bé poden tenir cobertes de sediments grossos d'origen local, estan més influenciats per les formacions geològiques profundes (calcàries, lutites, arenites i conglomerats).

1.1.2.3. Climatologia

Les condicions climàtiques tenen un paper fonamental per als factors biòtiques de la zona. La diferent relació dels factors com temperatura, precipitacions, humitat, vent, entre d'altres elements, afavoriran que hi hagi un tipus de vegetació. La varietat de condicions ecològiques i paisatges observats corrobora que la vall d'Alinyà és climàticament molt diversa. De fet, la Muntanya d'Alinyà presenta zones que pertanyen a la regió eurosiberiana i zones típiques de la regió mediterrània. Per aquest motiu es considera que el clima prepirinenc, en general, i el de la vall d'Alinyà, en particular, és una transició entre aquestes dues grans regions (Moisés & al. (2004)).

Aquest indret es caracteritza per una pluviometria provocada pel pas de sistemes frontals a la primavera i tardor, i per pluges convectives durant l'època d'estiu. Les precipitacions mitjanes oscil·len entre els 650 mm i els 1.100 mm, sent les màximes a la primavera i a l'estiu, i les mínimes, a l'hivern (Moisés, J. & al., 2004).

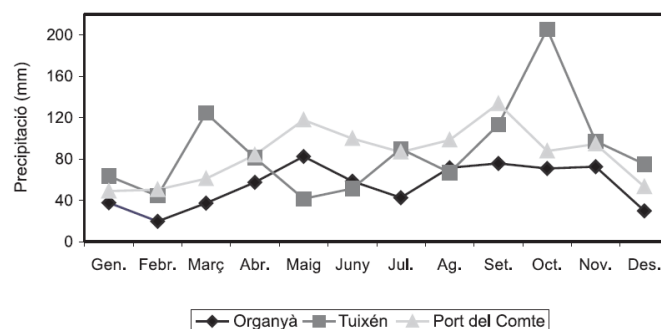

Figura 2. Precipitació mitjana (mm) mensual per a Organyà, Tuixén i Port del Comte (Moisés, J. & al., 2004).

Pel que fa a les temperatures, la mitjana oscil·la entre els 8°C i els 12°C, mentre que la diferència entre la temperatura mitjana del mes més càlid i del mes més fred varia de 16°C a 19°C (Moisés, J. & al., 2004).

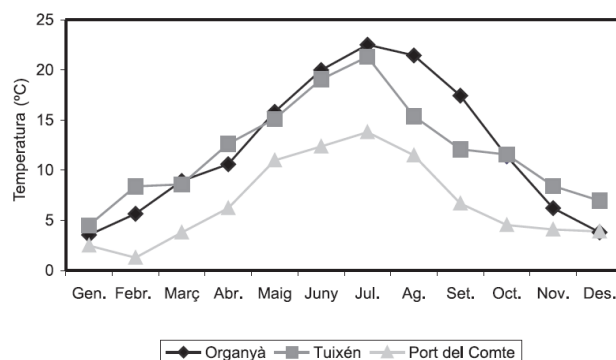

Figura 3. Temperatura mitjana de les mitjanes (°C) mensuals per a Organyà, Tuixén i Port del Comte (Moisés, J. & al., 2004).

Com es pot veure al gràfic ombrotèrmic obtingut en base a les dades recopilades per l'estació d'Organyà, una de les estacions meteorològiques pròximes a la vall d'Alinyà i que està situada a una altitud relativament baixa (560 m), el període de sequera és pràcticament insignificant i desapareix a mesura que ens movem cap a cotes altitudinals superiors.

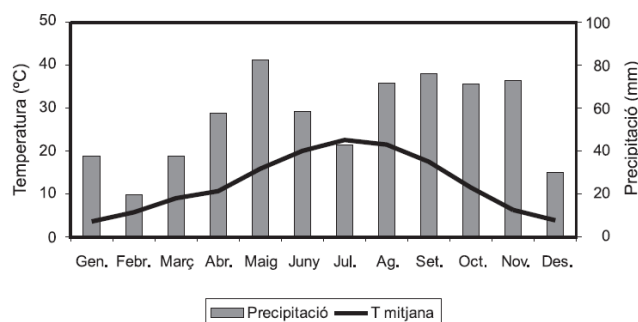

Figura 1. Diagrama ombrotèrmic d'Organyà (Moisés, J. & al., 2004).

1.1.3. Medi biòtic

1.1.3.1. Flora vascular

La situació geogràfica de la vall d'Alinyà, en una zona de transició entre les serres marginals prepirenques i els Pirineus axials, afegida als importants desnivells existents dins del territori i a la diversitat d'actuacions de l'home sobre el medi, generen una diversitat remarcable

d'ambients i d'hàbitats i, en definitiva, fan possible la coexistència d'elements florístics de filiació molt diversa (Sáez, L. & al., 2004).

El catàleg florístic de la vall d'Alinyà compren 931 tàxons de rang específic o infraespecífic (subespècies, varietats), un valor lleugerament inferior al de les flores d'altres àrees prepirinenques o pirinenques. Les raons d'aquest fet serien, bàsicament, l'absència de substrats àcids, l'extensió força limitada de l'alta muntanya i la falta d'hàbitats aquàtics permanents (Sáez, L. & al., 2004).

Tot i això, aquesta espai natural presenta un nombre notable d'espècies d'interès. Per una banda, habiten 21 espècies que es troben protegides mitjançant el Decret 328/92 d'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), d'entre les quals trobem *Campanula speciosa*, *Lonicera pyrenaica*, *Pyrola secunda*, *Linum campanulatum*, *Gentiana acaulis* i *Saxifraga longifolia*. A més, cal anotar la presència de *Ilex aquifolium* i *Taxus baccata*, espècies protegides mitjançant l'Ordre de 5.11.1984 (DARP). D'altra banda, a la vall d'Alinyà es troben un total de 36 tàxons endèmics, com són *Bupleurum angulosum*, *Aquilegia viscosa* subsp. *hirsutissima*, *Nigritella gabasiana*, *Ramonda myconi* i *Berberis vulgaris* subsp. *seroi*, entre d'altres (SÁEZ, L. & al., 2004). Aquesta darrera, a part de ser un endemisme, és també un tàxon amenaçat en l'àmbit administratiu català, de manera que consta com a "vulnerable" en la darrera actualització del *Catàleg de flora amenaçada de Catalunya* (Resolució AAM/732/2015).

El grup taxonòmic dominant a la zona és, lògicament, el de les dicotiledònies, amb el 79,8% dels tàxons citats. Aquest grup aniria seguit de les monocotiledònies, amb un 17,6% dels tàxons citats, i aquest, al seu torn, dels pteridòfits (1,6%) i de les gimnospermes (1,0%) (Sáez, L. & al., 2004).

Pel que fa a l'espectre biològic, el 44,2% dels taxons catalogats a la vall d'Alinyà són hemicriptòfits i el 21,6% són teròfits. Menys nombrosos són el grup de les plantes llenyoses (camèfits i faneròfits), encara que en el nostre cas són les més rellevants. Les espècies arbustives i arbòries més abundants, que estan citades a tots els quadrats UTM de 10 x 10 km on es troba la Muntanya d'Alinyà, són *Juniperus communis* subsp. *communis*, *Juniperus phoenicea* subsp. *phoenicea*, *Pinus nigra* subsp. *salzmannii*, *Pinus sylvestris*, *Sorbus aria*, *Salix elaeagnos* i *Quercus subpyrenaica*. Aquesta darrera espècie és fruit de la hibridació de *Q. pubescens* i de *Q. faginea* subsp. *faginea*, també presents a la zona d'estudi (Sáez, L. & al., 2004).

1.1.3.2. Vegetació

A grans trets, a la vall d'Alinyà es pot reconèixer-hi diferents tipus de vegetació corresponents a les tres grans regions fitogeogràfiques d'Europa occidental: la regió mediterrània, la regió eurosiberiana i la regió boreoalpina que, al nostre territori, comprenen la terra baixa, la muntanya mitjana i l'alta muntanya, respectivament. Així doncs, els estatges altitudinals es corresponen precisament amb aquestes regions fitogeogràfiques (Soriano, I. & Devis, J., 2004). Cada estatge presenta un o més dominis de vegetació, tal i com podem veure a continuació.

Taula 1. Vegetació zonal. Estatges i dominis de vegetació (Soriano, I. & Devis, J., 2004).

TERRA BAIXA MEDITERRÀNIA		MUNTANYA MITJANA		ALTA MUNTANYA
Estatge basal	Estatge submontà	Estatge montà	Estatges subalpí i alpi	
Domini dels carrascars (<i>Quercetum rotundifoliae</i>).	Domini de les rouderes submediterrànies de roure valencià i roure subpirinenc (<i>Viola willkommii-Quercetum fagineae</i>). Domini de les pinedes submediterrànies de pinassa (<i>Lonicero xylosetei – Pinetum salzmännii</i>). Domini de les rouderes de roure martinenc – i roure subpirinenc – (<i>Buxo sempervirentis-Quercetum pubescentis</i>).	Domini de les pinedes calcícoles i xeròfiles submediterrànies de pi roig (<i>Primulo columnae-Pinetum sylvestris teucrietosum catalanunici</i>). Domini de les pinedes calcícoles i mesoxeròfiles submediterrànies i boreals de pi roig (<i>Primulo columnae-Pinetus sylvestris typicum. Polyfalo calcareae-Pinetum catalaunicae</i>).	Domini de les pinedes calcícoles xeròfiles de pi negre i de matollars de ginebró (<i>Juniperion nanae</i>). Domini de les pinedes calcícoles i mesoxeròfiles submediterrànies i boreals de pi roig (<i>Primulo columnae-Pinetum sylvestris typicum. Polygalo calcareae-Pinetum catalaunicae</i>). Domini dels prats d'alta muntanya (<i>Festucion scopariae + Nardion strictae</i>).	

A més, a la zona també s'ha detectat la presència de diferents tipus de vegetació d'indrets especials (o de vegetació azonal, en contraposició de la vegetació zonal), com és el cas de la vegetació de ribera, la vegetació aquàtica i palustre, i la vegetació de les àrees rocoses o pedregoses (Soriano, I. & Devis, J., 2004).

1.1.3.3. Fauna vertebrada

Tot i la quantitat d'estudis faunístics específics desenvolupats a la zona (Bros, V. & al., 2004; Vallhonrat, F. & al., 2004; Serra, A. & al., 2004), aquí només tractarem el grup dels vertebrats.

La fauna vertebrada a la vall d'Alinyà es compon de 15 espècies de peixos, 8 d'amfibis, 12 de rèptils, 182 d'ocells i 35 de mamífers. Això vol dir que la vall d'Alinyà té entre el 45% i el 55% de les espècies de peixos i rèptils, el 80% dels amfibis, el 64% dels mamífers i el 87% dels ocells nidificants al conjunt del Prepirineu central i occidental, estesos des del Berguedà fins a la Ribagorça. Algunes d'aquestes espècies destaquen per la seva espectacularitat, raresa o singularitat biogeogràfica, de manera que una fracció d'aquestes està protegida per la legislació catalana i/o europea (Camprodon, J. & al., 2004).

Una d'aquestes espècies emblemàtiques és el trencau, a causa del seu estat de conservació crític a escala europea. Altres espècies de rapinyaires a destacar són el voltor, l'aufrany, l'àguila daurada, l'àguila marcenca... De fet, la Muntanya d'Alinyà és l'única regió d'Europa on nidifiquen i s'observen en facilitat les quatre espècies de voltors que viuen al continent europeu –el voltor comú (*Gyps fulvus*), el trencau (*Gypaetus barbatus*), el voltor negre (*Aegypius monachus*) i

l'aufrany (*Neophron percnopterus*)-, fet que esdevé en un dels principals atractius turístics de la zona (Camprodon, J. & al., 2004; extret del web de la Fundació Catalunya-La Pedrera).

Una altra espècie per la que és té un interès especial és el gall fer (*Tetrao urogallus*), la població del qual està constituïda per un baix nombre d'exemplars. Una altra espècie d'interès del grup de les gallinàcies és la perdiu xerra (*Perdix perdix*), de la que només es té constància d'observacions esporàdiques de finals dels noranta. Un cas semblant és el de la perdiu blanca (*Lagopus muta*) que, segons Camprodon, J. & al. (2004), és probable que s'hagi extingit de la zona. Aquesta espècie no és l'única que no ha pogut resistir la pressió antròpica ni els canvis d'usos del sòl d'aquest espai, sinó que l'ós bru, el llop, el linx, l'anguila... es sumarien també a aquesta llista d'espècies extingides (Camprodon, J. & al., 2004).

1.1.4. Medi socioeconòmic

1.1.4.1. Demografia

Segons els resultats del darrer cens (2016), el terme municipal de Fígols i Alinyà, d'una superfície de gairebé 102 km², té una població total de 254 habitants. Això significa que hi ha una densitat de població de 2,5 hab./km², un valor extremadament inferior respecte a la densitat de la resta de Catalunya, que és de 234,3 hab./km² (IDESCAT, consultat al 2017).

Tot i haver-se produït un notable creixement poblacional entre el 2006 i el 2009, la tendència demogràfica és, en general, a la baixa. A part, si analitzem l'estructura de la població per grups d'edat, preveiem un envelliment de la població a mitjà termini (IDESCAT, consultat al 2017).

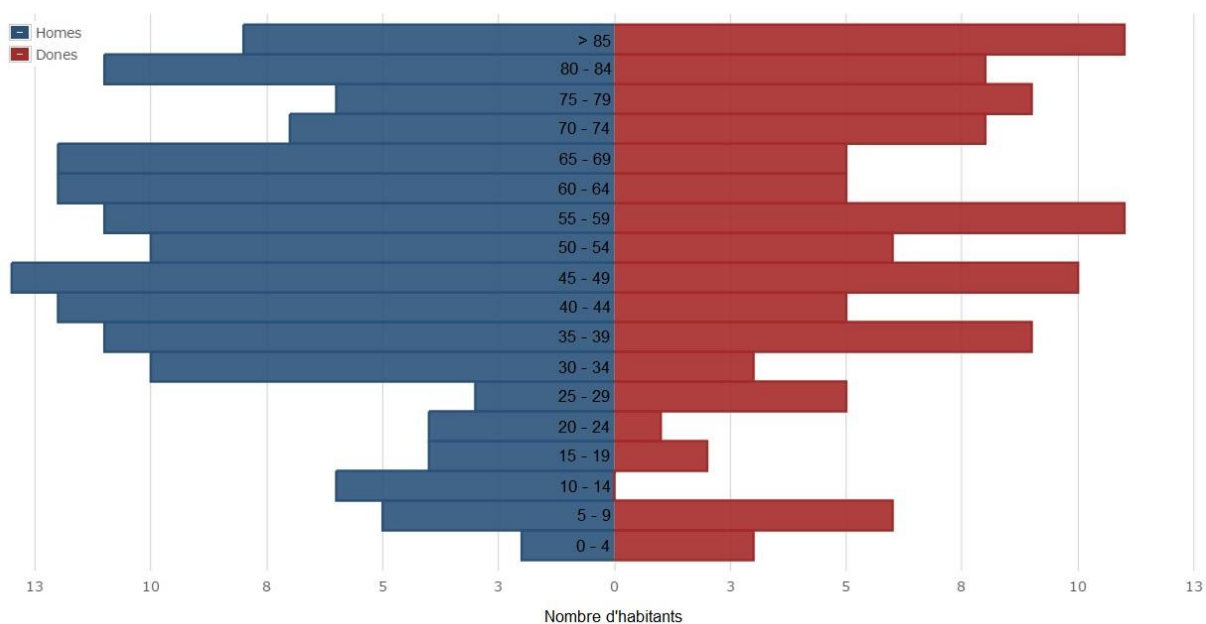

Figura 4. Estructura de la població del municipi de Fígols i Alinyà per sexe i edat (IDESCAT, consultat al 2017).

1.1.4.2. Activitats econòmiques

L'activitat econòmica del municipi de Fígols i Alinyà gira entorn del sector primari, on destaca l'activitat ramadera. Mentre que l'agricultura ocupa unes 230 hectàrees del territori, la ramaderia en compren unes 983. A més, cal que tinguem present que segons les dades més recents de l'IDESCAT, procedents del 2009, prop del 94% de les terres cultivades són conreus herbacis, farratgers, destinats al sector ramader. La resta de les terres cultivades corresponen a oliverars (5,15%) i vinyers (1,72%). Pel que respecta a la ramaderia, hem d'anotar que la major

part està centrada en el sector de l'aviram, que va seguit pel sector oví. El sector porcí, un dels més estesos arreu del territori català per darrere de l'aviram, és pràcticament inexistent a la vall d'Alinyà (IDESCAT, consultat al 2017).

1.1.5. Context històric

Per poder valorar i entendre el paisatge present a la Vall d'Alinyà és necessari fer un cop d'ull als successos històrics transcorreguts en aquest indret durant el temps, ja que únicament així es podrà entendre la realitat present d'aquest indret. El grau de maduresa del bosc actual manifesta que aquest va estar explotat temps enrere, ja que la presència majoritària son d'arbres generalment poc madurs entre els quals es poden trobar alguns vestigis del que en el seu temps va ser un bosc madur. A més, recents estudis han demostrat que en èpoques anteriors hi havia un transport fluvial, a través de la conca del Segre, de grans quantitats de fusta pel mateix curs del riu.

Gràcies a diverses fonts històriques, com son el “diccionari Madoz”, “Geografia general” de Carreras Candi o l'explorador Francisco de Zamora es va poder plasmar la situació de la zona d'Alinyà en temps passats amb tot luxe de detalls. En molt dels textos esmentats, va quedar constància la gran varietat de boscos que hi havia i com aquests, degut a la necessitat de la època, van ser explotats d'una forma desmesurada.

Tal és així que a finals del S.XVIII les necessitats econòmiques del moment van propiciar la tala massiva dels boscos de la zona de Perles i Alinyà, així va quedar constatat un fragment de text de la Junta de Comerç de Barcelona a l'any 1780:

En los lugares de Aliñar y Perlas hay bastantes maderas para la construcción de navíos y para el servicio de la Real Artillería, pero se sacan las mejores para los empresarios de la Real Hacienda, por las carreteras que conducen hasta el río Segre. Ésta ha sido una de las causas que ha procedido la destrucción de sus maderas y resinas, a que se agrega también las que se consumen en las fábricas de carbones, siendo en la situación presente en que se hallan muy dificultoso el restituirlos a su antiguo estado, porque las lluvias se han llevado la tierra y han quedado las peñas limpias.

Tal com reflexa el text, la major part de l'extracció arbustiva anava destinada majoritàriament per a la construcció de la armada espanyola, molts historiadors daten d'aquesta època com una de les més glorioses a nivell naval i, per tant, on la demanda de fusta era major (Carlos Martínez Shaw i Marina Alfonso Mola, 2010).

Un altre testimoni va ser el viatger espanyol Francisco de Zamora, que en fer un viatge en direcció a la Vall d'Aran i Andorra va passar pel trajecte d'Oliana a Coll de Nargó i Organyà, seguint la direcció del mateix riu Segre. En una de les seves narracions, fa una descripció de tota la zona, la seva explotació i també la forma sobre com transportaven la fusta:

El principal comercio de este pueblo [Organyà] es el tráfico y acarreo de madera por el río Segre, así para la Marina como para particulares. Hace pocos años que se cortaba en las inmediaciones del pueblo, y en el día dista ya cinco horas por camino derecho, y las montañas inmediatas están ya peladas; y a lo que se ve, sin esperanza de remedio. Yo hablé sobre esto con algunos del pueblo, todos lo conocen y nadie lo remedia. Los que trafican en esto se dividen

en dos tramos: el uno es el corte por cuenta del Rey, y el otro de compañía de particulares que hacen este comercio. El Rey tiene aquí un encargado que cuida del corte y elaboración de maderas y su conducción, a su tiempo, por el río Segre, a cuyo embarcadero se traen por caminos que el Rey ha abierto por parajes que parecen intransitables, en galeras que, si conforme han de bajar hubieran de subir, no habría animales que las tirasen. La compañía de particulares hace sus cortes, y en cada palo hacen unos agujeros en la punta, en la cual se agarra una cadena y de este modo los traen arrastrando al embarcadero.

Les narracions de Francisco de Zamora poden ajudar a fer-se una idea de la situació que vivia el territori en aquell temps. Un paisatge desolador, sense cap mena de bosc dens o madur, només podien quedar exemplars aïllats per als diferents usos que podien tenir. En les seves descripcions, menciona el tipus de transport que utilitzaven per poder transportar la fusta d'una manera eficient i ràpida, i tal com senyala, cap mena de transport hagués permès poder portar tota la càrrega. Això dona una idea sobre les quantioses quantitats de fusta que es podien arribar a extreure dels boscos.

1.2. ELS ARBRES REMARCABLES

Des de l'inici de la protecció dels arbres, s'ha usat el terme remarcable, monumental, notable i singular. En conjunt, tots els mots tenen un significat quasi bé idèntic, però difereixen en alguns punts. En concret, segons el Decret 214/1987, entenem per arbres monumentals aquells *exemplars que, per les dimensions excepcionals entre els de la seva espècie o per l'edat, història o particularitat científica, són mereixedors de mesures de protecció* (ANNEX 1). Tal i com es veu en aquesta definició, els arbres monumentals no només es caracteritzen per tenir una mida gran, sinó que poden tenir alguna altra característica que els hi confereix aquest estatus.

En canvi, un arbre notable és aquell inclòs dins de la categoria d'interès comarcal i local. També es diferencien per les seves dimensions excepcionals, per la seva edat o pel seu context històric i cultural, però la principal diferència amb els arbres monumentals és que la seva "excepcionalitat" no és tan important com per considerar-lo arbre monumental.

Un altre cas a diferenciar és l'arbre singular, aquell que destaca dins del territori on es troba pel seu context històric o cultural, per la raresa de la seva espècie, o bé per la seva peculiaritat científica. En cap cas però, serà considerat per la seva mida. De ser així, s'inclouria dins d'arbre monumental o notable, depenent de la seva rellevància.

Per últim, s'entén com a remarcable el conjunt de les tres categories anteriors. Dient-ho d'una altra manera, els arbres remarcables són aquells que per alguna peculiaritat mereixen ser destacats (Ferret, E. & al., 2003).

1.2.1. Taxonomia dels arbres remarcables

Dintre de tot el conjunt d'arbres, n'existeixen amb diferents característiques i/o motius que els fan remarcables. A aquests se'ls hi ha donat una importància especial que fa que malgrat el pas del temps, es mantinguin per les seves particularitats, com la seva edat, les mides majestuoses dins la pròpia espècie, la importància ecològica, les peculiaritats ornamentals, el seu paper històric o religiós... Tots aquests són arbres remarcables que han assolit un gran valor simbòlic, fins a tal punt que poden tenir un nom propi.

D'una manera directa o indirecta, des de fa molt temps ja hi havia establerta una connexió entre els éssers humans i la natura, que s'ha volgut preservar fins a l'actualitat. Això s'ha vist reflectit en l'impetú per la conservació dels arbres, convertint-los en part del patrimoni natural, cultural i històric de la regió on pertanyen.

A través de les particularitats destacables dels arbres remarcables com els aspectes socioculturals, les funcions ecològiques i els seus usos, es poden classificar basant-se en taxonomies elaborades prèviament per Boada (2011) i posteriorment Boada & al. (2017).

Taula 2. Taxonomia dels arbres remarcables (Elaboració pròpia basada en Boada, M., 2011; Boada, M. & al., 2017).

TAXONOMIA DELS ARBRES REMARCABLES	
Funcionals	Fiters
	Simbòlics
Ornamentals	Jardí
	Deveses
	Artístics
	Estètics
Religiosos	Rituals
	Sagrats
	Temple
	Funeraris
Polítics	
Alimentaris	Atractors de proteïna
	Reclamador de proteïna
	Oleïcoles
	Carbohidrats, fècula i altres
Ramaders	Amorriadors i ombrejadors
	Energètics
	Deveses rurals
Productors d'eines	
Arbres mare	
Genotop	
Atractors turístics	
Terapèutics	
Musicals	
Trasmocho	

1.2.1.1. Funcionals

La primera classificació ve donada per la seva funcionalitat, tal i com indica el seu nom. Són tots aquells arbres que tenen alguna funció o funcions. En aquest cas, es divideixen segons si són fiters o simbòlics.

Els primers, són aquells arbres que estan localitzats en llocs puntuals per delimitar propietats. Podrien inclús arribar a simbolitzar el marge de dos termes municipals o bé simplement servir com a referències per a excursionistes i caminants, de forma que se'ls hi dona un gran interès com usos en la cartografia territorial. Un exemple de fiters seria la Sureda del Tiétar, a Àvila.

En segon lloc, dins la classificació del funcionals també es troben els de caire simbòlic. Existeixen centenars d'arbres d'aquest estil que es poden localitzar a les vores de les ermites, de les masies, al costat de fonts... Tots aquests han adoptat una simbologia a través del pas del temps per indicar diferents usos, ja sigui perquè es realitzaven reunions, trobades, casaments, acords, intercanvi de comerços o inclús de refugi convertint-se com a tradició popular. A mode de curiositat, la presència d'un xiprer a la vora d'una masia volia dir que et donaven aigua per beure; dos, que tenies plat a taula, i tres que t'hi podies quedar a dormir. D'aquí que en els cementiris n'hi hagin molts, ja que simbolitzen que hi descansaràs per sempre.

Els arbres que més simbologia tenen són aquells que poden representar nacions, ciutats i pobles com el Pi de les Tres Branques (simbolitza la unitat dels països catalans), l'arbre de Gernika (simbolitza la llibertat de les tradicions basques) o Garoé (símbol de l'illa de El Hierro, a les illes Canàries). També existeixen espècies que directament són un símbol, com l'olivera que simbolitza la pau; el xiprer i la palmera, l'acolliment, i curadors de malalties com els roures "remeiers" (Parés, 2006).

Figura 5. Arbre de Gernika.

1.2.1.2. Ornamentals

Són aquells que tenen unes característiques estètiques, de manera que sovint són utilitzats amb el propòsit de decoració i embelliment dels espais. Dintre d'aquests es poden trobar els de jardí, que han viscut grans canvis en el seu entorn amb el procés d'urbanització i s'han hagut d'adaptar i encaixar dins dels espais verds. Tot s'ha de dir, que han sigut pocs els que han pogut persistir. Aquests són arbres peculiars que, encara que poden ser en alguns casos de grans mides, la majoria destaquen per les seves peculiaritats específiques o que siguin de caràcter exòtic. També n'hi ha que ja formaven part d'antics jardins (particulars o públics) i que tenen les seves històries i tradicions familiars, aquests els ha permès créixer sense imposicions assolint una edat

o dimensions excepcionals. Alguns s'han plantat més tard, com el Pi australià al Parc de la Ciutadella, a Barcelona.

Dins la categoria dels ornamentals també trobem les deveses, que són extensions de terra amb una coberta natural destinada per l'aprofitament agroforestal, com és la pastura i l'obtenció de llenya, i que més endavant es convertiren en zones de passeig o esdeveniments socials i activitats d'oci com és La Devesa, a Girona.

Els arbres artístics també són ornamentals ja que, per les seves formes, colors, representacions... peculiars, és consideren obres d'art. Aquests han sigut modificats de forma antròpica a mode artístic i no natural, com l'Arbre zebra a Manatlán (Mèxic).

Per últim, dins d'aquesta classificació hi han els estètics, on s'agrupen tots aquells arbres que per les seves formes, encaixen bé en el medi urbà, com és l'Arbre del Tule (Mèxic).

No obstant això, s'ha d'anotar que aquesta última categoria no ha estat considerada i per tant no ha estat afegida en posteriors revisions sobre la taxonomia dels arbres remarcables.

Figura 6. La Devesa de Girona (Gentcat).

1.2.1.3. Religiosos

Són aquells que han sigut símbols sagrats per diferents religions. Solen ser individus d'avançada edat, de gran envergadura... que han sigut d'especial atenció. És el cas dels Cedres del Déu al Líban, que són mencionats a la Bíblia; el Roure-capella de Allouieven a França, utilitzat per realitzar misses. En aquest cas podem apreciar que ja des de l'Antiguitat clàssica havien sabut venerar la importància d'alguns arbres, on usualment se'ls carregava de gran significació, fins al punt que s'hi feien actes sagrats, sota la copa d'aquests que proporcionaven protecció.

En l'última proposta de classificació taxonòmica Boada & al. (2017) divideix aquest grup en quatre subgrups.

Per un cantó estan els de tipus ritual, són aquells arbres que tenen unes qualitats positives per celebrar-hi rituals, siguin reunions o casaments. Sota la copa d'aquests, es podien decidir també pactes sobre la distribució de l'aigua de regadiu o diferent drets dels antics ramaders o fins i tot els usos de les terres dels agricultors. Un altre subgrup hi tenim els sagrats que segons la religió de la zona podien ser venerats per causes diferents. N'és un exemple el Espino de Glastonburi, ja que és un esqueix de la creu de crist causa que fa que molts peregrins el considerin com un lloc de culte. En el cas del baobab africà és considerat sagrat perquè hi estan presents els esperits dels ancestres que hi habiten en aquests arbres. Els següents són els arbres temples que són considerats com a sants, profetes o algun líder espiritual. Aquests arbres són també visitats pels peregrins pel seu significat religiós. Per últim tenim els funeraris que els hi donava un caràcter sagrat, ja que solen estar prop de les tombes o cementiris perquè protegissin els difunts perquè descansin en pau, com el Teix de Bermiego, a Astúries.

1.2.1.4. Polítics

Els arbres que s'inclouen dintre d'aquesta categoria són aquells que han presenciat successos històrics i polítics rellevants, com és la Ceiba d'Hernán Cortés, a Veracruz (Mèxic). A més també poden representar en memòria d'un conjunt de principis, idees o valors d'una nació, societat o grup social d'un territori.

1.2.1.5. Alimentaris

Una altra categoria són els alimentaris, que porten existint des dels inicis de la humanitat. Dintre d'aquí trobem diversos grups, un dels quals és el dels oleícoles, és a dir, els que són grans productors d'olis de qualitat com les oliveres mil·lenàries. També tenim els de carbohidrats, fècula i altres, que proporcionen algunes d'aquestes substàncies. Una de les principals espècies utilitzades per obtenir els carbohidrats és el noguer, a partir de les seves nous.

Dintre dels alimentaris es troben els reclamadors de proteïna. En aquests s'usava un sistema de reclams, basats en posar un ocell mascle dintre d'una gàbia, i a la resta de l'arbre s'hi posaven trampes, de manera que quan venien altres mascles a defensar el seu territori, els caçaven. Per a fer-los caure al parany, els pagesos procuraven retocar aquests arbres per a què fossin frondosos i amb una capçada arrodonida. Un exemple és l'alzina reclamadora de l'Omeda, a Fontcoberta (el Pla de l'Estany).

Figura 7. Alzina reclamadora de l'Omeda, al Pla de l'Estany (web dels Parcs Naturals de Catalunya).

Per últim, tenim els atractors de proteïnes, els quals atreïen a tot tipus de colòmbids (tudons, tórtors, tords, etc.) que buscaven els fruits dels arbres. Un clar exemple d'això són els lledoners, que tenen la drupa molt gustosa per a aquests tipus d'ocells que, quan anaven a menjar-se-la, eren caçats. És per això que aquests arbres solien estar a prop dels masos, encara que a la vall d'Alinyà es procuraven evitar perquè consumien l'aigua destinada per als conreus (Agustí Betriu com. pers.).

1.2.1.6. Ramaders

Altres arbres remarcables amb grans usos eren els ramaders, que són aquells arbres relacionats amb el bestiar. Entre aquests trobem els amorriadors i ombrejadors, que solien ser arbres de capçada suficientment gran com per poder proporcionar un ombreig i ser així un lloc de descans pel ramat. Aquests eren molt apreciats per les persones que treballaven al camp, ja que agraïen tenir un arbre al marge del camp que els hi fes ombra, sent que en aquells temps la majoria eren talats per obtenir llenya. Alguns exemples són el teix mil·lenari a Ponferrada, l'alzina de les mil ovelles a la vall d'Alcúdia o el faig amorriador de l'Avenc, a Osona.

Relacionats amb el bestiar també trobem les deveses rurals, com la Devesa de les Alzines, a Càceres. Aquestes són autèntiques fonts d'aliment pels ramats, ja que deixen anar una gran quantitat de fruits de gran qualitat, com les glans.

Per últim, dins d'aquest grup tenim els energètics, és a dir, tots aquells que tenen unes característiques idònies per extreure llenya i fer carbó. Alguns exemples d'aquests podrien ser la llenya de roure, noguera, bedoll, om, freixe, etc. Concretament a la vall d'Alinyà, com que aquesta estava molt sobreexplotada, els habitants aprofitaven inclús les arrels dels arbres, les quals eren extretes amb un magall (Agustí Betriu com. pers.).

En molts casos davant dels masos tenien algun arbre d'aquests, ja que en èpoques anteriors, havien d'anar a buscar llenya en indrets més allunyats, perquè la zona havia patit una sobreexplotació. Llavors, si per alguna circumstància no podien obtenir llenya, podien comptar amb aquest, per talar-lo i per poder-se escalfar.

No obstant això, dintre del grup dels energètics, no només es trobarien aquells arbres amb els quals s'extreu llenya, sinó que també en alguns casos, el significat energètic, ve pel fet que alguna de les seves parts, com les llavors del garrofer (*Ceratoia siliqua*), s'utilitzaven per enfortir els animals de tir.

1.2.1.7. Productors d'eines

Són aquells arbres que es tenien en compte pels diferents usos que se'n podien extreure. Alguns d'aquests eren arbres que, pel tipus de fusta obtinguda, tenien unes propietats de duresa i flexibilitat especials, com el càdec, i eren idonis per la fabricació de bastons, mànecs d'eines, bigues de fusta, etc. En el cas dels lledoners, és manipulaven les branques per a què amb el pas del temps agafessin alguna forma d'interès, com per fer forques. Un exemple d'aquests són els lledoners de la Serra d'Espadà, a Castelló.

1.2.1.8. Arbres mare

Els arbres mare tenen un rol reproductor, ja que mitjançant les seves llavors habiliten la formació d'una arbreda. Per tant, són arbres amb molts anys, que acostumen a estar rodejats per la seva descendència.

1.2.1.9. Genotop

Els genotops són aquells que per les seves característiques morfològiques, com pot ser tenir molta alçada, edat, amb abundància de fusta morta i cavitats en els troncs... estableixen unes condicions idònies per a què la fauna hi construeixi els seus caus, nius... Per tant, es pot dir que tots els arbres inclosos dintre d'aquesta categoria estableixen funcions ecològiques. Un exemple seria les pajareras de Doñana.

Figura 8. Tipificació de la pajarera de Doñana.

1.2.1.10. Atractors turístics

Com a última categoria, tenim els atractors turístics. Aquests han esdevingut en un gran reclam turístic per alguna característica en concret. En els últims anys, s'ha comprovat que en l'àmbit del turisme, s'ha augmentat el nombre de visites a aquests tipus d'arbres, generant el que anomenem "efecte pot de mel". Un exemple que produeix aquest efecte és el General Sherman, una de les sequoies més grans del món, al Parc nacional de les sequoies a Califòrnia (Estats Units).

1.2.1.11. Terapèutics

Són aquells arbres que tenen la peculiaritat que ja sigui el seu fruit, flor, etc es puguin utilitzar com tractament de diverses malalties amb la finalitat de curar-les o proporcionar un millor estat de benestar. Són arbres vinculats amb la salut. Un exemple molt comú és el Til·ler, les seves flors tenen propietats curatives contra els refredats o altres afeccions, així com efectes tranquil·litzants.

1.2.1.12. Musicals

Aquests arbres tenen unes virtuts acústiques, causa que fa que sota la seva ampla copa es realitzin concerts o trobades musicals. Com a arbre musical tenim el Haya de la Grevolosa.

1.2.1.13. Trasmochos

En alguns arbres se'ls hi ha practicat el mètode trasmochos des de fa molts temps, tallant de forma selectiva algunes branques de la copa sense tallar-li el tronc ni produint la mort de l'arbre. Com és un mètode selectiu, les copes dels arbres adopten unes formes escultòriques molt captivadores amb una estètica peculiar. També compleixen funcions ecològiques, ja que com els genotips tenen cavitats i formes idònies perquè la fauna hi estableixi els seus nius i hi facin vida en aquests arbres.

1.3. CATALOGACIÓ D'ARBRES REMARCABLES

1.3.1. Catalogació a Europa i a la resta del món

Els primers en començar a catalogar els arbres van ser els anglesos, que van imposar una sèrie de mesures de protecció. Aquest fet és degut a la sobreexplotació forestal que va patir l'illa de Gran Bretanya durant el segle XIX i principis del segle XX degut a l'augment de la demanda de fusta i carbó per culpa de l'inici de la 2a revolució industrial. Dins d'aquest número reduït d'arbres que quedaven, gran quantitat eren arbres remarcables. Aquests havien perdurat en el temps ja que es trobaven principalment en propietats privades del rei que estaven destinades a la caça, i per tant, qualsevol persona tenia prohibit l'accés, i en cap cas, es podia produir una explotació forestal. Gràcies a aquest fet, Anglaterra va ser pionera en legislació i protecció d'arbres remarcables.

En aquest mateix país, trobem un inventari molt complet d'arbres monumentals creat per una agència governamental fundada l'any 1990 i anomenada *English nature*, que col·labora amb una associació naturalista, la *Treework Environmental Practice*. En conjunt, van elaborar una metodologia molt completa per tal de prendre dades i recollir informació. Aquestes dues entitats van desenvolupar el concepte de "veteran tree", que és equivalent al significat d'arbre monumental que es té a Catalunya, l'arbre remarcable. Aquest concepte s'observa per primera vegada a *Veteran Trees Initiative: The Specialist Survey Method*, de N. Fay i N. Berker, publicat l'any 1997. Bàsicament, ens relata els motius culturals i ecològics pels quals un arbre pot ser considerat remarcable. Un persona important a destacar dins d'aquest camp és Thomas Pakenham, un irlandès que als anys 90 va catalogar al voltant d'uns 60 arbres de les Illes Britàniques. En el seu llibre titulat *Trobades amb arbres remarcables*, trobem una interessant definició del que s'entén per arbre monumental. En el descriu com "un arbre viu (o mort però dempeus) que ha de tenir una personalitat suficientment forta com perquè una persona que no sigui gran admiradora dels arbres, cridi "wow" quan es trobi en la seva presència".

Taula 3. Publicacions d'arbres remarcables a Europa (Elaboració pròpia basada en Parés, E., 2003).

Estudis d'arbres remarcables realitzats a Europa			
Any	Títol de la publicació	Autors	País
1965	<i>Dictionnaire du bois, ses derives</i>	Moirant	França - Belgica
1970	<i>Know your conifers</i>	Edlin, H.	Regne Unit
1973	<i>The international book of trees</i>	Johnson, H.	Regne Unit
1978	<i>The international book of wood</i>	Johnson, H.	Regne Unit
1978	<i>A field guide to the trees of Britain & northern Europe</i>	Mitchell, A.	Regne Unit
1985	<i>Trees of Britain and northern Europe</i>	Mitchell, A	Regne Unit
1987	<i>The Illustrated Encyclopaedia of trees</i>	Edlin, H–Nimmo, M.	Regne Unit
1994	<i>La forêt en France</i>	IDF	França

Estudis d'arbres remarcables realitzats a Europa			
1995	<i>Arvores isoladas, maciços e alamedas de interesse público</i>	Instituto Forestal	Portugal
1995	<i>La route vers les arbres (millénaires, les plus hauts, les plus larges)</i>	Monnier – Berhindai, J.	França

Tal i com es pot observar a la taula número 3, des de fa 30 anys es duen a terme constants estudis. Anglaterra es troba al cap davant.

Taula 4. Publicacions d'arbres remarcables a la resta del món (Elaboració pròpia basada en Parés, E., 2003).

Estudi d'arbres remarcables realitzats a la resta del món			
Any	Títol de la publicació	Autor	País
1980	<i>Field guide to North American trees: Eastern regions, Western regions</i>	Little, E.L.	Estats Units
1986	<i>Alberta trees of renown. An honour roll of Alberta trees</i>	AFA	Canadà
1987	<i>Hiking guide to the bog trees of Southwestern British Columbia</i>	Stoltmann, R.	Canadà
1990	<i>Los árboles de Caracas</i>	Hoyos, J.	Veneçuela
1992	<i>Sequoia & King Canyon, the story behind the scenery</i>	Tweed, W.C.	Estats Units
1994	<i>Les arbres remarquables du Québec (revista)</i>	Foret Conservation	Canadà

Europa no és l'únic lloc on hi ha una necessitat de protecció i catalogació dels arbres. A Amèrica, tant del Sud com del Nord, es troben diverses institucions governamentals i associacions ecologistes que es dediquen a aquesta tasca.

1.3.2. Catalogació a nivell estatal

La catalogació i protecció dels arbres notables, singulars i monumentals a Espanya és una activitat recent, fins fa 30 anys l'activitat era molt escassa. A partir de la transferència d'aquesta responsabilitat a les comunitats autònomes comencen a desenvolupar-se catàlegs. Actualment, totes les comunitats autònomes ja tenen un llistat d'arbres (remarcables, singulars o monumentals). En total, hi ha al voltant de 3.500 arbres catalogats a Espanya.

Malgrat aquest endarreriment al 1917 ja existia un catàleg d'arbres notables. Es va crear a partir d'un Decret llei del 23 de març i comprenia Parcs Nacionals i llocs d'interès nacional. En aquest Decret es reconeixien una sèrie d'arbres de grans dimensions i amb un contingut històric i

fisiològic particular, amb l'objectiu de protegir-los i utilitzar-los per a finalitats educatives i turístiques. (Rico, E. 1998). A nivell estatal, es destaca els estudis que es veuran a la taula següent.

Taula 5. Publicacions d'arbres remarcables a Espanya (Elaboració pròpia basada en Parés, E. 2003).

Estudis d'arbres remarcables a l'estat espanyol		
Any	Títol de la publicació	Autors
1971	<i>Árboles y arbustos de la España peninsular</i>	Ceballos, L. Ruiz Torre
1988	<i>Guía de árboles de España</i>	Moro, R.
1991-1996	<i>Arboles emblemáticos (Montes, varis núm.)</i>	Diversos autors
1993	<i>Árboles monumentales, símbolo forestal</i> (Natura, 125)	Blanco, E.
1996	<i>Lista abierta de los tejos monumentales de la Península Ibérica y Baleares</i>	Asociación para la recuperación del bosques autóctono
1997	<i>Árboles y arboledas monumentales de España</i> (La cultura del árbol, 14)	-
1997	<i>Árboles con historia (El País semanal)</i>	Palacios, C.J.
1999	<i>Árboles en España. Manual de identificación</i>	López Lillo, A. Sánchez, J.M.
2003	<i>Árboles monumentales de España</i>	Moya, B., Moya, J., Plumed, J.
2004	<i>Árboles singulares de España</i>	Varis autors
2005	<i>Guía de los árboles singulares de España</i>	Palacios, C. & Redondo, J.
2005	<i>El arbolado monumental y singular en España: gestión, conservación y legislación</i> (ponencias del II encuentro de árboles monumentales y singulares)	Sánchez, M., Muñoz, M., Moya, B.
2010	<i>Gigantes y ancianos de los bosques españoles</i>	Bosques sin fronteras

1.3.3. Catalogació a nivell autonòmic

Tal i com ja s'ha esmentat en l'anterior categoria la catalogació dels arbres monumentals, remarcables, notables i singulars és força recent. A partir de la transferència de poders a les comunitats autònomes es comencen a veure els primers inventaris centrats en zones específiques. És el cas de l'inventari d'arbres monumentals, notables i singulars de Catalunya que va realitzar Gurii a l'any 1976. En altres parts d'Espanya també hi van haver pioners que van realitzar inventaris, com serien Lorient a l'any 1982, 1990 i 1992 a Cantàbria (sobre arbres singulars) i Rodríguez, a l'any 1982, sobre els arbres monumentals de les Illes Canàries.

Actualment diverses Comunitats Autònomes, províncies, comarques, municipis i associacions conservacionistes s'han interessat en la protecció i catalogació dels seus arbres més emblemàtics. Això és degut principalment, a la conscienciació social per a la conservació del patrimoni natural esdevinguda en els últims anys, que ha derivat en un major interès a nivell institucional per a la conservació.

1.3.3.1. Catalogació a nivell català

Catalunya va ser una de les pioneres aprovant el Decret 214/1987, on es defineix el que s'entén per arbre monumental o remarcable. Un any més tard, amb el Decret 47/1988, es va definir el concepte d'arbre d'interès comarcal i municipal. En últim lloc, amb el Decret 120/1989 es va establir el concepte d'arbreda remarcable. Per fer una comparativa, Aragó no va aprovar la seva primera llei d'Espais naturals protegits on es s'especificaven els conceptes d'arbre monumental o remarcable i arbre singular fins 1998.

L'actual Departament de Territori i Sostenibilitat se n'encarrega de la protecció dels arbres i de la seva corresponent catalogació. Regularment realitzar censos d'arbres monumentals i singulars per tal d'anar actualitzant el catàleg. Actualment a Catalunya hi ha declarats 220 arbres monumentals, 85 arbres d'interès comarcal i 631 d'interès local. Pel que fa a arbredes remarcables actualment n'existeixen 3.

Al gràfic següent es pot veure l'augment del número d'arbres protegits a Catalunya. Amb una primera impressió, podríem pensar que des del seu inici els arbres monumentals gairebé no han augmentat, cosa que no és certa. Això és degut a que l'escala del gràfic es troba una mica distorsionada. Per altra banda veiem que la figura de protecció més estesa és l'arbre d'interès local, donat que és la figura més fàcil d'aplicar.

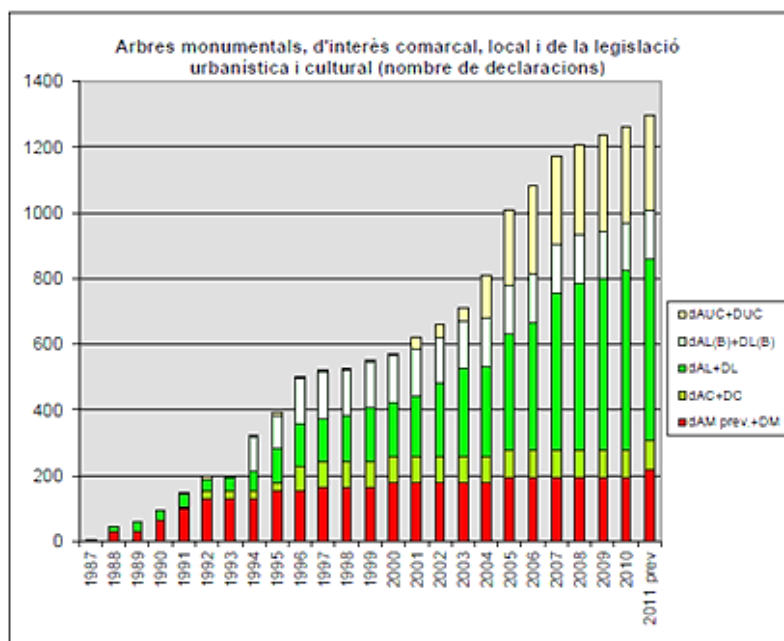

Figura 9. Evolució del número d'arbres protegits a Catalunya. Període 1987-2012 (Generalitat de Catalunya, 2012).

De les publicacions realitzades a nivell català, destaquen les publicacions d'Eduard Parès, que compleixen tant una funció biològica com bibliogràfica, degut a la recopilació d'estudis que va

realitzar. Per altra banda, esmentar també el gran treball de Martí Boada en la catalogació a nivell comarcal dels arbres remarcables.

Taula 6. Estudis d'arbres remarcables a Catalunya (Elaboració pròpia basada en Parés, E. 2003).

Estudis d'arbres remarcables a Catalunya		
Any	Títol de la publicació	Autor
1976	<i>Principals arbres o arbusts arborescents del Principat de caràcter monumental (Llibre blanc de la gestió de la natura als Països Catalans)</i>	Gurri, F.
1985	<i>Els arbres monumentals a Catalunya</i>	Vinyeta, R.
1988	<i>Els decrets sobre declaració d'arbres monumentals i d'interès comarcal i local (Baix Llobregat, 13)</i>	Villuendas, E.
1989	<i>Catàleg d'arbres monumentals i singulars</i>	Llovera, J.
1989	<i>Arbres monumentals i singulars de Catalunya (Calendari del pagès 1990)</i>	DARP (DMA)
1991	<i>Monuments Vegetals, supervivents d'altres èpoques</i>	Torns, M.
1991	<i>Els "Guernica" Catalans (Set Dies, 85)</i>	Margineda, M.
1994	<i>Arbres monumentals (Catalunya rural i agrària, 6)</i>	Borràs, B. Parés, E.
1995	<i>Arbres de la Llibertat i Arbres valents, arbres soferts (Catalunya rural i agrària, 9 i 12)</i>	Borràs, B. Parés, E.
1996	<i>Monuments de fusta (Ara Lleida, 12)</i>	Tamarit, S.
1997	<i>Gegants del Món</i>	Borràs, B. Parés, E.
1997	<i>Els més monumentals (Descobrir Catalunya, 5)</i>	Boada, M. Borràs, B.
2005	<i>Árboles monumentales de Cataluña (revista La Cultura del Árbol, núm.42)</i>	Llerins, R. Blanco, E.
2006	<i>Arbres monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció</i>	Parés, E. (DMAH)
2011	<i>Arbres remarcables de Catalunya. 100 ombres colossals</i>	Boada, M. Boada, A.

A continuació s'observa la plantilla que usa la Generalitat de Catalunya alhora de recollir les dades i catalogar-les.

Arbre Monumental

Nom: Arbre monumental: (Any de declaració) Espècie (sp.): Protecció (P):	Pi de les Tres Branques I AM 14.050.01 (1987) <i>Pinus sylvestris</i> Ordre 1987.10.20 (DOGC 910, 1987.11.04)									
Comarca: Terme municipal: Poble: Indret:	Berquedà, el Castellar del Riu Pla de Campllong									
Situació (m) UTM 31T	X: 399390 Y: 4662968 Altitud 1294									
Mesures (m): Alçària total (h): Volt del canó (c): (a 1,3 m de terra; vegeu explicació) Capçada mitjana (C):	<table> <tr> <td>I</td> <td>II</td> <td>III</td> </tr> <tr> <td>25,0</td> <td></td> <td>21,5</td> </tr> <tr> <td>1,85</td> <td>1,75</td> <td>1,57</td> </tr> </table>	I	II	III	25,0		21,5	1,85	1,75	1,57
I	II	III								
25,0		21,5								
1,85	1,75	1,57								
Rànquing: Pi emblemàtic i d'exceptionals dimensions										

Notes:

El segle XVIII ja era citat quan la gent hi veia el símbol de la Santíssima Trinitat i el bisbe de Solsona concedia, el 1746, indulgències a qui resés davant seu. També va viure una important batalla de les guerres carlines. L'any 1901 el propietari de l'arbre, Tomàs Campà, el cedi a la Unió Catalanista, la qual edificà una torreta de protecció al tronç.

Arbres d'interès més propers:

- AM: Pi de les Tres Branques II (Pi Jove).
 Casserres: AM (previst) Alzina dels Colls.

Alguns punts d'interès de la zona:

- Serra d'Ensija-Els Rasos de Peguera, espai d'interès natural
 - Serra de Queralt, espai d'interès natural
 - Santuari de la Mare de Déu de la Mata
 - Castell de Terça
 - Castell d'Espinalbet
 - Església romànica de Santa Coloma de Can Cabra

Més informació a:

PAÑ, VIN1985 [L], FEL2003 [L], SUS1999 [r], BMPfitxes [f, aam], MOY2002 A, SUS1999 [r].

Codi: vegeu § "Per saber-ne més"

	Llegenda	Leyenda	Légende	Legend
ca = català	es = espanyol	fr = francès	en = anglès	
AM	Arbre monumental	Arbol monumental	Arbre monumental	Monumental tree
A/C	Arbre d'interès comarcal	Arbol de interés comarcal	Arbre d'intérêt comarcal	Comarcal interest tree
AL	Arbre d'interès local	Arbol de interés local	Arbre d'intérêt local	Local interest tree
AUC	Arbre protegit per la legislació urbanística o la cultural	Arbol protegido por la legislación urbanística o cultural	Arbre protégé par la législation urbanistique ou la culturelle	Protected tree according to town planning or cultural legislation
SB, BC, GOC	Arbreda monumental, etc.	Arbolada monumental, etc.	Bois monumental, etc.	Monumental grove, etc.
	Mesures principals (m)	Medidas principales (m)	Mesures principales (m)	Principal measures (m)
A	alçària total < mida alada de ser descalçat (per un lamp, per l'home...)>	altura total < medida antes de ser descalzado (por un lamp, por el hombre...)>	hauteur totale < mesure avant d'être décalqué (par la foudre, par l'homme...)>	total height < measure before being topped (by a lightning, by the man...)>
C	volt o perímetre del canó a 1,30 m (< a l'alçada del pit)>	circunferencia o perímetro del fuste a 1,30 m (< a la altura del pecho)>	circonférence du fût à 1,30 m (< à hauteur de poitrine, d'homme)>	trunk girth or round at breast height (< at 1.30 m or 4.5 feet = 1.27 m above ground)>
	< mida després de ser palat (tronç)>	< medida después de ser descalzado (troncos)>	< mesure après être décalqué (troncs, bois)>	< measure after being untopped (trunk, tree)>

Generalitat de Catalunya
 Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca,
 Alimentació i Medi Natural
 Direcció General del Medi Natural
 i Biodiversitat

Figura 10. Paràmetres necessaris per a la catalogació d'arbres monumentals a Catalunya (GENCAT).

1.3.4. Catalogació a nivell comarcal i local

Alguns municipis i comarques han pres iniciativa a l'hora de catalogar i protegir els seus arbres més emblemàtics. Així doncs, hi ha municipis com Tarragona, Reus i Sant Pere de Ribes, entre molts d'altres, que ha inventariat els seus arbres. No obstant, comarques com Manresa o el Pallars Sobirà també han catalogat els seus arbres.

També es vol fer especial referència als inventaris realitzats a Arbúcies i Viladrau a l'any 2003 per part d'estudiants de Ciències ambientals, al Parc Natural de l'Alt Pirineu l'any 2009 i el treball realitzat a Sitges a l'any 2012.

Taula 7. Estudis d'arbres remarcables a nivell comarcal i municipal a Catalunya (Elaboració pròpia en base a Parés, E., 2003; Carrillo, A. & al., 2000; Ferret, E. & al., 2003).

Estudis d'arbres remarcables a nivell comarcal i municipal		
Any	Títol de la publicació	Autors
1950	Vegetación de las comarcas barcelonesas	Bolós, A.
1980	La flora de les comarques litorals compreses entre la riera de l'Alforja i el riu Ebre	Folch, R.
1981	Arbres notables de Salt, entre la història, el mite i... la botànica	Sunyer, X.
1985	Els arbres de la ribera (riera dreta de l'Ebre, de de Xerta a la Mediterrània)	Balada, R.
1986	Árboles monumentales de Tarragona (Diario de Tarragona)	Clopés, R.
1988	Arbres monumentals. Les 30 millors obres de l'alt Empordà	Dacosta, JM.
1989	Arbres excepcionals del Montsec i la seva rodalia (Muntanya, 765)	Cortès, M.
1989	Relació d'arbres monumentals de Sant Pere de Ribes i Gelida	-
1990	Els arbres monumentals de la Vall del Trens	Cabot, J. Margenat, J. Relats, V.
1991	Els arbres monumentals i d'anomenada de Vallgorguina	Mora, J.
1992	Arbres de la comarca de l'Anoia. Singulars i Monumentals	Macià, D.
1992	Els arbres de Terrassa	Chueca, J.

Estudis d'arbres remarcables a nivell comarcal i municipal		
1995	Arbres monumentals i singulars de les comarques de Tarragona	Clopés, R.
1995	Arbres monumentals, 161 plantes d'anomenada del Pla de l'Estany	Costa, E. et al.
1996	Arbres monumentals i singulars del Montseny	Vvies, JM.
1999	Els arbres de Sabadell	Ajuntament de Sabadell
1999	Catàleg dels arbres monumentals, notables i singulars del terme municipal de Reus	Ajuntament de Reus
1999	Arbres monumentals del Baix Empordà	Serra, C.
2000	Arbres i arbusts singulars dels parcs metropolitans	Planes, L.
2002	Estudi dels arbres monumentals, notables i singulars d'Arbúcies	Bosch, D. Et al.

1.4. LEGISLACIÓ DELS ARBRES I ARBREDES REMARCABLES

1.4.1. Nivell mundial

1.4.1.1. Gran Bretanya

Els avantguardistes en la protecció i catalogació d'arbres singulars van ser els britànics. Històricament els anglesos han tingut una forta demanda dels recursos forestals (per a llenya, fusta i carbó) fet que estava provocant la disminució en la proporció d'arbres i arbredes arribant, a principis del segle XX, a només un 5% de superfície amb coberta arbòria (Figura 11).

Amb l'esclat de la 1ª Guerra Mundial el país no podia dependre de les importacions de fusta i va ser per això que el govern va començar a planejar les millors formes per desenvolupar els recursos forestals. Degut a aquesta preocupació, l'organització estatal va adoptar un "pla de repoblació forestal", que més tard va donar lloc a la 1 September 1919 the Forestry Act. Aquesta va crear la "Comissió forestal" i va donar competències i responsabilitat de mantenir els boscos a Anglaterra, Escòcia, Gales i Irlanda. Això va ser la pedra angular de la política forestal en la dècada de 1920, la qual estava enfocada a mantenir una reserva estratègica de fusta per demandes futures (forestry, 2017).

Actualment alguns arbres estan emparats per la legislació, fet que els hi concedeix una protecció especial davant de qualsevol acció que es vulgui fer contra ells. Les LPA (*Local Planning Authorities*), com poden ser ciutats, districtes, consells unitaris parcs nacionals, s'encarreguen d'assegurar la protecció dels arbres i arbredes que els hi reporten un benefici important a escala regional o local. La figura de protecció s'anomenava TPO (*Tree Preservation Orders*), la qual era un decret que tipifica el fet de destruir, fer malbé o qualsevol acció sense autorització amb penes econòmiques importants. Es recullen tot tipus d'arbres i també tots els arbres dins d'un àrea definida o en un bosc concret, malgrat això no es tenen en compte els arbusts o tanques.

Dins de la catalogació i estudis relacionats, trobem la agència de govern del Regne Unit *English Nature*. També cal tenir en compte una de les organitzacions benèfiques més importants a Anglaterra, la qual és *Woodland Trust*, creada al 1972. Aquestes i més organitzacions han permès elaborar un inventari estatal amb metodologies normalitzades amb el qual es poden recollir i gestionar

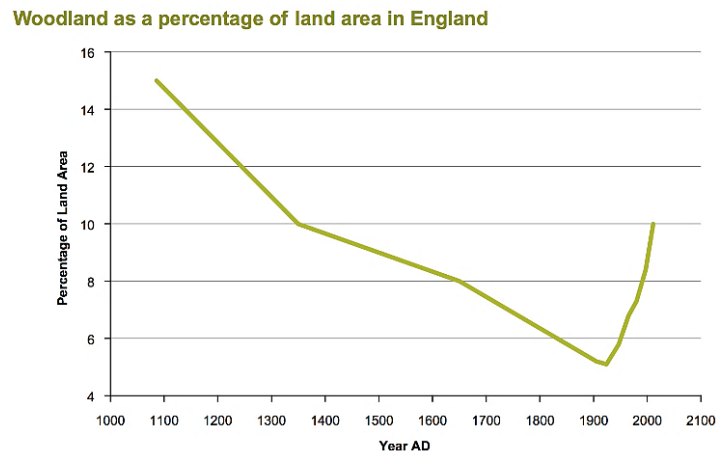

Figura 11. Gràfic on es pot apreciar l'evolució del % de superfície forestal a Anglaterra (www.gov.uk).

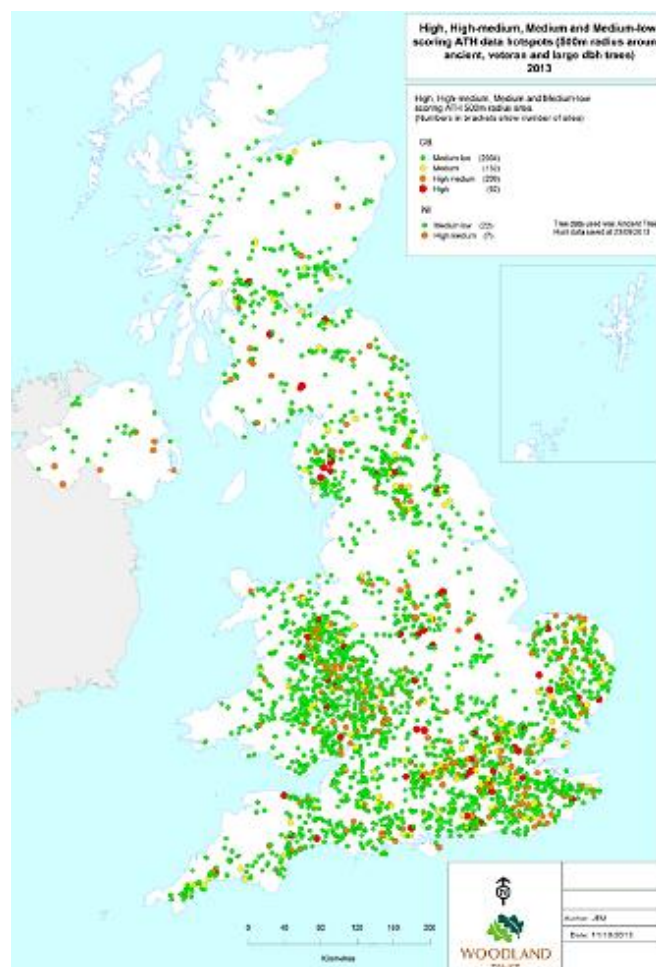

Figura 12. Punts d'accés dels arbres antics que utilitzen dades ATI 2013 (Woodlandtrust).

1.4.1.2. Estats Units d'Amèrica

Als Estats Units també es poden trobar inventaris importants d'arbres majestuosos o llegendaris, com pot ser *The National Register of Big Trees*, un dels més importants. Aquesta s'elabora a partir de l'organització *American Forests* la qual té uns 140 anys d'història i es dedica a la recerca, protecció i restauració dels boscos de tot el territori americà.

1.4.1.3. França

França va realitzar una classificació a principis de segle XX, dins d'aquesta es van tenir en compte arbres notables, ja sigui pel seu significat històric o característiques biològiques. Els arbres seleccionats i classificats es van incloure en una llista d'especial protecció, tots ells recollits en la Llei del 31 de desembre de 1913, LOI du 31 décembre 1913. Val a dir, que actualment l'Estat no utilitza aquesta per a la protecció dels arbres monumentals recentment descoberts.

Es pot trobar també la llei de 1930 de Monuments naturals, LOI du 2 mai 1930, la qual trasllada a la Comissió Departamental d'Espais Naturals i Protegits que prenguin la iniciativa alhora d'elaborar registres i posteriorment unes propostes ambientals que tinguin com a objectiu informar a l'ajuntament pertinent sobre aquests exemplars. Un cop inclosos aquests recullen una protecció especial enfront a qualsevol canvi en el seu estat i/o aparença que no tinguin una autorització especial.

En els últims anys, s'han realitzat alguns progressos pel que a la protecció dels arbres més característics, com la Llei de Biodiversitat, LOI n° 2016-1087 du 8 août 2016 pour la reconquête de la biodiversité, de la nature et des paysages, que estableix una protecció als arbres pròxims a les bores dels camins i carreteres. La finalitat d'aquesta llei es preservar aquestes relíquies que per les seves singularitats, importància paisatgística i longevitat estan sota amenaça.

1.4.1.4. Canadà

En Quebec al 2014 es va aprovar un decret llei sobre la protecció dels arbres Décret 420-2014 du 7 mai 2014, pel Ministeri de Boscos, Fauna i Parcs. Aquesta empara la protecció dels arbres, arbustos i matollars davant qualsevol afecció que hagi tingut l'acceptació prèvia pel ministeri competent. En cas d'infligir aquesta, es poden arribar a pagar penes de 200\$ al propietari de l'espai afectat.

1.4.2. Nivell Europeu

Tant a nivell europeu com a nivell espanyol no hi ha cap marc normatiu que reguli, com a tal, els arbres i arbredes monumentals. Tot i això, totes les directives europees que arriben a l'Estat han de ser transposades mitjançant una llei estatal que, alhora, s'haurà de regular de manera que cada comunitat autònoma la apliqui sota els seus criteris. A Catalunya, van ser els pioners en quan a la protecció d'aquestes espècies emblemàtiques. Els Decrets 214/1987, 47/1988 i 120/1989, van ser les primeres figures de protecció que recalaven la preocupació i l'interès que hi havia en protegir aquestes relíquies.

A la Unió Europea no hi ha un marc normatiu específic que protegeixi exclusivament els arbres i arbredes monumentals repartits pel territori comunitari. Malgrat aquesta absència, es poden entreveure alguns elements interessants, com la implantació de la Xarxa Natura 2000, en l'Article 3 de la Directiva d'habitats 92/43/CEE, del 21 de Maig relativa a la conservació dels habitats naturals, fauna i flora silvestres (ANNEX 1). A més, en l'Article 2 de la mateixa, s'expressa la

voluntat en la protecció d'espècies que estiguin en perill, siguin vulnerables i/o siguin rares, etc. (ANNEX 1). És per això que les descripcions citades en aquest article poden extrapolar-se, en molts casos, a molts arbres i arbredes deixant entreveure una possible protecció, que en tot cas, la hauran de dur a terme els països una vegada s'hagi transposat aquesta directiva.

1.4.2.1. Nivell Espanyol

Com a primera referència en protecció d'arbres notoris en Espanya tenim la Ley Española del 23 de febrero de 1917, la qual va ser la primera en elaborar un primer catàleg per als llocs i paratges que meressuessin ser protegits dins dels límits de als Parcs Nacionals i els espais d'Interès Nacional. Aquesta va permetre catalogar alguns arbres de característiques notòries deixant constància així dels més importants, basant-se bàsicament en les seves grans dimensions o característiques excepcionals. Els encarregats d'elaborar aquests catàlegs van ser els enginyers de muntanya, ajudats per diferents associacions de muntanya i poder així conèixer de primera mà els arbres més monumentals dels indrets. Com a última instancia, la Junta Central de Parcs Nacionals era qui decidia i posava en marxa la tramitació corresponent.

Va quedar evidenciat, amb la Ley de Montes de 1957, la creixent voluntat estatal per a mantenir i gestionar els boscos del territori. Es va realitzar un catàleg per definir que es considerava espai natural i quines eren les funcions que realitzen, diferenciant-los d'altres tipus de terrenys. Aquesta va ser vinculant fins al 22 de febrer de 2004, quan va quedar derogada per Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes i posteriorment modificada per la recent Ley 21/2015, de 20 de julio, por la que se modifica la Ley de Montes.

Més tard, a Espanya també es pot trobar un marc legislatiu referent a espècies en risc de flora salvatge, com va ser el Real Decreto 3091/1982, de 15 de octubre, sobre protección de especies amenazadas de la flora silvestre. En el cos del text de la mateixa llei, es podia veure referenciada que aquesta va estar impulsada degut als compromisos que tenia el país en diversos convenis internacionals, reflectint aquesta preocupació en el decret esmentat. Aquesta contemplava la creació d'una llista d'espècies amenaçades a nivell estatal, però degut a la dificultat que això suposaria en tot el territori, va deixar la possibilitat a que les comunitats autònomes poguessin col·laborar paral·lelament publicant llistes complementaries d'espècies protegides amb diferents nivells de protecció.

A finals dels anys 80, el 1989 va aprovar-se la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestre, aquesta responia a la dinàmica negativa que patia l'entorn natural de l'Estat, el qual patia processos de degradació i en alguns casos desaparició d'elements biològics important, degut a la dinàmica econòmica i l'explotació dels recursos naturals i el medi que patia el país. Per aquest motiu, es va voler atorgar un marc legal que protegís els indrets per la seva singularitat i interès. Entre diverses figures de protecció, es va esmentar per primer cop la de "Monumento natural", en l'article 16 de la mateixa. Aquest contempla tant espais com a elements que per la seva constitució singular, raresa o bellesa siguin mereixedors d'aquesta protecció.

La Ley 5/2007, de 3 de abril, de la Red de Parques Nacionales, té com a objectiu posar les bases per definir que es considera Parc Nacional, conservar la integritat dels valors naturals de l'entorn, com també ordenar l'ús i fomentar el coneixement cultural i científic del paratge. Es

pot apreciar que en l'article 9, apartat b (ANNEX 1), s'especifica que aquests hauran de vetllar per les espècies més significatives i/o amenaçades que estiguin integrats dins aquest.

1.4.3. Nivell autonòmic

1.4.3.1. Catalunya

Com a referents a la catalogació i protecció dels arbres i arbredes remarcables tenim Catalunya, ja que a l'any 1987, es va publicar el Decret 214/1987 d'arbres remarcables (ANNEX 1), on es reconeix per primera vegada la figura d'arbre monumental donat per "el valor monumental, històric o científic que tenen determinats exemplars d'espècies arbòries fa que formin part del patrimoni cultural de Catalunya, i que sigui d'interès públic la seva conservació i protecció". Seguidament, l'any 1988 es va aprovar el Decret 47/1988 sobre la declaració d'arbres d'interès Comarcal i Local (ANNEX 1). Aquest és classifica i regula igual que l'anterior però que es centra exclusivament en els arbres que suscitin un interès més local.

Lògicament aquesta catalogació està jeràrquicament per sota. Per últim, l'any 1989 va impulsar-se el Decret 120/1989 sobre la declaració d'arbredes monumentals, d'interès comarcal i d'interès local (ANNEX 1), el qual busca identificar i protegir aquelles agrupacions d'arbres que tinguin un especial interès de conservació ja sigui per la característica d'aquella arbreda o el simbolisme que pogués tenir per una zona concreta. Com a darrera modificació de la llista d'arbres i arbredes d'interès comarcal i local trobem l'Ordre TES/271/2016, de 5 d'octubre, de declaració d'arbres i arbredes monumentals (ANNEX 1).

1.4.3.2. Comunitat de Madrid

Posteriorment, l'any 1991, a la Comunitat de Madrid va aprovar la Ley 2/1991, de 14 de febrero, para la protección y regulación de la fauna y flora silvestres en la Comunidad de Madrid, amb la qual es volia protegir l'entorn natural d'aquesta comunitat autònoma. Gràcies a la implantació d'aquesta, l'article 6 (ANNEX 1) de la mateixa va donar lloc, un any més tard, el Decreto 18/1992 para la protección d'especies amenazadas de fauna i flora silvestres, amb el qual es va crear el Catálogo regional d'especies amenazadas de flora i fauna. L'última modificació del catàleg d'espècies va ser al 2015, amb la corresponent Orden 68/2015, de 20 de enero, de la Consejería de Medio Ambiente y Ordenación del Territorio.

1.4.3.3. Comunitat Valenciana

L'any 1994, es va aprovar la Llei 11/1994 sobre la protecció de flora i fauna, aquesta incorporava les directrius europees establertes anteriorment. Resulta destacable que en aquesta llei autonòmica apareix per primer cop la figura de "Monument natural", fent referència a qualsevol espai o element que tinguin una condició especial deguda a la singularitat, bellesa o raresa i que alhora hagin d'estar especialment protegits pels seus valors científics, culturals o paisatgístics. El catàleg més recent data del 10/10/2016.

1.4.3.4. Extremadura

De les legislacions més recents està el cas de la comunitat d'Extremadura, on trobem Decreto 4/1999, de 12 de enero, para la declaración de árboles singulares en la Comunidad Autónoma de Extremadura, i posteriorment el Decreto 36/2001, de 6 de marzo, por el que se declaran Árboles Singulares de Extremadura. En aquests es matisa en la definició d'arbre singular els exemplars o agrupacions d'arbres, siguin o no autòctons, que degut a les seves característiques d'edat, tamany, història o valor cultural, bellesa o ubicació s'hagin de categoritzar com a

singulars. A més, en el darrer decret s'incorpora un annex amb una llista d'arbres declarats singulars, la llista més recent la trobem amb el Decreto 63/2014, de 29 de abril de 2014.

Com es pot comprovar en els annexos de tots els decrets esmentats anteriorment, les llistes que s'incorporen en tots ells es van actualitzant regularment, ja que poden sorgir nous exemplars o bé poden desaparèixer per causes naturals o antròpiques.

1.4.4. Nivell comarcal/local

Les entitats més locals, ja be puguin ser els consells comarcals o els ajuntaments de ciutats i pobles són, en gran mesura, els grans actius en la identificació i catalogació dels arbres de la zona, ja que són els principals actius per mantenir aquest patrimoni que els diferencia de la resta de territoris. A nivell català, els ajuntaments i consells tenen com a marc jurídic base els decrets 47/1988, 120/1989 descrits anteriorment. Tot i això, disposen d'altres eines que els poden servir per protegir i catalogar aquests arbres i arbredes singulars. Exemples d'això són la Ley 16/85, de 25 de junio, del Patrimonio Historico Español, on consells i ajuntaments poden, en la seva planificació urbanística (POUM), dotar de protecció aquells arbres i/o arbredes que es trobin dins de les competències com a béns d'interès cultural i poder així dotar-los de protecció. Per altra banda, trobem la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases del Régimen Local, que permet emparar diferents usos del sòl del territori (com poden ser el patrimoni històric o patrimoni ambiental de la ciutat). Es pot veure que en l'article 25, apartats "d", "e", "f" i "m" (ANNEX 1) com les entitats locals poden, a partir d'una instància a de la ciutadania o be de l'ajuntament, declarar espais naturals d'interès local, fet que donaria cabuda a que es poguessin protegir determinats indrets amb presència d'aquests arbres o arbredes. Aquest amperatge vindria donada per una ordenança municipal, fet que estalvia tenir que recórrer a l'aprovació de instàncies superiors.

2- JUSTIFICACIÓ

2. JUSTIFICACIÓ

Segons la darrera actualització del *Catàleg d'arbres monumentals i arbres declarats protegits*, a la comarca de l'Alt Urgell tenim un total de sis arbres declarats com a monumentals: l'Avet del Barranc de la Fou, a Alàs i Cerc; els Roures dels Vilars de Valldarques I i II, a Coll de Nargó; l'Alzinera de Coma Servera, a Ribera d'Urgellet; l'Alzina de Can Cotet, a les Valls de Valira, i els Pins vells de l'Arp I, II i III, i la Blada de la Coma, a la Vansa i Fórnols (ORDRE TES/271/2016).

Al municipi de Fígols i Alinyà, en canvi, hi ha un gran nombre d'arbres remarcables i cap d'ells està inclòs en aquest catàleg ni a cap figura de protecció d'àmbit comarcal i local. És per això, que caldria realitzar un inventari detallat dels arbres monumentals, singulars i notables del municipi que, correspon en bona part a la finca privada de la Muntanya d'Alinyà, pertanyent a la Fundació Catalunya - La Pedrera.

A més, els escassos estudis realitzats en aquest espai sobre aquesta temàtica poden donar lloc al descobriment de diversos arbres remarcables que poden ser un bon exemple per descriure els diferents tipus que existeixen (fíters, religiosos, simbòlics, productors d'eines...), la qual cosa pot comportar un enriquiment del coneixement d'aquest àmbit i, en general, de la divulgació ambiental.

Val a dir, que aquest estudi no és només de caire analític, sinó que també pretén recollir els usos que se'n feia d'aquests arbres i els motius pels quals s'han preservat. D'aquesta manera, es pretén arribar no només a tècnics mediambientals, encarregats de la gestió dels espais naturals, sinó que també pretén difondre aquest valors a la resta de la societat, promovent el turisme rural i sostenible a la zona.

3- OBJECTIUS

3. OBJECTIUS

Bàsicament, aquest projecte consta de dos objectius principals:

- Localitzar i analitzar els arbres remarcables de la zona d'Alinyà.
 - Establir una metodologia pròpia per definir els trets morfològics, culturals i ambientals relacionats amb els arbres remarcables.
 - Crear un inventari de tots els arbres remarcables de la zona d'Alinyà.
 - Avaluar l'estat de conservació dels exemplars inventariats i proposar, si és necessari, noves mesures de protecció.

- Transmetre els valors ambientals i culturals de la zona entorn els arbres remarcables.
 - Divulgar i promocionar el territori i els seus arbres a través d'itineraris.
 - Donar a conèixer els itineraris proposats a través dels comptes de Facebook i Instagram, i creació d'un compte oficial a la xarxa social Twitter.

4- METODOLOGIA

4. METODOLOGIA

La metodologia que s'ha seguit en aquest treball està íntimament fonamentada amb la fitxa de camp (ANNEX 2), la qual ha estat pensada i elaborada pels mateixos components del grup de treball a partir de diverses fonts bibliogràfiques (Parés, E., 2006; Garcia, A. & al., 2003; Bosch, D. & al., 2003; Boada, M. & al., 2011), i diverses consultes fetes al professorat sobre els paràmetres de la mateixa. Per aquest motiu, en aquest apartat s'ha volgut centrar en descriure detalladament tots els aspectes que utilitzem per identificar, localitzar, definir l'estat de conservació i establir noves mesures de conservació, entre d'altres. A més d'elaborar la fitxa de camp, s'ha realitzat diverses xerrades de caire informal amb gent de la zona. Complementàriament, s'han consultat mapes de la zona per saber si ja s'havia marcat algun arbre.

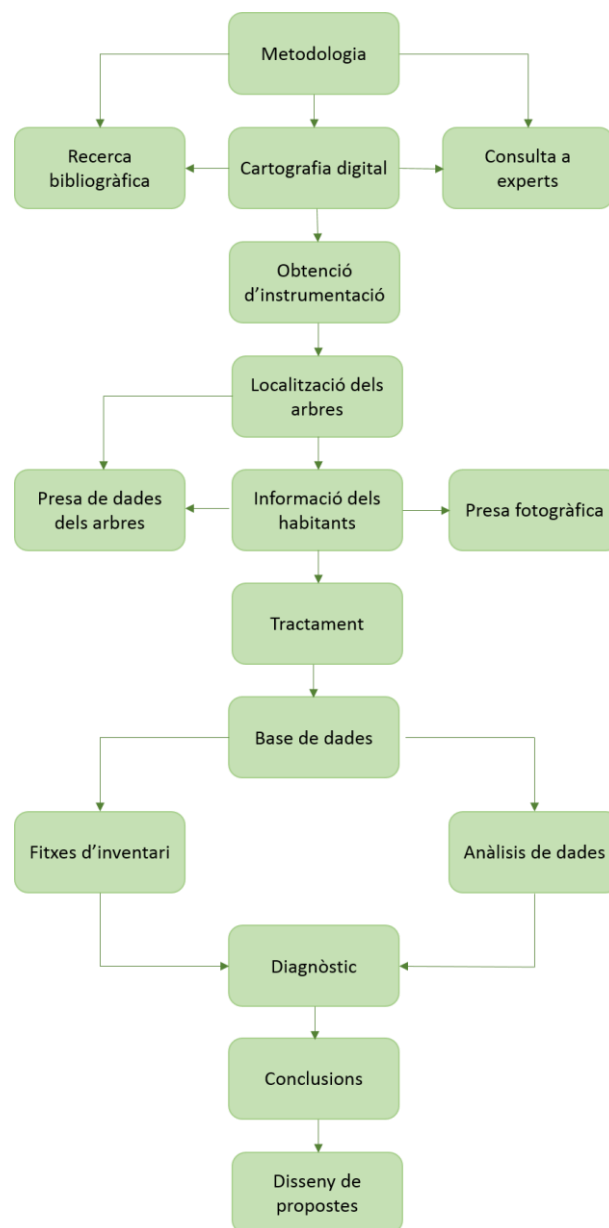

Figura 13. Esquema de la metodologia del treball i relació entre les diferents tasques.

4.1. FITXA DE CAMP

4.1.1. Identificació

En aquest apartat de la fitxa es pretén anotar totes aquelles dades referides al reconeixement de l'arbre dins del seu entorn geogràfic. És per aquest fet que es té en compte el “nom propi” de l'arbre a inventariar, entenent com a tal, la denominació assignada per la gent del territori, perquè al tractar-se d'éssers remarcables solen ser ja coneguts. També s'ha trobat convenient anotar el “nom científic” de l'espècie analitzada, així com també la seva nomenclatura popular (“nom popular”) prioritzant, en aquest cas, el terme amb el que es refereixen els habitants de la vall d'Alinyà. Aquest és el cas, per exemple, de la carrasca (*Quercus ilex* subsp. *ballota*), coneguda al territori amb el nom d'alzinera. En canvi, el que a la vall d'Alinyà és conegut com a carrasca és el coscoll (*Quercus coccifera*); tot i així alguns habitants l'anomenen garric, mot popular més estès arreu del territori català (Agustí Betriu com. pers.).

Seguidament, també s'incorporen dades referides a “l'estat de vida”, si està viu o mort; a la seva “procedència”, si és troba en estat silvestre (S), cultivat en parcs i jardins (C), situat prop de masies o edificis rurals (R) o si és una espècie exòtica (E), i es pretén estimar la seva edat, tot i ser una de les dades més interessants, és probablement una de les més difícils de calcular. És per això, que es qualifica l'arbre en tres categories: jove, madur o molt madur.

Per últim, dins d'aquest apartat s'ha volgut incorporar el “motiu de la singularitat”, és a dir, la característica fonamental per la que considerem remarcable l'arbre, així com “l'ús i valor simbòlic” que se li ha donat a aquesta espècie en temps pretèrits.

4.1.2. Localització

En aquest punt de la fitxa s'anoten les coordenades UTM, amb datum ETRS89, on és localitza l'exemplar inventariat. Lògicament aquesta mesura es pren amb un aparell GPS, de la mateixa manera que s'obté l'altitud sobre el nivell del mar. Donada la possibilitat de que en algun moment el GPS no rebés suficient cobertura dels satèl·lits, s'ha cregut convenient anotar la precisió amb la que treballa en aquell moment. A més, dins d'aquest apartat, també s'ha tingut en compte el pendent del terreny. No obstant, la manera de calcular-lo vindrà definida al següent apartat, ja que l'interès d'aquesta mesura està focalitzada per a obtenir amb més precisió alguns dels paràmetres posteriors.

Val a dir que, com que aquest treball té també una vessant divulgativa s'ha cregut oportú anotar la toponímia de l'indret on es localitza l'arbre d'interès, a més de redactar la forma d'arribar.

4.1.3. Característiques descriptives i biomètriques

Tal i com es pot deduir en el títol d'aquest apartat, es procedirà a anotar els paràmetres que permeten descriure i caracteritzar l'arbre que es considerarà remarcable. De tots ells, es destaca “l'alçària total”, la “volta de canó” i “l'amplada de la capçada”, per ser en general mesures fàcils de determinar i bastant significatives de les dimensions d'un arbre.

Pel que respecta a “l'alçària total”, aquesta es mesurada a partir d'un clinòmetre. Cal tenir present que si l'arbre està situat en un pendent, la base de la mesura s'ha de prendre des de la part superior. A part d'aquesta, també es mesura “l'alçària del canó fins l'enforcadura”, que és

el lloc on la soca d'un arbre es ramifica formant les branques més gruixudes. Aquesta però, a diferència de l'anterior, es mesura amb una cinta mètrica o amb un metre.

D'altra banda, es mesura la "volta de canó", que és la secció del tronc a 1.30 m d'alçada. Cal anotar que, en aquest cas, s'ha preferit utilitzar el perímetre envers al diàmetre, perquè aquest darrer implicaria considerar el tronc com un cilindre perfecte. Ara bé, si l'arbre objecte d'estudi està situat en una pendent, la mesura d'1.30 m es determina des del punt més alt del mateix. No obstant, si en aquesta alçada del tronc hi ha bonys considerables o ja es troba una bifurcació, la mesura es pren per la part de sota, abans de que hi hagin aquestes irregularitats. De ser així, es deixarà constància de l'alçada del tronc a la qual s'ha efectuat la mesura.

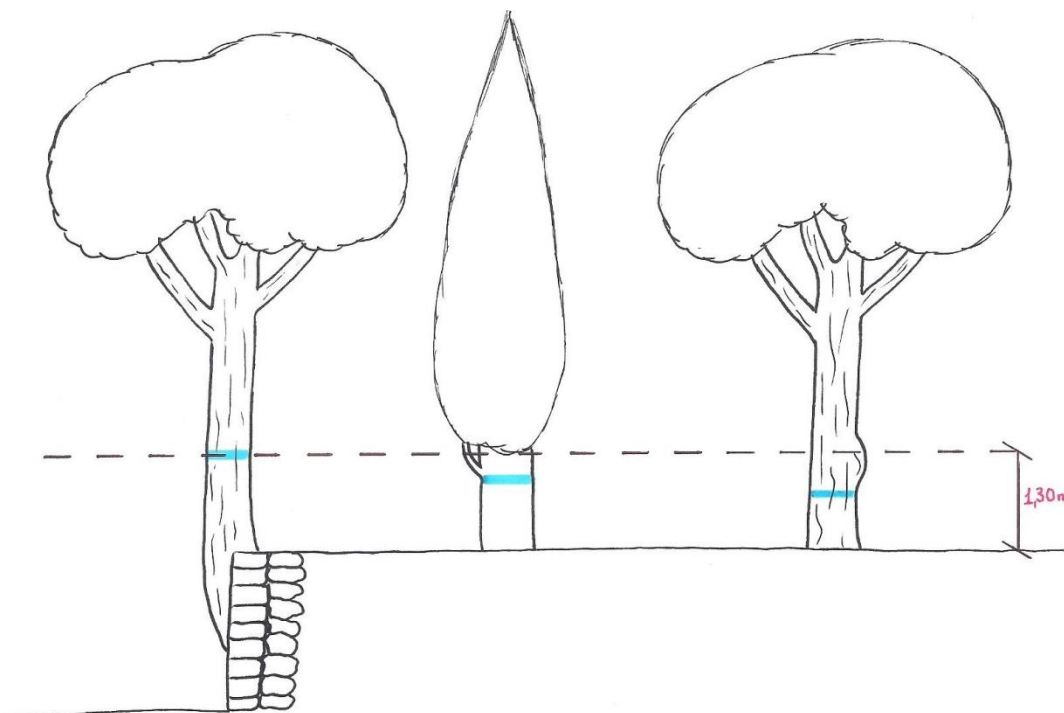

Figura 14. Representació de com prendre les mesures en funció de cada situació. La franja assenyalada amb blau correspon al lloc d'on es fan les mesures.

D'altra banda, si el tronc presenta cavitats, la mesura s'efectua tibant la cinta mètrica sense fer-la entrar a les concavitats. Lògicament, si el tronc creix amb verticalitat, la mesura es realitza en un pla horitzontal però, si el tronc està inclinat s'haurà de fer perpendicularment a aquest.

Paral·lelament, hem mesurat la "volta de la soca", és a dir, el perímetre del tronc a la seva base. Tot i que no és útil per comparar diferents individus, és realment interessant per fer-se una idea de la forma de l'arbre. Altres mesures que poden il·lustrar aquesta forma són el "nombre de troncs", el "nombre de besses" (branques gruixudes que neixen de l'enforcadura de l'arbre), la "cobertura foliar" (%), "la forma de l'arbre" (natural, podat, dividit, rebrots, soca) i la "verticalitat del tronc" (dret, poc inclinat, inclinat, caigut, trencat). A l'hora de determinar el percentatge de cobertura foliar que hi ha a l'arbre, també es té en compte si aquest és de fulla perenne (P) o de fulla caduca (C), a fi d'evitar males interpretacions de l'estat de l'exemplar.

En darrer lloc, s'ha pretès mesurar l'amplada de la capçada, entenent com a tal, el diàmetre d'aquesta en el cas que la projecció fos un cercle. No obstant, com que no totes les capçades seran geomètricament perfectes, s'ha cregut convenient calcular-ne dos amplades: l'amplada

de la capçada a nivell (C_n) i l'amplada perpendicular (C_p). La primera és l'amplada mesurada segons la direcció de la corba de nivell, mentre que la segona és la perpendicular a aquesta, o sigui, segons la direcció del màxim pendent. Ara bé, aquesta amplada perpendicular, la qual es fa referència, no és realment l'amplada de la capçada de l'arbre, ja que la inclinació del vessant tindrà una certa influència. És per aquest motiu, que s'ha vist oportú calcular el pendent (α) esmentat anteriorment, el qual ha estat mesurat posant un dispositiu mòbil damunt la cinta mètrica en el moment que dos membres del grup estan als extrems de l'arbre mesurant la C_p . Així doncs, aquest pendent representa la inclinació mitjana del vessant:

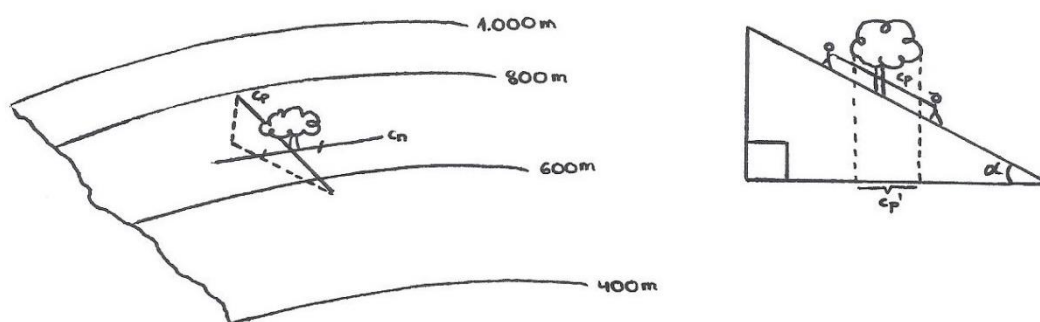

Figura 15. Representació de l'amplada de la capçada a nivell (C_n) i de l'amplada de la capçada perpendicular (C_p), a part de com mesurar l'autèntica amplada de la capçada segons la direcció del màxim pendent (C_p').

Una vegada obtinguda la C_p i el pendent, es procedeix a mesurar l'autèntic diàmetre de la capçada segons la direcció del màxim pendent (C_p'). Aquest paràmetre s'obté a partir de la multiplicació del $\cos \alpha$ per la C_p obtinguda del treball de camp:

$$C_p' = \cos \alpha \times C_p$$

En casos excepcionals on el terreny sigui pla, la C_p serà igual a la C_p' , de tal manera que en aquests casos no serà necessari calcular la inclinació del pendent. A més, en aquesta situació, com que serà difícil diferenciar la C_p de la C_n , aquesta darrera s'efectuarà seguint la direcció del camí o del carrer, en cas que n'hi hagi, i la primera serà la direcció perpendicular. Per finalitzar la mesura de l'amplada de la capçada, es fa una mitjana aritmètica de les dues amplades, la C_n i la C_p' .

4.1.4. Estat de conservació

Per poder valorar l'estat de l'arbre analitzat s'ha volgut reflectir si hi ha "fluxos d'escorça" (sec, humit, enganxifós, bombollejant, sense flux), "fusta caiguda" (nul·la, menyspreable, apreciable, considerable, important) i "danys o lesions" (ferides, cicatrius, bonys, altres), matisant en aquest cas, el nombre i la magnitud de les mateixes. També s'ha indicat el grau de "cavitació del tronc" (baix, mitjà, alt), el "nombre de branques trencades" que hi ha a terra de més 0.4 m de perímetre i el "nombre d'orificis".

Per acabar aquest apartat, en funció dels paràmetres anteriors, s'ha extret una conclusió sobre "l'estat fitosanitari general" (desfavorable, correcte, excel·lent), el qual es discuteix amb tots els membres del grup.

4.1.5. Interaccions biòtiques

En aquesta part, s'han volgut detallar els éssers vius associats a cadascun d'aquests arbres, anotant la "presència de fongs", la "presència de plagues", la "presència de epífits vegetals" i la "fauna associada". Excepte en la categoria de presència de fongs, en la resta de paràmetres s'indica l'ésser viu que interactua i la manera en què ho fa.

4.1.6. Descripció de l'entorn

Tot seguit, s'ha cregut convenient descriure l'entorn més immediat a l'arbre, tant a nivell natural com antròpic. Alguns dels aspectes anotats en la descripció de l'entorn natural poden ser l'orientació del vessant, les característiques del sòl, la vegetació del voltant, el nivell freàtic... En canvi, en l'entorn antròpic es descriu qualsevol activitat humana propera, incidint principalment en aquelles que puguin perjudicar a l'individu examinat (presència d'un cultiu pròxim, abocaments de residus, roderes de vehicles...).

4.1.7. Mesures de conservació

El darrer aspecte analitzat en la fitxa de camp tracta sobre la gestió de l'exemplar, tant a l'actualitat com en futures propostes que vetllin per la seva continuïtat. Evidentment, aquestes darreres estaran íntimament lligades amb els factors de risc anteriorment descrits.

Finalment, la fitxa disposa d'un espai en blanc que està reservat per qualsevol aspecte rellevant que no s'hagi pogut incloure en els anteriors apartats. Així mateix, cada fitxa de camp està datada i numerada a fi d'evitar que es desordeni. No obstant, s'ha fet constar un comentari en la mateixa per a què en cas de perdre-la, qui la trobi pugui contactar amb el grup de treball.

4.2. CONSULTES BIBLIOGRÀFIQUES

Abans de fer el treball de camp, és necessari realitzar una recerca exhaustiva dels elements de la zona. Això es durà terme a través d'altres estudis que s'hagin realitzat en el mateix territori, i amb l'anàlisi de les fonts cartogràfiques disponibles de la vall d'Alinyà.

4.3. FONTS ORALS

Per complementar tota la informació obtinguda a partir de les consultes esmentades anteriorment, s'ha de procedir a fer una sèrie d'entrevistes de caire informal a gent de la zona, per tal que poguessin plasmar el seu coneixement del territori, i més concretament, informació relacionada amb els usos que se'ls hi donava.

5- RESULTATS

5. RESULTATS

5.1. SITUACIÓ GEOGRÀFICA DELS ARBRES INVENTARIATS

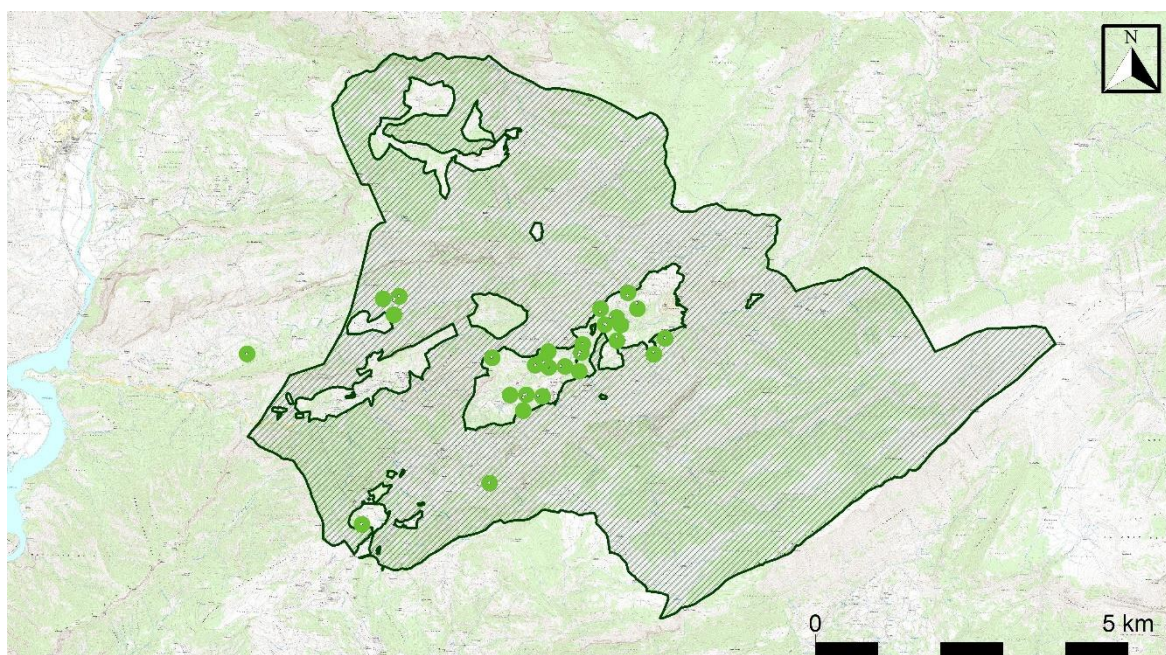

Figura 16. Mapa dels arbres inventariats de la vall d'Alinyà amb el límit de la Muntanya d'Alinyà

Per tenir una idea més clara de com estan distribuïts els arbres inventariats en el l'àmbit d'estudi, s'ha elaborat un mapa amb la localització geogràfica de tots els arbres. Tal i com es pot veure, els arbres mostrejats es troben en 5 zones diferents, les quals són: les Alzines del Fiter de Canelles, el camí de l'Ermita de Sant Ponç, el camí del Can Travesset i la carretera que puja a l'Alzina d'Alinyà i per últim, la part limítrof amb Cambrils.

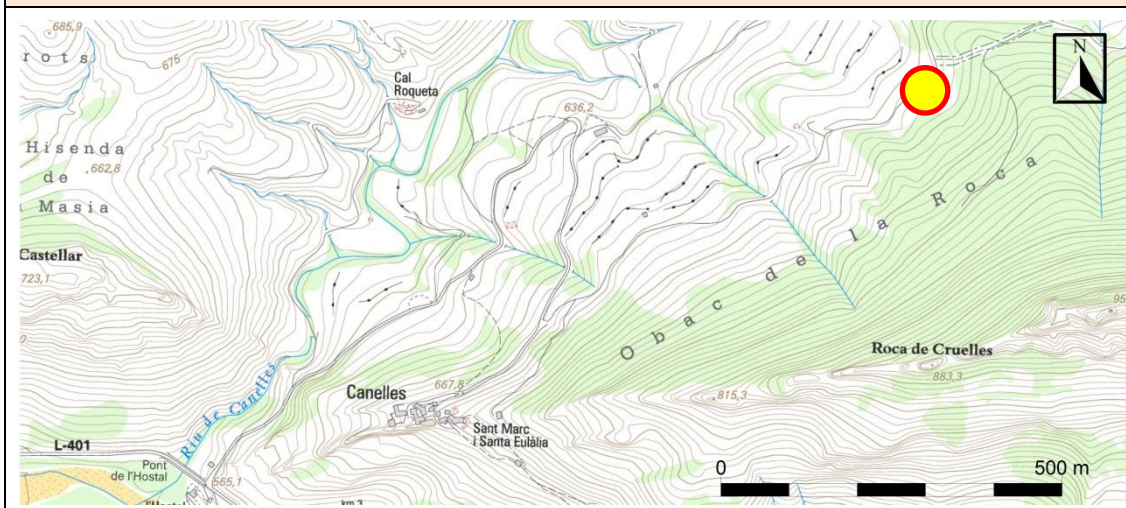
Com es pot veure en la distribució del mapa, gran part dels arbres mostrejats es concentren a la zona central de la finca. Això és degut principalment a que es va tenir en compte per a la creació d'una proposta d'educació ambiental, en aquest cas, l'elaboració d'un itinerari. La raó d'aquesta distribució espacial és la facilitat per a crear una ruta circular i tancada amb el punt d'inici al nucli de la Llobera.

Identificació	
Nom propi	Roure del Fiter de Canelles
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Monumental	Arbre mare i fiter
Ús i valor simbòlic	
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0364850	Accés
	Y	4671217	
Altitud	690 m		Des de la L-401, ens dirigim a Canelles per un camí rural i, quan haurem transcorregut poc més d'1 km, trobarem a mà dreta el desviament que entra dins del nucli poblacional. Nosaltres però, seguirem pel mateix camí uns 600 m més, fins trobar a la dreta el roure del fiter de Canelles.
Precisió GPS	3 m		
Pendent	12,10°		
Indret	Vora el camí de Sant Pere		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	12,4 m	Forma de l'arbre	Rebrots
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	3,05 m	Volta de soca	3,90 m
Amplada Cn	13,80 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	15,85 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	15,50 m		
Amplada mitjana de la capçada	14,65 m	Nº de besses	4-5
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,40 m	Cobertura foliar	20% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sec	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	4	Mitjana
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	10-15	Gran
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		Alimentació per part dels senglars	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Està situat vora la pista, a una zona d'antics bancals, on s'ha desenvolupat un bosc heterogeni de roures i pins.	L'arbre es localitza prop d'una zona de pastura. Prop de la capçada hi passa una línia elèctrica.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Pensem que caldria incloure aquest arbre a un catàleg de caràcter local o regional. També creiem que seria convenient tractar les parts podrides de l'arbre a fi d'evitar que pugui progressar per les parts que estan en bon estat.

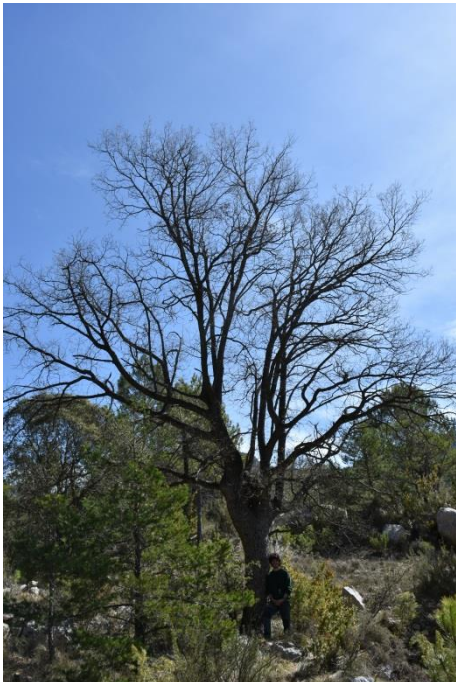
Comentaris
> A la imatge següent s'observen alguns dels bonys que caracteritzaven el tronc d'aquest roure.

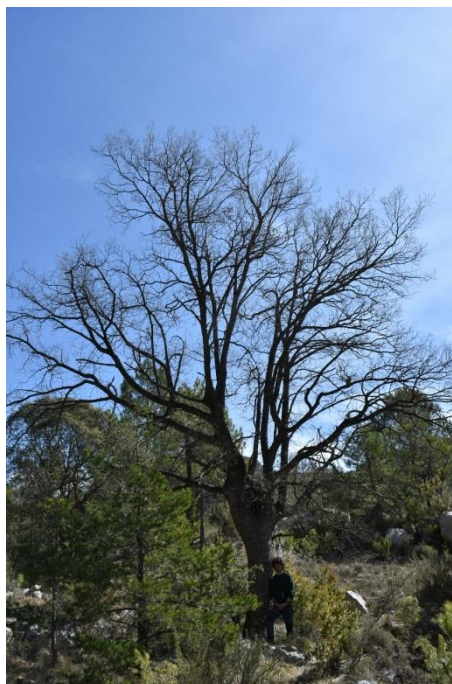

> A continuació, veiem una de les branques trencades de la capçada de l'arbre que presenta símptomes de putrefacció.

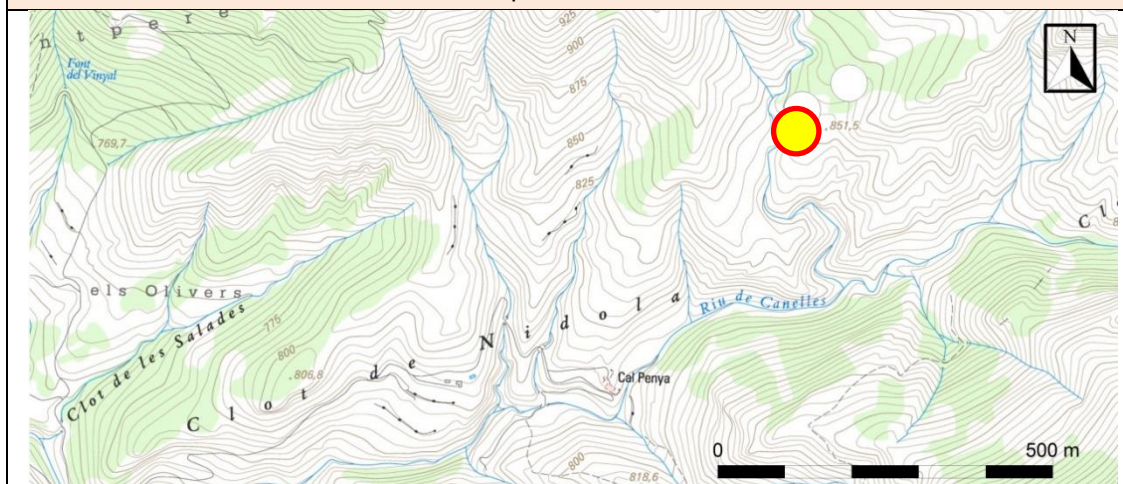
Identificació		
Nom propi	Roure del Clot de l'Espluga de Cels	
Nom popular	Roure	
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	-----	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0367196	Accés Des de la L-401, ens dirigim cap a Canelles per un camí rural. Transcorregut poc més d'1 km, trobarem el desviament que entra dins del nucli poblacional. Seguirem pel mateix camí en direcció a Cal Penya, que és on s'inicia el sender que ens portarà a l'arbre analitzat. Val a dir que per arribar caldrà comptar amb l'ajut d'un aparell GPS.
	Y	4672063	
Altitud	856 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	9,30°		
Indret	Clot de l'Espluga de Cels		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	9,2 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	1,62 m	Volta de soca	1,95 m
Amplada Cn	10,20 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	10,34 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	10,20 m		
Amplada mitjana de la capçada	10,20 m	Nº de besses	3-4
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,50 m	Cobertura foliar	3% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	2	Ferides	0	-----
Nº orificis	1	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	2	Mitjana
Fusta caiguda	Apreciable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal de poca densitat, constituïda per alzineres i pinasses. L'arbre inventariat està al costat d'una torrentera.	Antiga zona de conreus, fet que es percep amb la presència de bancals.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
> Pel que respecta als paràsits, hem observat agalles a les branques del roure.

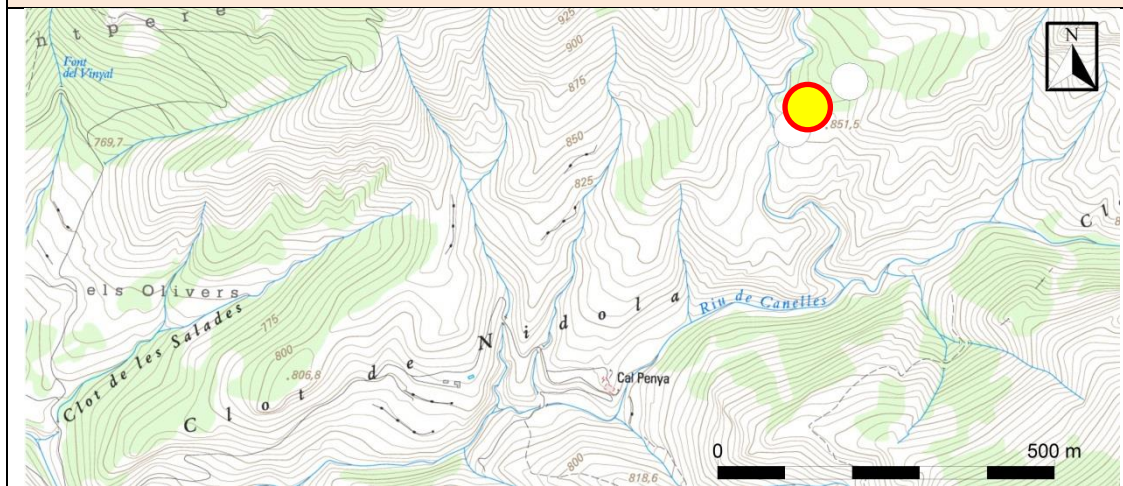
Identificació		
Nom propi	Alzinera I de les Alzineres del Fiter de Perles	
Nom popular	Alzinera	
Nom científic	<i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp.	
Estat	Viu	
Edat	Madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat		Motiu dendrocultural
Singular		Fiter i ombrejador
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, de la fusta de les alzineres se'n feien mànecs i s'obtenia llenya. El seu fruit és una font d'aliment per al bestiar. A vegades, sobretot quan nevava, també els hi tallaven rames per a que se'n mengessin les fulles.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0367211	Accés
	Y	4672093	
Altitud	866 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	15,50°		
Indret	Clot de l'Espluga de Cels		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	8,9 m	Forma de l'arbre	Rebrots
Volta de canó [a 1,00 m del terra]	1,98 m	Volta de soca	1,76 m
Amplada Cn	9,90 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	11,96 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	11,53 m		
Amplada mitjana de la capçada	10,71 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,20 m	Cobertura foliar	65% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Apreciable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal de poca densitat, constituïda per alzineres i pinasses. A les zones aclarides, dominen els plançons de pinassa.	Antiga zona de conreus, fet que es percep amb la presència de bancals.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional. A part, seria interessant estassar els plançons de pinassa que hi ha pel voltant.

Comentaris
> Una de les dues besses presenta un cert flux d'escorça, que actualment està sec, i algunes cavitats i orificis.
> Hem observat uns forats a les glans d'aquesta alzina, els quals procedirien d'una espècie de cuc que es menja el contingut intern. Per tant, el grau d'afectació d'aquest parasitisme a l'arbre inventariat és mínim, ja que només afectaria al seu cicle reproductor.

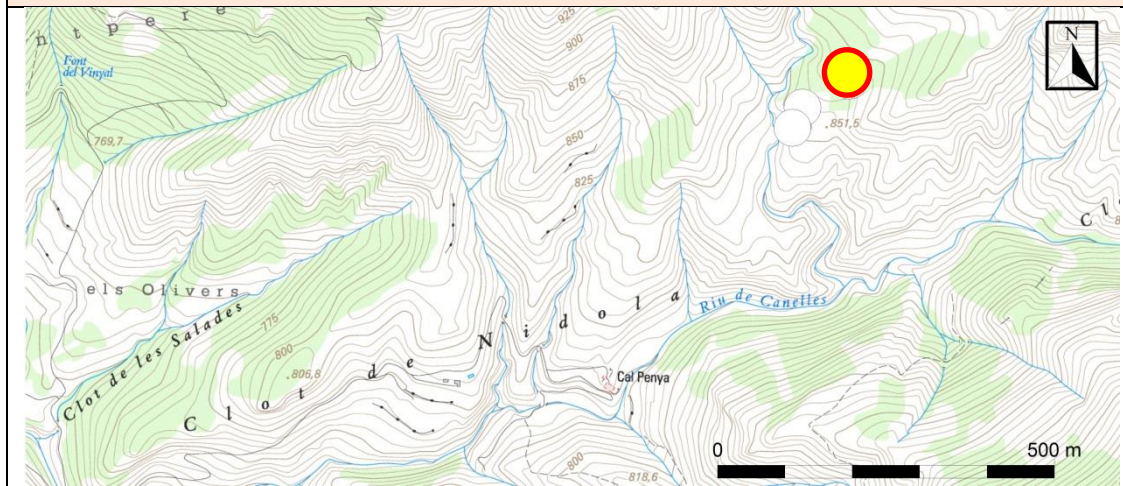
Identificació		
Nom propi	Alzinera II de les Alzineres del Fiter de Perles	
Nom popular	Alzinera	
Nom científic	<i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp.	
Estat	Viu	
Edat	Madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Singular	Fiter, ombrejador	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, de la fusta de les alzineres se'n feien mànecs i s'obtenia llenya. El seu fruit és una font d'aliment per al bestiar. A vegades, sobretot quan nevava, també els hi tallaven rames per a que se'n mengessin les fulles.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0367281	Accés Des de la L-401, ens dirigim cap a Canelles per un camí rural. Transcorregut poc més d'1 km, trobarem el desviament que entra dins del nucli poblacional. Seguirem pel mateix camí en direcció a Cal Penya, que és on s'inicia el sender que ens portarà a l'arbre analitzat. Val a dir que per arribar caldrà comptar amb l'ajut d'un aparell GPS.
	Y	4672133	
Altitud	876 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	8,20°		
Indret	Clot de l'Espluga de Cels		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	7,2 m	Forma de l'arbre	Rebrots
Volta de canó [a 1,00 m del terra]	1,49 m	Volta de soca	1,54 m
Amplada Cn	8,83 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	9,82 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	9,72 m		
Amplada mitjana de la capçada	9,27 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,22 m	Cobertura foliar	85% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal de poca densitat, constituïda per alzineres i pinasses. A les zones aclarides, dominen els plançons de pinassa.	Antiga zona de conreus, fet que es percep amb la presència de bancals.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	No creiem que aquest exemplar es trobi en una situació de risc evident, per la qual cosa creiem que seria suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

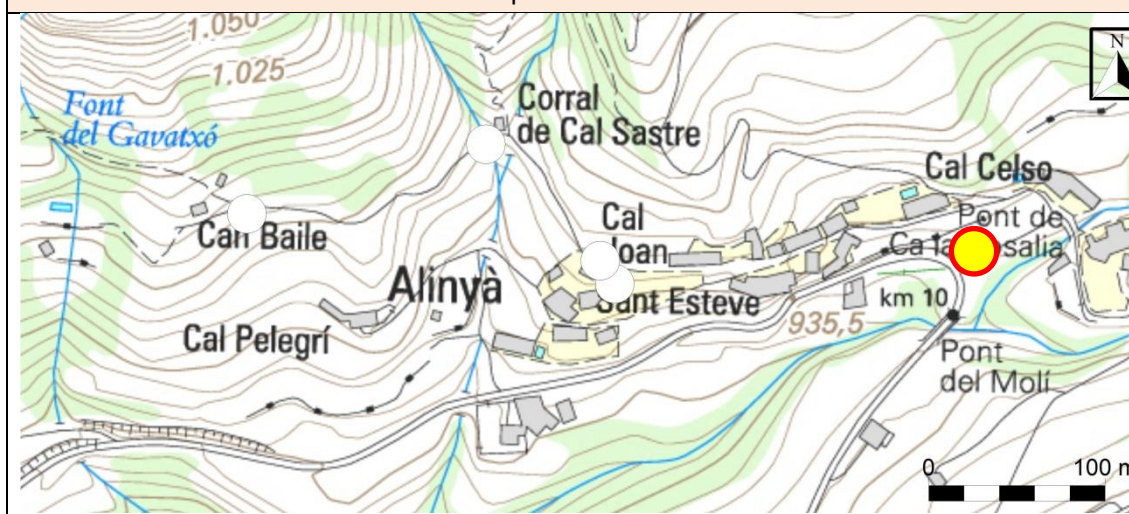
Comentaris
> Hem observat uns forats a les glans d'aquesta alzina, els quals procedirien d'una espècie de cuc que es menja el contingut intern. Per tant, el grau d'afectació d'aquest parasitisme a l'arbre inventariat és mínim, ja que només afectaria al seu cicle reproductor.

Identificació	
Nom propi	Noguer del Soldemí
Nom popular	Noguer
Nom científic	<i>Juglans regia</i> L.
Estat	Viu
Edat	Madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	-----
Ús i valor simbòlic	
La fusta de noguer era molt aprofitada per fer-ne taules donat que és molt compacte i robust. Els seus fruits, les nous, eren una font d'aliment per a la gent del territori.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0369876	Accés Abans del pont de molí, ens desviem a l'esquerre cap al camí de l'església. Allà, just davant del pàrquing, trobem l'arbre.
	Y	4671015	
Altitud	929 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	0°		
Indret	Aparcament de la plaça		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	10,8 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,07 m	Volta de soca	2,33 m
Amplada Cn	14,30 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	12,50 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	12,50 m		
Amplada mitjana de la capçada	13,40 m	Nº de besses	2-4
Alçària del canó fins l'enforcadura	4,05 m	Cobertura foliar	75% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	3 fluxos secs	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Baix	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	6	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	1	Baixa
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Aràcnids	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Sòl nu de vegetació, prop d'un barranc.	Entre una zona d'aparcament i l'entrada del poble d'Alinyà.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
S'observen branques talades per evitar les molèsties a la circulació de vehicles.	Creiem que seria suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

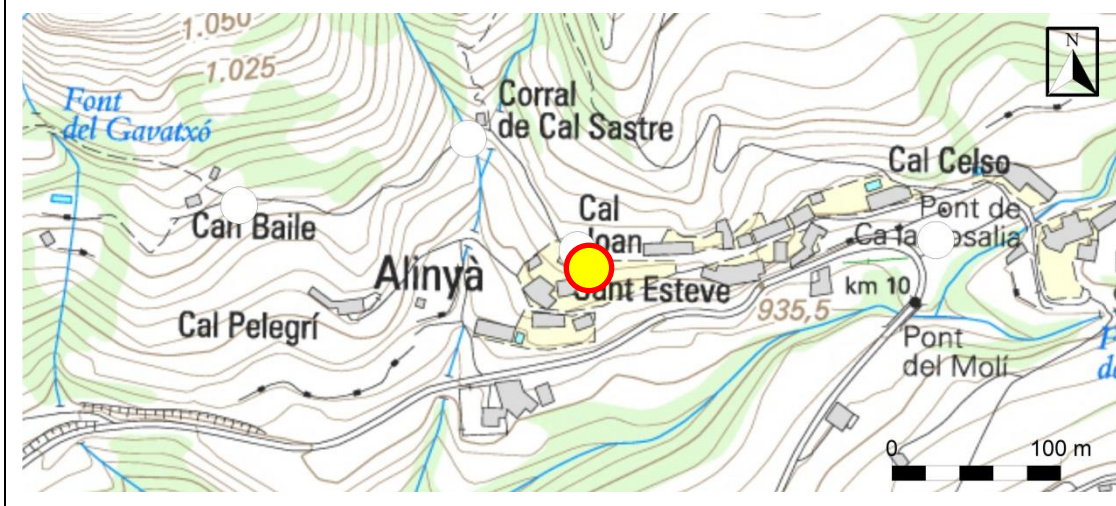
Comentaris
<p>> A la imatge següent podem veure un orifici que es troba situat a una de les besses principals.</p>

Identificació		
Nom propi	Noguer de Cal Joan	
Nom popular	Noguer	
Nom científic	<i>Juglans regia</i> L.	
Estat	Viu	
Edat	Madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	Fiter, ombrejador, productor d'eines i alimentari	
Ús i valor simbòlic		
La fusta de noguer era molt aprofitada per fer-ne taules donat que és molt compacte i robust. Els seus fruits, les nous, eren una font d'aliment per a la gent del territori.		

A photograph of a large, ancient, leafless tree (Noguer de Cal Joan) with a thick trunk and many bare branches. The tree is situated next to a stone wall and a building with a tiled roof. A power line runs diagonally across the upper part of the image. The background shows a hilly landscape with other trees and buildings under a clear sky.

Localització			
Coordenades UTM	X	0369672	Accés Aparquem el vehicle a la plaça del Ball Pla d'Alinyà, que és on està el centre de visitants de la Muntanya d'Alinyà, i seguim a peu el camí que va cap a l'Ermita del Sant Ponç. Al cap d'uns setanta metres d'haver iniciat la ruta, veurem a l'esquerra, entre Cal Joan i Cal Aiguade, el noguer que us presentem.
	Y	4670995	
Altitud	956 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	-----		
Indret	Cal Joan		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	14,4 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 0,65 m del terra]	2,07 m	Volta de soca	2,12 m
Amplada Cn	----- m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	----- m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	----- m		
Amplada mitjana de la capçada	17,11 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,30 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	2	Cicatris	1	Baixa
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Arbre situat a la perifèria del poble, a una zona d'escolament superficial de l'aigua de la pluja. A nivell forestal, es tracta d'una zona esclarissada.	Situat al límit de dues propietats privades. L'arbre pot interferir amb la línia de subministrament elèctric o amb d'altres activitats antròpiques de la zona.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
Actualment, s'observa que al llarg dels anys s'han tallat determinades parts de l'arbre que podien interferir en el dia a dia de la parcel·les adjacents.	No creiem que aquest exemplar es trobi en una situació de risc evident, per la qual cosa creiem que seria suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
<p>> L'arbre està situat al límit de dues parcel·les, motiu pel qual creiem que pot ser considerat també com a arbre fiter.</p> <p>> En aquest cas, només hem pogut mesurar una amplada de capçada, que no és Cn ni Cp. Per aquest motiu, hem incorporat directament aquesta mesura a "amplada mitjana de la capçada" i no hem calculat el pendent.</p>

> A la imatge següent es veu clarament com anteriorment s'han talat algunes de les branques de l'arbre per evitar que interceptessin amb el cablejat elèctric.

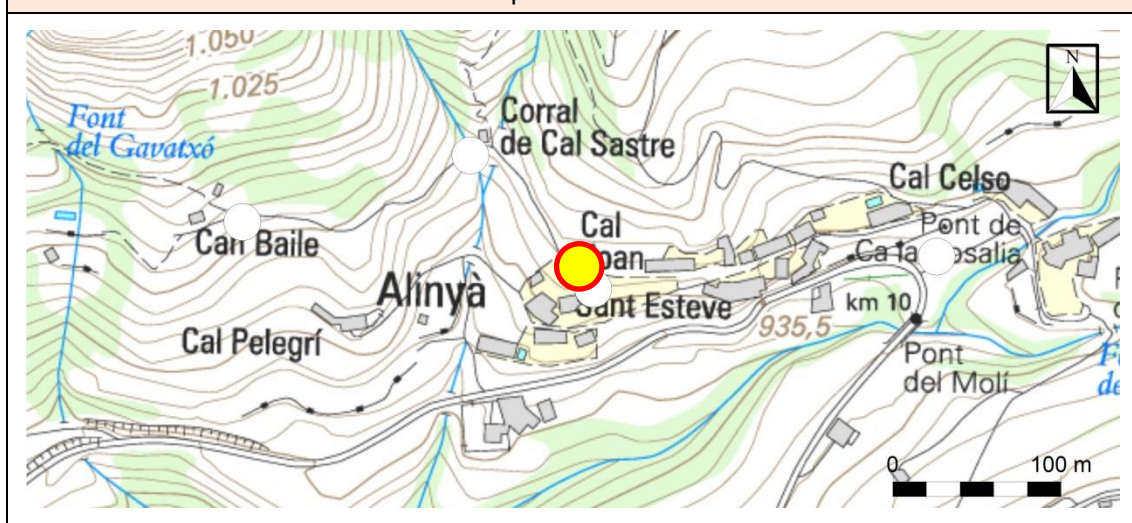
Identificació		
Nom propi	Càdec de Cal Joan	
Nom popular	Càdec	
Nom científic	<i>Juniperus oxycedrus</i> L. subsp. <i>badia</i> (H. Gay) Debeaux	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	-----	
Ús i valor simbòlic		
De la destil·lació de la fusta de càdec se'n feia l'oli de ginebró, molt utilitzat antigament per curar les llagues dels animals. Per la seva rigidesa, amb la fusta de càdec es fabricaven camatimons, "potros" (eina emprada per posar les ferradures als animals)... i, en alguns casos, mobles.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0369663	Accés Aparquem el vehicle a la plaça del Ball Pla d'Alinyà i seguim a peu el camí que va cap a l'Ermita del Sant Ponç. Al cap d'una vuitantena de metres d'haver iniciat el trajecte tindreu a l'esquerra la casa de Cal Joan i a la dreta, el càdec que us detallem.
	Y	4671009	
Altitud	961 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	54,08°		
Indret	Cal Joan		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	7,2 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,05 m	Volta de soca	2,18 m
Amplada Cn	5,50 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	5,20 m	Verticalitat del tronc	Inclinat
Amplada Cp'	3,05 m		
Amplada mitjana de la capçada	4,28 m	Nº de besses	1
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,80 m	Cobertura foliar	70% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Enganxifós	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Baix	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	2	Ferides	1	Gran
Nº orificis	2-3	Cicatris	2	Mitjana
Estat fitosanitari general	Desfavorable	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Considerable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

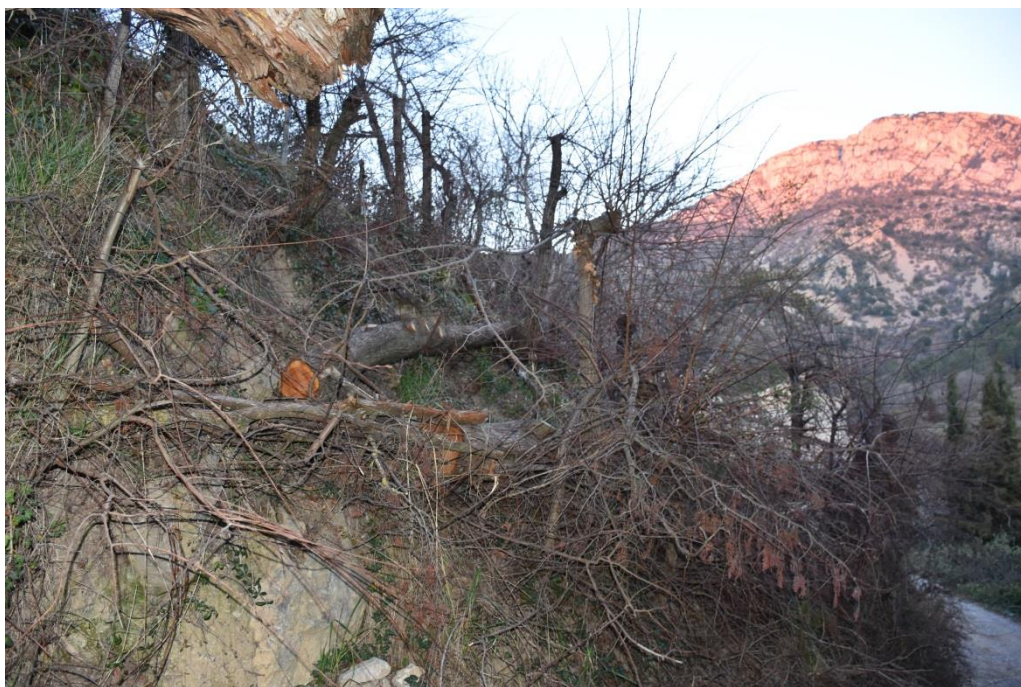
Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Arbre situat a la perifèria del poble, a la part superior del talús que hi ha a la vora del camí. A nivell forestal, es tracta d'una zona esclarissada.	Situat a tocar del camí que va a l'ermita de Sant Ponç. L'arbre s'ha anat talant amb el temps i les besses obtingudes en la darrera tala s'han fet servir per estabilitzar el talús.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
S'ha talat recentment.	Per la seva volta de canó, aquest exemplar mereix ser inclòs a un catàleg d'àmbit autonòmic, fet que minimitzaria tots aquells factors de risc que puguin comprometre la seva supervivència.

Comentaris
<p>> Les dues branques incloses a "Nº branques trencades" són, en realitat, les dues besses que s'han talat recentment.</p> <p>> La volta de soca de l'única bessa que roman a l'arbre fa 1,14 m.</p> <p>> Tot seguit, tenim una imatge on s'aprecien les marques de les diferents podes que ha sofert històricament i més recentment el troc principal d'aquest arbre.</p>

> A la imatge següent, veiem les dues besses que s'han talat més recentment i que romanen al costat de l'arbre en la funció d'estabilitzar el talús on està situat.

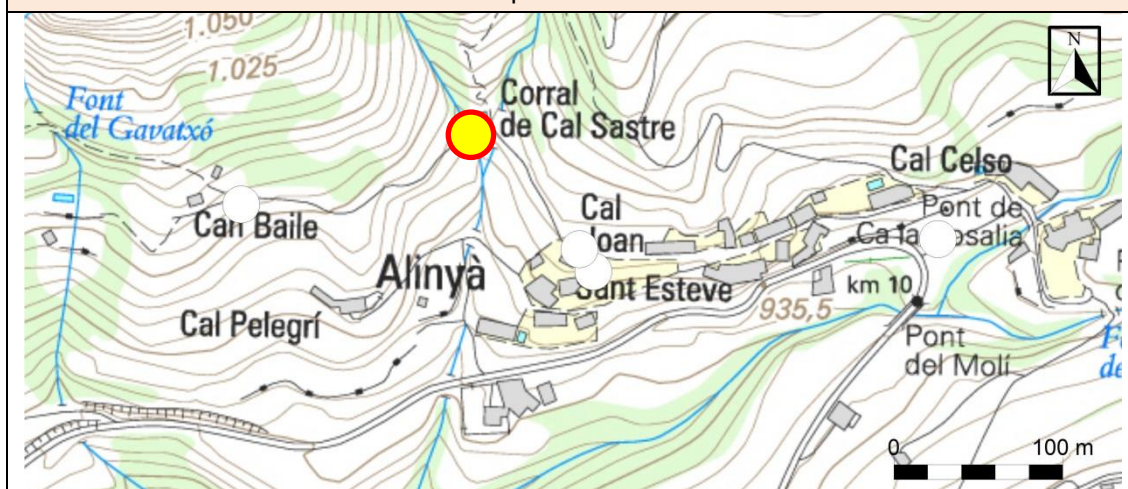

Identificació		
Nom propi	Clop de les Comes	
Nom popular	Clop	
Nom científic	<i>Populus nigra</i> L.	
Estat	Viu	
Edat	Madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	-----	
Ús i valor simbòlic		
No se n'ha documentat.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0369599	Accés Aparquem el vehicle a la plaça del Ball Pla d'Alinyà i seguim a peu el camí que va cap a l'Ermita del Sant Ponç. Després de recórrer uns 180 m veurem que surt una sendera a mà dreta que va al Coll de la Nou i a Roc Galliner. En aquest punt, a l'esquerra del camí, observem el clop que analitzem.
	Y	4671075	
Altitud	957 m		
Precisió GPS	6 m		
Pendent	19,40°		
Indret	Camí de Sant Ponç, Les Comes		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	35,5 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 0,95 m del terra]	1,99 m	Volta de soca	2,09 m
Amplada Cn	5,10 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	8,25 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	7,78 m		
Amplada mitjana de la capçada	6,44 m	Nº de besses	0
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,60 m	Cobertura foliar	98% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	1	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	10	Baixa
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

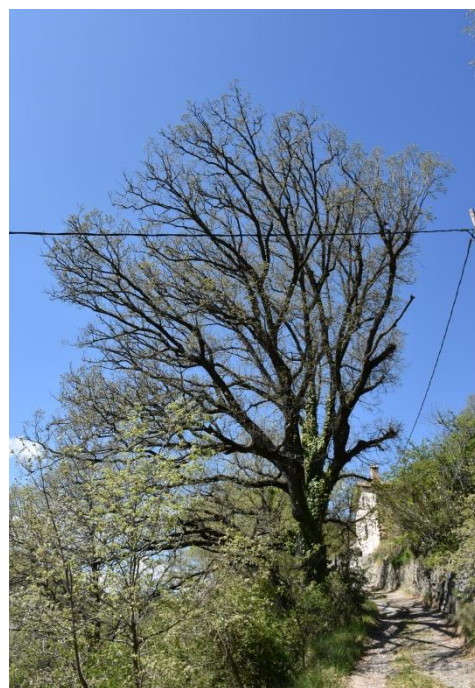
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens, molses i enfiladisses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal esclarissada. Vora d'un torrent natural.	Presència d'horts a la vora. L'arbre es troba justament al costat del camí.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

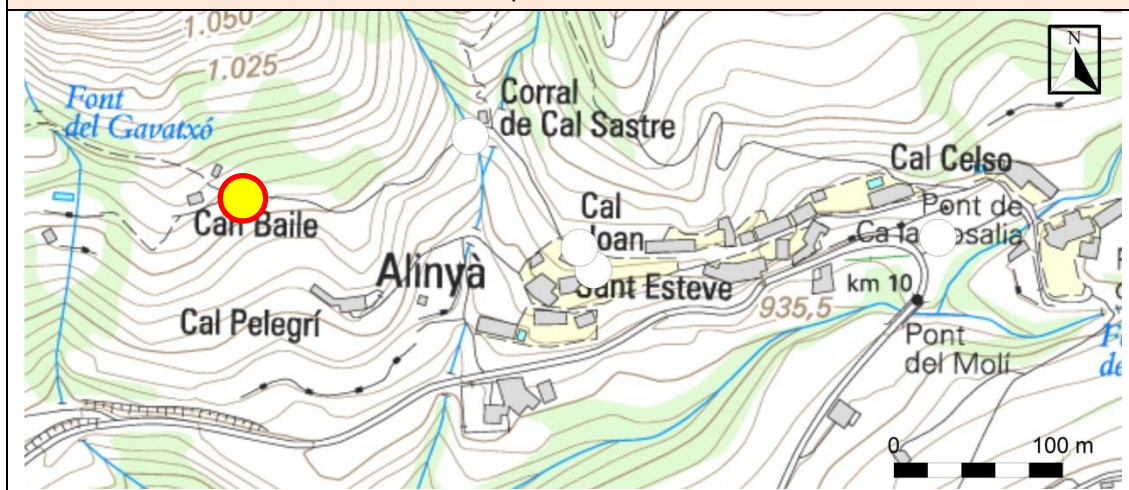
Comentaris
> El port típic d'aquesta espècie és el de no presentar una enforcadura definida, fet que explica que el número de besses sigui nul. En aquest cas, l'alçària del canó fins l'enforcadura correspon a l'altura de la soca de l'arbre fins a la primera branca.

Identificació		
Nom propi	Roure del Gabaig	
Nom popular	Roure	
Nom científic	<i>Quercus pubescens</i> Willd.	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	Arbre mare	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0369463	Accés
	Y	4671035	
Altitud	981 m		Aparquem el vehicle a la plaça del Ball Pla d'Alinyà i seguim a peu el camí que va cap a l'Ermita del Sant Ponç. Després de recórrer uns 180 m, veurem que surt una sendera a mà dreta que va al Coll de la Nou i a Roc Galliner. Tot i així, seguirem pel camí que va a l'Ermita de Sant Ponç uns 150 m més, fins trobar a mà esquerra el roure que analitzem.
Precisió GPS	3 m		
Pendent	25,30°		
Indret	Cal Gabaig		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	14,4 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 0,35 m del terra]	3,63 m	Volta de soca	3,65 m
Amplada Cn	19,60 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	18,90 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	17,09 m		
Amplada mitjana de la capçada	18,34 m	Nº de besses	5-6
Alçària del canó fins l'enforcadura	----- m	Cobertura foliar	90% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	10	Gran
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens, molses i enfiladisses		No s'ha observat	

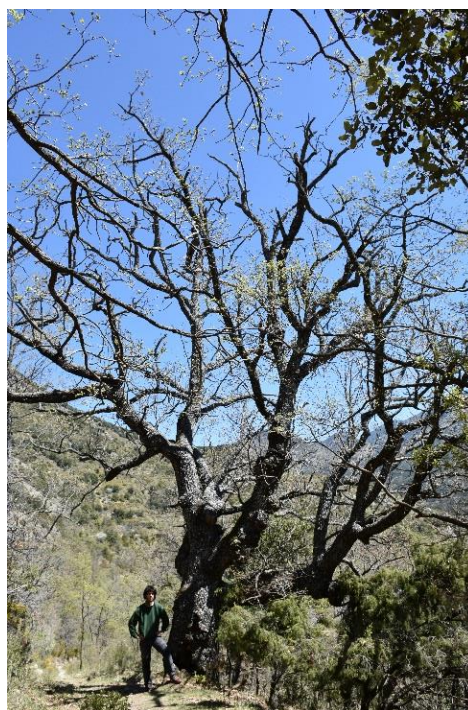
Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Està situat a una roureda jove que es localitza a la solana. De tots els roures que hi ha, és el l'exemplar més vell.	Adjacent al camí que va a l'ermita de Sant Ponç i a una zona d'antics cultius. A més, aproximadament el 50% de la capçada de l'arbre està envoltada pels cables de la llum, fet que ha desencadenat la tala d'algunes rames en més d'una ocasió.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	No creiem que aquest exemplar es trobi en una situació de risc evident, per la qual cosa creiem que seria suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
<p>> No creiem que l'heura que s'enfila pel tronc del roure pugui comprometre la supervivència d'aquest.</p> <p>> A la imatge següent es veu clarament com anteriorment s'han talat bastantes branques de l'arbre per evitar que interceptessin amb el cablejat elèctric, que rodeja part de la capçada.</p>

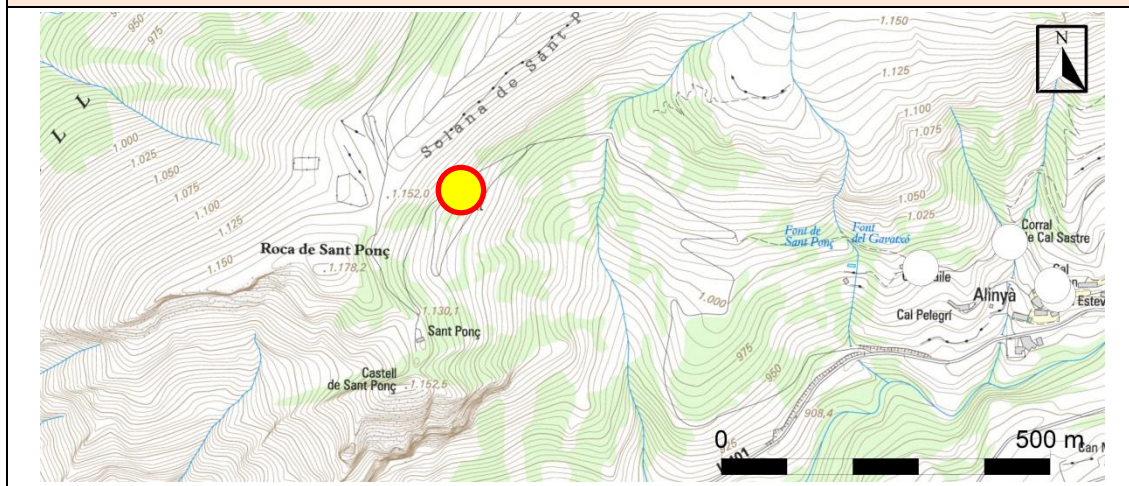

Identificació	
Nom propi	Roure del Castell del Puit
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Monumental	Fiter, ombrejador i arbre mare
Ús i valor simbòlic	
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.</p>	

Localització			
Coordenades UTM	X	0368766	Accés Sortint de l'església, camí de l'Ermita de Sant Ponç trobem aquest arbre 240 m abans de l'Ermita.
	Y	4671150	
Altitud	1.066 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	27,50°		
Indret	Camí de l'Ermita de Sant Ponç, al Castell del Puit		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	9,4 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	3,90 m	Volta de soca	3,45 m
Amplada Cn	16,92 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	14,30 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	12,68 m		
Amplada mitjana de la capçada	14,8 m	Nº de besses	4
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,35 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sec	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Alta	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Desfavorable	Bonys	3	Mitjana
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

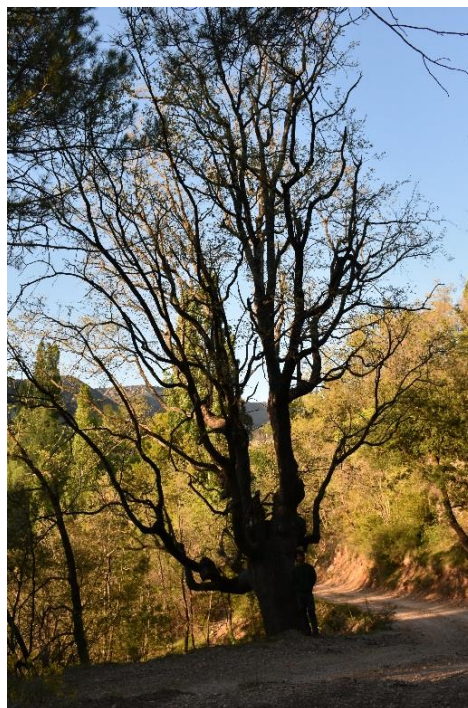
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Formigues i aràcnids	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Roureda majoritàriament de roures joves. Es troba en un vessant lleugerament inclinat.	Al costat hi passa una sendera. Trobem presència de bancals.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
Ha estat podada en el passat.	Tallar les branques podrides i tractar les ferides ocasionades per la poda.

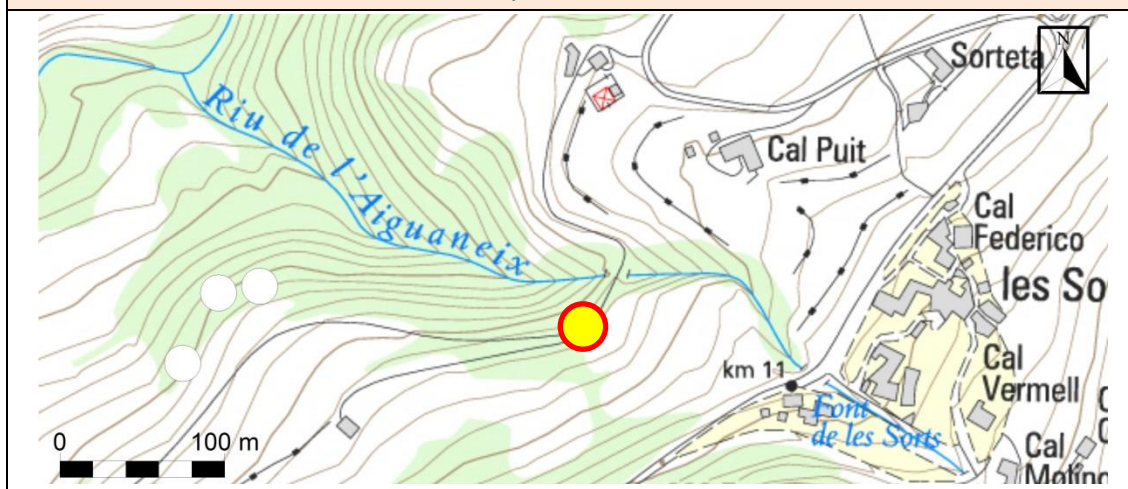
Comentaris
> La meitat de la capçada de l'arbre no treu fulla, ja que la majoria de branques estan mortes.

Identificació	
Nom propi	Roure del camí de Travesset
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	Productor d'eines i fiter
Ús i valor simbòlic	
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.</p>	

Localització			
Coordenades UTM	X	0369509	Accés Seguint la carretera L-401, aproximadament al quilòmetre 10,5 hi ha una desviació cap a un camí de terra. Seguint-lo 250 m trobarem l'arbre al límit del camí.
	Y	4670536	
Altitud	956 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	20,20°		
Indret	Camí de Travesset		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	10,8 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,12 m del terra]	2,99 m	Volta de soca	2,98 m
Amplada Cn	17,50 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	16,75 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	15,72 m		
Amplada mitjana de la capçada	16,61 m	Nº de besses	4-5
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,45 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sec	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	4	Gran
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Es troba en una pineda amb roures, a la vora d'un barranc.	Es troba a la vora d'un camí.

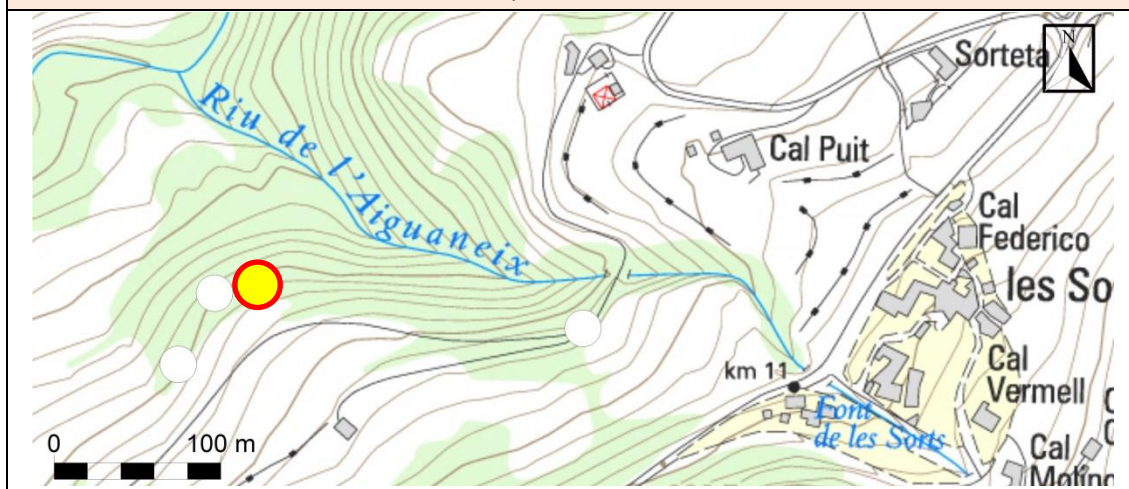
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
Recentment ha estat podada.	Tallar les branques podrides i tractar les ferides ocasionades per la poda.

Comentaris

Identificació	
Nom propi	Pinassa del prat de Monet
Nom popular	Pinassa
Nom científic	<i>Pinus nigra</i> Arnold subsp. <i>salzmannii</i> (Dunal) Franco
Estat	Viu
Edat	Madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	-----
Ús i valor simbòlic	
<p>S'usava per a fer anells que es posaven a les mules per portar la càrrega.</p> 	

Localització			
Coordenades UTM	X	0369313	Accés Seguint la carretera L-401, aproximadament al quilòmetre 10,5 hi ha una desviació cap a un camí de terra. Seguint-lo 380 m a mà dreta trobarem l'arbre a 10 m.
	Y	4670561	
Altitud	934 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	14,40°		
Indret	Prat de Monet		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	17,4 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	1,70 m	Volta de soca	2,06 m
Amplada Cn	9,60 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	15,40 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	14,92 m		
Amplada mitjana de la capçada	12,26 m	Nº de besses	0
Alçària del canó fins l'enforcadura	-----	Cobertura foliar	80% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

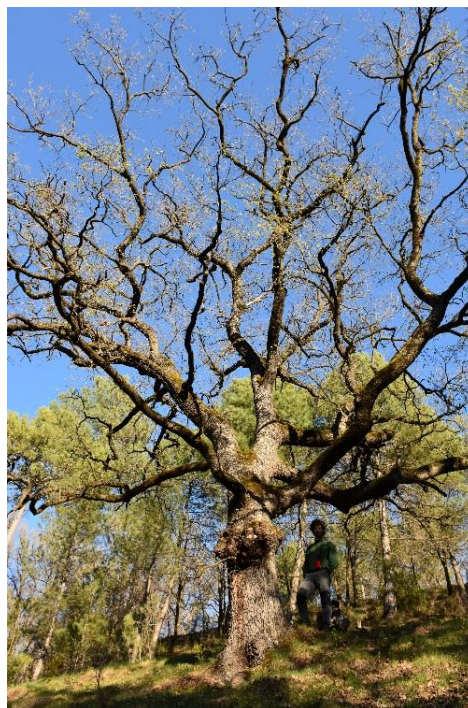
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
No		Formigues, aràcnids i tudons	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Pineda de pinassa amb presència de roures monumentals, en un vessant pronunciat.	A 100 m sota d'un prat i al costat d'una petita sendera.

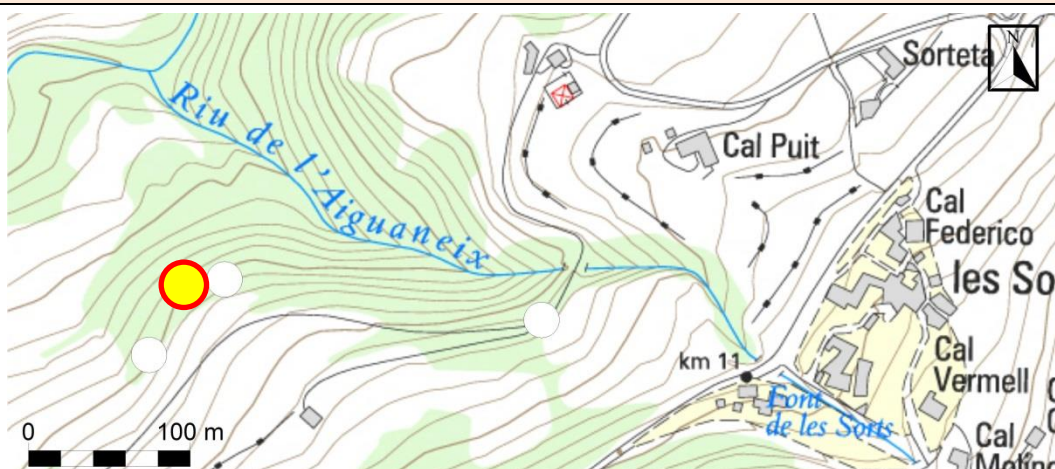
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
> El port típic d'aquesta espècie és el de no presentar una enforcadura definida, fet que explica que el número de besses sigui nul.

Identificació	
Nom propi	Roure I del prat de Monet
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	Productor d'eines
Ús i valor simbòlic	
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.</p>	

Localització			
Coordenades UTM	X	0369288	Accés Seguint la carretera L-401, aproximadament al quilòmetre 10,5 hi ha una desviació cap a un camí de terra. Seguint-lo 380 m a mà dreta trobarem l'arbre a 55 m.
	Y	4670557	
Altitud	932 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	30,50°		
Indret	Prat de Monet		
Mapa de situació			

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	13,5 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 0,67 m del terra]	2,31 m	Volta de soca	2,56 m
Amplada Cn	17,35 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	19,33 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	16,73 m		
Amplada mitjana de la capçada	17,04 m	Nº de besses	2-4
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,77 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	1	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	2	Gran
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Aràcnids i possibles tudons	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Devesa formada per 5-6 roures. Es troba en una pendent força pronunciada, a prop d'un camí i un prat.	A 100 m sota d'un prat i al costat d'una petita senda.

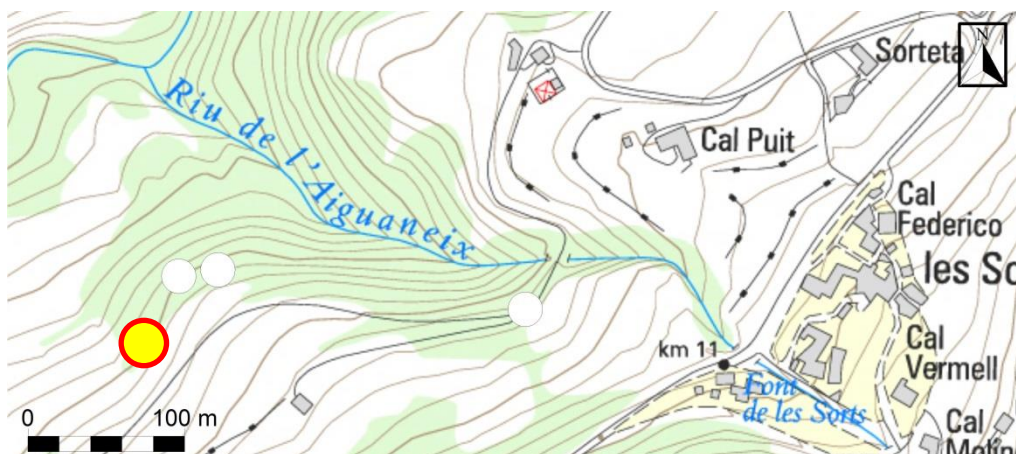
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris

Identificació	
Nom propi	Roure II del prat de Monet
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	-----
Ús i valor simbòlic	
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.</p>	

Localització			
Coordenades UTM	X	0369266	Accés Seguint la carretera L-401, aproximadament al quilòmetre 10,5 hi ha una desviació cap a un camí de terra. Seguint-lo 435 m a mà dreta trobarem l'arbre a 31 m.
	Y	4670514	
Altitud	937 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	27,10°		
Indret	Prat de Monet		
Mapa de situació			

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	12,3 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,08 m del terra]	2,92 m	Volta de soca	3,16 m
Amplada Cn	17,39 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	21,60 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	19,23 m		
Amplada mitjana de la capçada	18,31 m	Nº de besses	4
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,22 m	Cobertura foliar	0% (C)

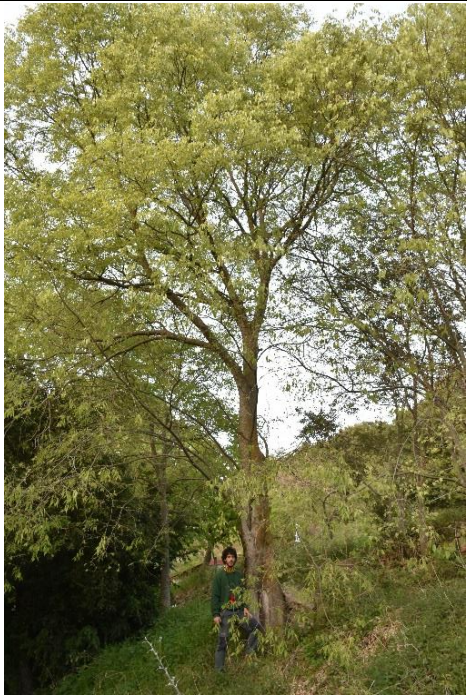
Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	2	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	1	Mitjana
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Aràcnids i formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Al voltant veiem roures joves i pins. Es troba en un pendent pronunciat.	Es troba entre dos camps. En general, no s'aprecia activitat antròpica.

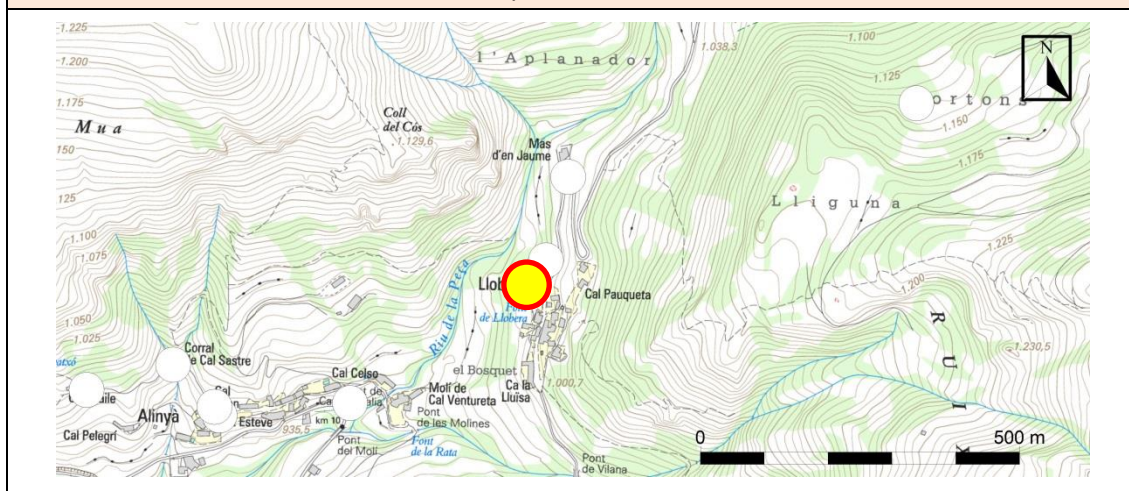
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
> En aquesta zona es troben diversos roures de mida gran. En el nostre cas, hem escollit aquest per ser el més gran i rellevant.

Identificació	
Nom propi	Lledoner de Cal Feixó
Nom popular	Lledoner
Nom científic	<i>Celtis australis</i> L.
Estat	Viu
Edat	Madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Singular	-----
Ús i valor simbòlic	
<p>S'usava per a fer forques i bastons degut a seva robustesa de la seva fusta.</p>	
	
	

Localització			
Coordenades UTM	X	0370159	Accés Al mateix barri de Llobera, dins de la finca de Cal Feixó, trobem aquest arbre entre dues terrasses.
	Y	4671193	
Altitud	996 m		
Precisió GPS	6 m		
Pendent	11,20°		
Indret	Cal Feixó		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	9,9 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	1,60 m	Volta de soca	1,71 m
Amplada Cn	9,63 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	13,20 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	12,95 m		
Amplada mitjana de la capçada	11,29 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,80 m	Cobertura foliar	90% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	1	Cicatris	1	Mitjana
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		-----	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
A prop d'una riera amb abundància de lledoners, noguers i carrasques.	A la vora de conreus i zones de bestiar.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

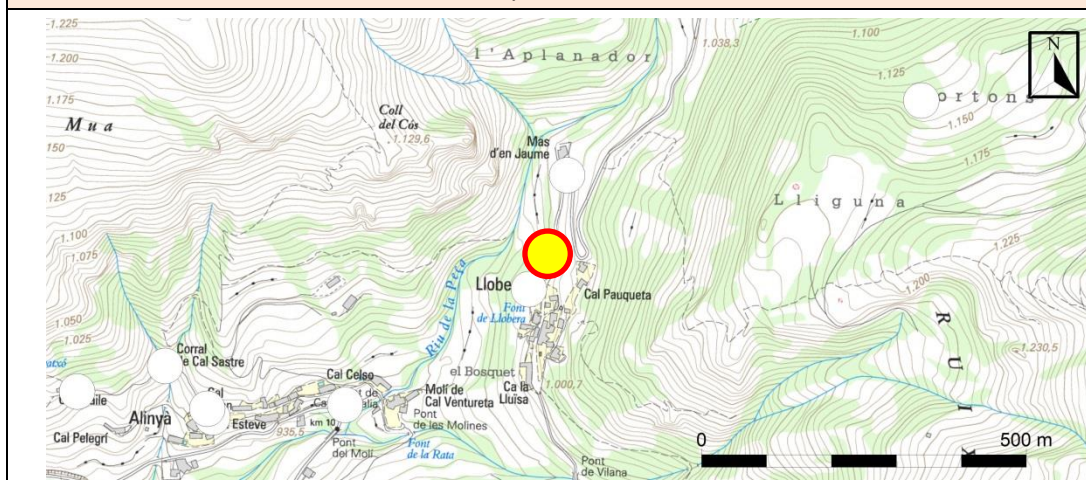
Comentaris
> S'ha escollit aquest arbre, principalment, per documentar els usos que se'n feien d'aquesta espècie a la vall d'Alinyà. Val a dir però, que pel que respecta als lledoners, aquest exemplar és el més gran que hem vist al llarg de les prospeccions de camp.

Identificació	
Nom propi	Noguer de Cal Feixó
Nom popular	Noguer
Nom científic	<i>Juglans regia</i> L.
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	Fiter i alimentari
Ús i valor simbòlic	
La fusta de noguer era molt aprofitada per fer-ne taules donat que és molt compacte i robust. Els seus fruits, les nous, eren una font d'aliment per a la gent del territori.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0370183	Accés Al propi barri de Llobera, abans de sortir en direcció a l'Alzina d'Alinyà, trobem una finca amb una casa. L'arbre remarcable el trobem en el límit d'aquesta.
	Y	4671238	
Altitud	996 m		
Precisió GPS	5 m		
Pendent	5,0 °		
Indret	Cal Feixó		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	13,5 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,20 m	Volta de soca	2,10 m
Amplada Cn	-----	Nº de troncs	1
Amplada Cp	13,40 m	Verticalitat del tronc	Inclinat
Amplada Cp'	13,34 m		
Amplada mitjana de la capçada	13,34 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,10 m	Cobertura foliar	30% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	3	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	2	Mitjana
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses, líquens i enfiladisses		Formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Al costat d'un barranc on baixa aigua. El sotabosc està ple d'esbarzers.	Dins d'una finca, a 100 m d'un bancal i 10 m d'una petita casa.

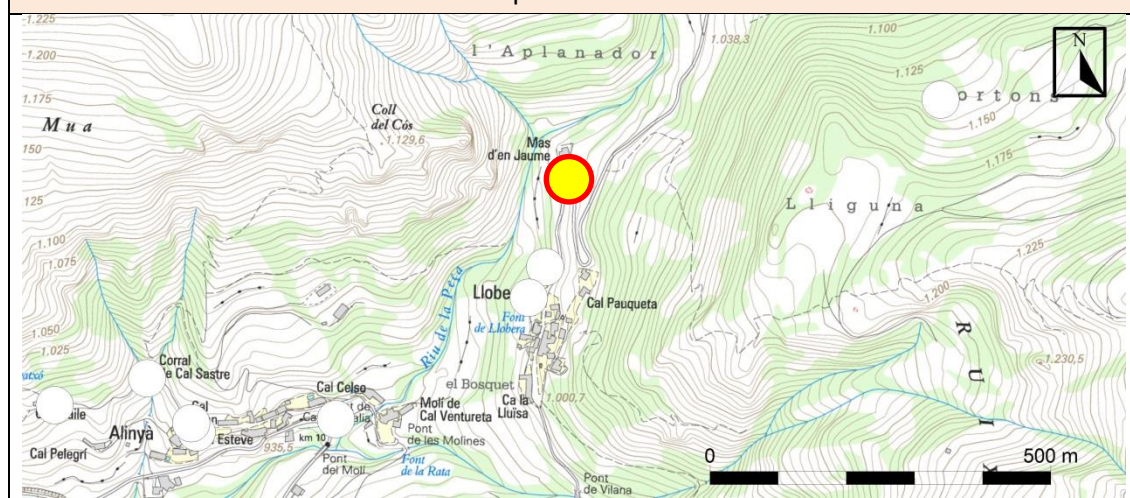
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Seria convenient talar les branques mortes per evitar fenòmens de putrefacció. A més, pensem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
> No s'ha pogut determinar la Cn degut a què tot el sotabosc està ple d'esbarzers i, per tant, no hem pogut passar.

Identificació		
Nom propi	Alzinera del mas d'en Jaume	
Nom popular	Alzinera	
Nom científic	<i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp.	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	Fiter i ombrejador	
Ús i valor simbòlic		
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, de la fusta de les alzineres se'n feien màncs i s'obtenia llenya. El seu fruit és una font d'aliment per al bestiar. A vegades, sobretot quan nevava, també els hi tallaven rames per a que se'n mengessin les fulles.</p>		

Localització			
Coordenades UTM	X	0370218	Accés Sortim d'Alinyà per la carretera en direcció a l'Alzina d'Alinyà. Transcorreguts uns 230 m, la carretera fa un gir molt pronunciat a mà dreta, i és a l'interior d'aquest revolt on trobem l'arbre que tractem.
	Y	4671368	
Altitud	1.009 m		
Precisió GPS	5 m		
Pendent	4,30°		
Indret	Mas d'en Jaume		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	17,3 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,64 m	Volta de soca	3,23 m
Amplada Cn	14,90 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	14,20 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	14,16 m		
Amplada mitjana de la capçada	14,53 m	Nº de besses	6-7
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,44 m	Cobertura foliar	80% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	3	Cicatris	2	Mitjana
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

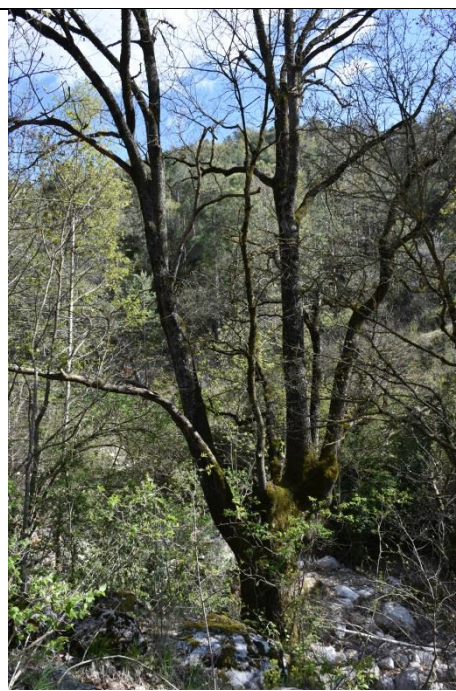
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal esclarissada pròxima a un bosc de pi roig.	Presència de la carretera a pràcticament tot el contorn de l'arbre. Prop de la capçada de l'arbre, també hi passa la línia de subministrament elèctric.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
S'observa que determinades zones de la capçada de l'arbre que sobresortien a la carretera han estat talades.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
> A l'hora de fer la carretera nova es va plantejar la possibilitat de talar aquest exemplar. Malgrat que ja se'n va talar algun d'aquestes dimensions per fer el nou traçat de carretera, en aquest cas es va optar per preservar l'exemplar.

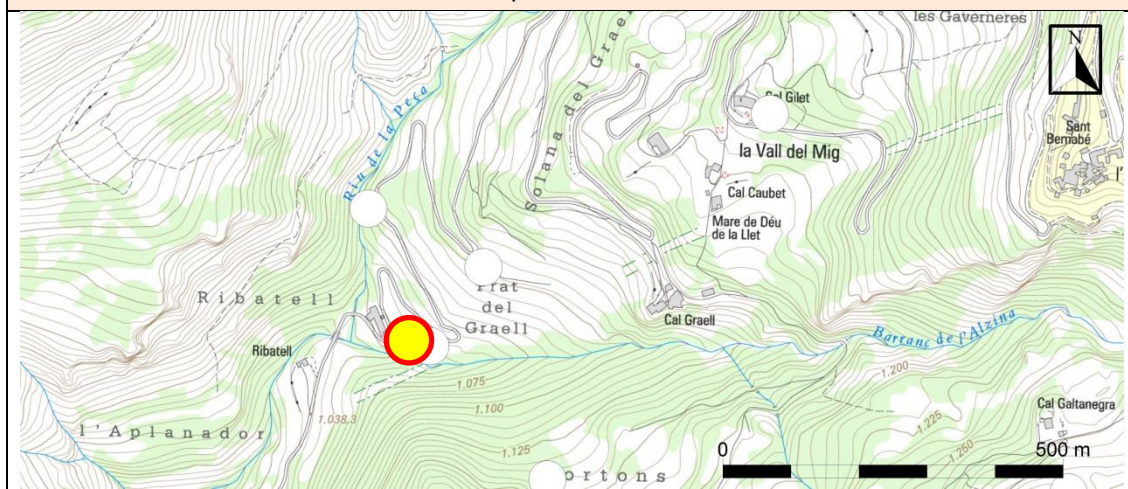
Identificació	
Nom propi	Roure de la font de la Sarga
Nom popular	Roure
Nom científic	<i>Quercus subpyrenaica</i> Villar
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Monumental	Fiter i ombrejador
Ús i valor simbòlic	
<p>Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.</p>	

Localització			
Coordenades UTM	X	0370569	Accés
	Y	4671680	
Altitud	1.057 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	24,70°		
Indret	Font de la Sarga		

Sortim d'Alinyà per la carretera en direcció a l'Alzina d'Alinyà. Després de recórrer aproximadament 1 km, ens trobarem en una granja vora la carretera. A la corba on està aquesta granja veurem un replà on podem deixar el vehicle i, si ens dirigim a peu de cara al barranc, veurem una font amb l'arbre que tractem a sobre.

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	13,8 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,02 m del terra]	2,77 m	Volta de soca	2,68 m
Amplada Cn	14,30 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	19,80 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	17,99 m		
Amplada mitjana de la capçada	16,14 m	Nº de besses	7-8
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,45 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Baix	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	3	Baixa
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

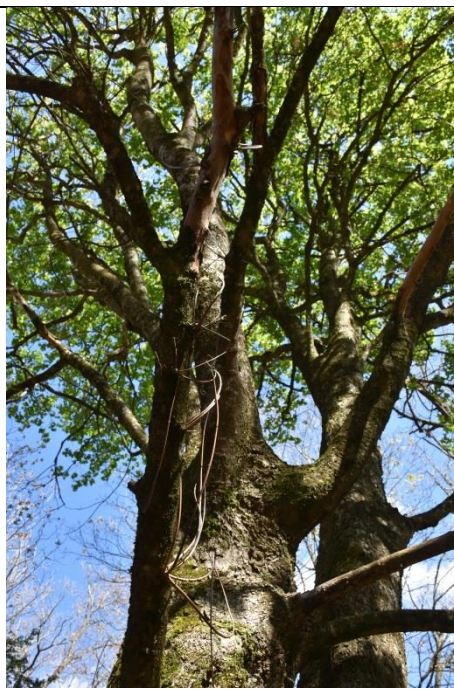
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal de transició entre un bosc de ribera i un bosc mixt de roures i pins, i és que a escassos metres hi passa un rierol. Aquest roure es troba a sobre d'una font.	L'exemplar està situat entre el camí que va a la font i un camp de pastura de bestiar.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

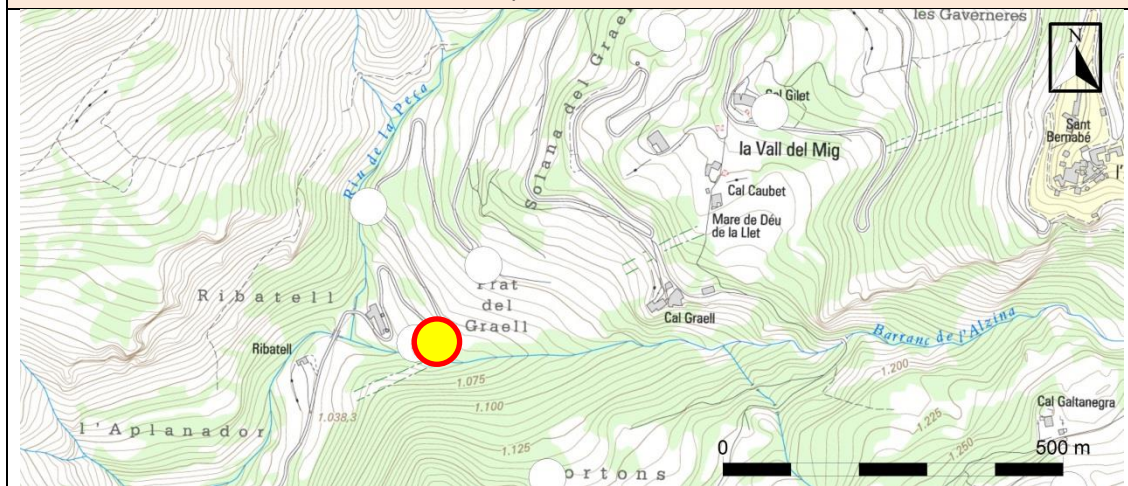
Comentaris
> Encara que no hi hagin branques trencades a terra de dimensions considerables, a la capçada de l'arbre s'observen bastantes branques partides.

Identificació	
Nom propi	Duró de la font de la Sarga
Nom popular	Duró
Nom científic	<i>Acer opalus</i> Mill. subsp. <i>opalus</i>
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Monumental	-----
Ús i valor simbòlic	
De les fulles seques que hi havia al terra a l'hivern, se'n feien jassos per a les vaques.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0370591	Accés Sortim d'Alinyà per la carretera en direcció a l'Alzina d'Alinyà. Després de recórrer aproximadament 1 km, ens trobarem en una granja vora la carretera. A la corba on està aquesta granja veurem un replà a mà dreta on podem deixar el vehicle i, si ens dirigim a peu de cara al barranc, veurem una font, i a una trentena de metres més endavant, l'arbre que estem tractant.
	Y	4671679	
Altitud	1.063 m		
Precisió GPS	5 m		
Pendent	51,08°		
Indret	Font de la Sarga		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	14,6 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,17 m	Volta de soca	2,22 m
Amplada Cn	15,20 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	15,16 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	9,52 m		
Amplada mitjana de la capçada	12,36 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,10 m	Cobertura foliar	45% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens i molses		No s'ha observat	

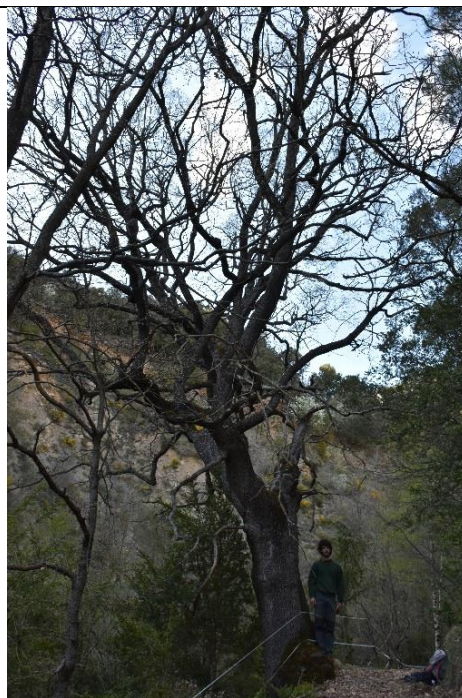
Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona forestal de transició entre un bosc de ribera i un bosc mixt de roures i pins, i és que a escassos metres hi passa un rierol.	L'exemplar està molt pròxim a un camp de pastura de bestiar.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que és suficient incloure'l a un catàleg de caràcter local o regional.

Comentaris
<p>> La plaga a la que fem referencia en aquesta fitxa és la presència d'una espècie d'àfids a les fulles joves.</p> <p>> Les branques de la meitat inferior de la capçada estan completament desfullades i no sembla que hagi de treure fulla.</p>

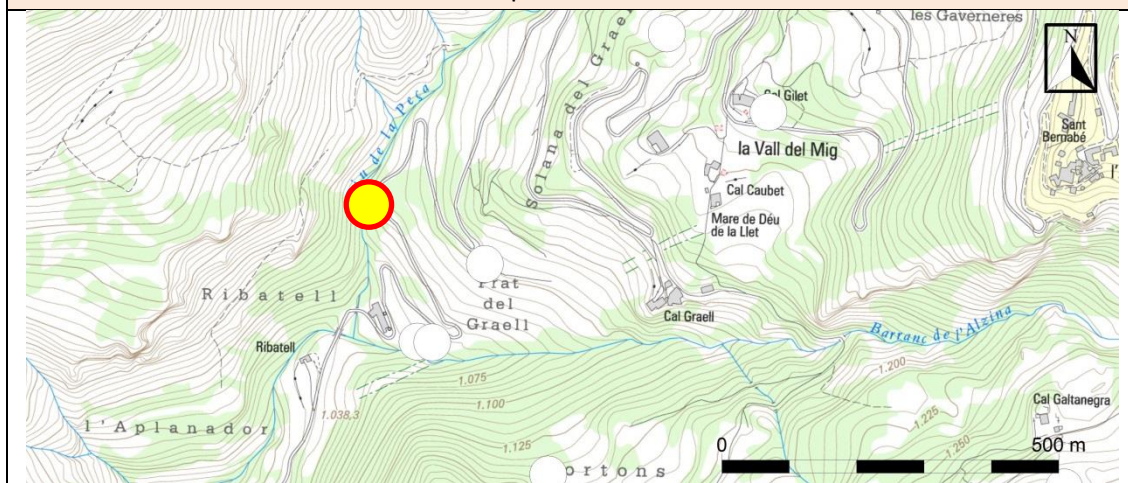
Identificació		
Nom propi	Roure de les ribes de l'Estany	
Nom popular	Roure	
Nom científic	<i>Quercus subpyrenaica</i> Villar	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Notable	Energètic	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.		

A photograph of a large, ancient, leafless oak tree (Roure) in a natural setting. The tree has a thick, gnarled trunk and a complex network of bare branches reaching towards a blue sky with some clouds. A person is standing at the base of the tree on the right side, providing a sense of scale. The ground is covered with dry leaves and some green vegetation. The background shows more trees and a hillside.

Localització			
Coordenades UTM	X	0370500	Accés Sortint de Llobera en direcció a l'Alzina d'Alinyà, transcorreguts 1,13 km, arribem a una corba on surt un camí. Caminant 100 m arribem al peu de l'arbre.
	Y	4671881	
Altitud	1.099 m		
Precisió GPS	5 m		
Pendent	40,70°		
Indret	Ribes de l'Estany		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	13,5 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,80 m	Volta de soca	3,41 m
Amplada Cn	15,46 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	16,56 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	12,55 m		
Amplada mitjana de la capçada	14,00 m	Nº de besses	3
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,32 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sec	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Mitjana	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	3	Gran
Nº orificis	0	Cicatris	3	Mitjana
Estat fitosanitari general	Desfavorable	Bonys	2	Gran
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	Sí	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Líquens, molses i fanerògames		Formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Vora a un barranc, per al qual actualment baixa aigua. Es troba en una roureda amb intrusió de pins.	Al costat d'un camí.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Tallar les besses i branques que estan podrides i tractar el tall per evitar una possible infecció.

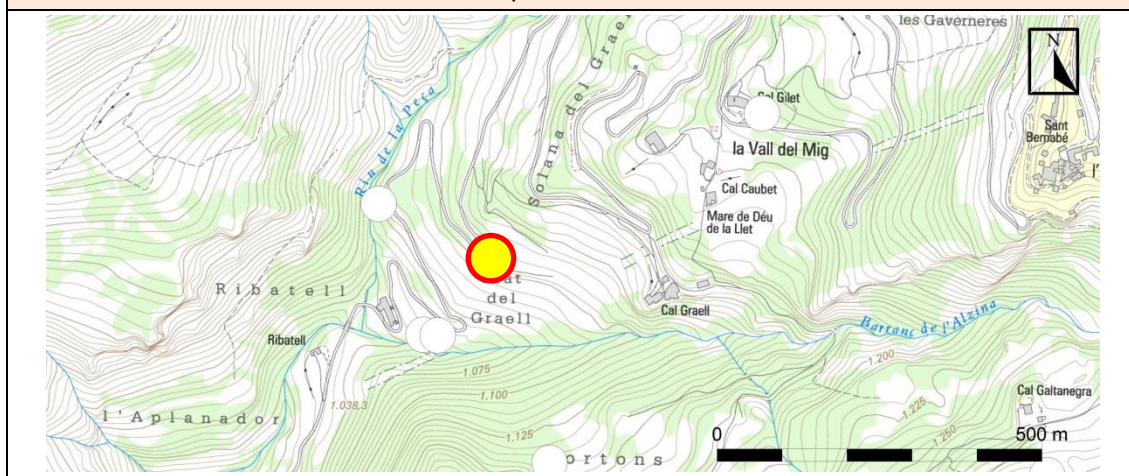
Comentaris
<p>> Els fongs són del gènere <i>Fomes</i> sp.</p> <p>> Pel que fa a les plagues, considerem les formigues com a tal, donat la forta presència d'aquestes.</p> <p>> Es pot observar una bessa trencada que s'està podrint i diferents branques que estan patint el mateix efecte.</p>

Identificació	
Nom propi	Noguer de la corba de la Servera
Nom popular	Noguer
Nom científic	<i>Juglans regia</i> L.
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Notable	Productor d'eines i alimentari
Ús i valor simbòlic	
La fusta de noguer era molt aprofitada per fer-ne taules donat que és molt compacte i robust. Els seus fruits, les nous, eren una font d'aliment per a la gent del territori.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0370669	Accés Sortint de Llobera, avancem 1,1 km per la carretera en direcció a l'Alzina d'Alinyà i, a la sisena corba, ens bifurquem i a 10 m veurem l'arbre.
	Y	4671795	
Altitud	1.099 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	14,40°		
Indret	Corba de la Servera		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	13,9 m	Forma de l'arbre	Dividit
Volta de canó [a * m del terra]	*	Volta de soca	*
Amplada Cn	23,00 m	Nº de troncs	3
Amplada Cp	22,90 m	Verticalitat del tronc	Poc inclinat
Amplada Cp'	22,18 m		
Amplada mitjana de la capçada	22,59 m	Nº de besses	7-8
Alçària del canó fins l'enforcadura	*	Cobertura foliar	80% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	6	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Considerable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Al voltant d'un espai obert, amb una bassa natural estacional a la vora.	Es troba al costat d'una zona de pastura, a 25 metres de la carretera.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
Ha estat podat recentment.	Tallar les branques podrides i tractar les ferides ocasionades per la poda.

Comentaris

> Pel que fa a la volta de canó, a l'alçària del canó fins l'enforcadura i la volta de soca, s'han pres tres mesures, una per a cadascun dels troncs.

Troncs	Volta de canó	Alçària del canó fins l'enforcadura	Volta de soca
Tronc 1	1,80 m a 1 m	1,30 m	1,87 m
Tronc 2	1,80 m a 1 m	1,90 m	1,97 m
Tronc 3	1,84 m a 1,3 m	2,50 m	2,05 m

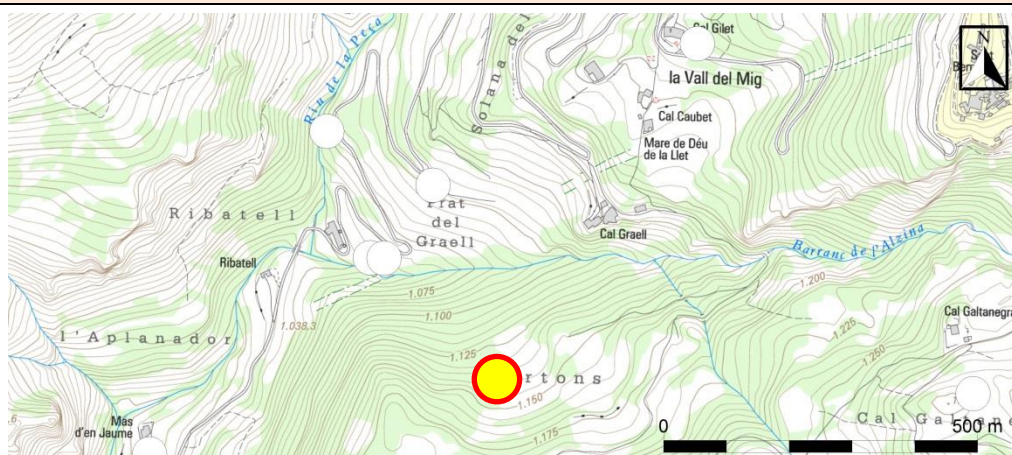

Identificació		
Nom propi	Roure dels Obacs	
Nom popular	Roure	
Nom científic	<i>Quercus subpyrenaica</i> Villar	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Notable	Ombrejador	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0370763	Accés Sortim de Cal Graell, que es troba a 2870 m de Llobera. Agafem el camí que surt per darrera la casa i creuem un barranc, tot seguit arribarem a un prat. En el límit esquerre d'aquest trobarem un zona boscosa on observarem aquest arbre.
	Y	4671483	
Altitud	1.069 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	12,80°		
Indret	Els Obacs		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	18,9 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 0,66 m del terra]	3,55 m	Volta de soca	3,61 m
Amplada Cn	25,40 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	32,40 m	Verticalitat del tronc	Inclinat
Amplada Cp'	31,59 m		
Amplada mitjana de la capçada	28,50 m	Nº de besses	2
Alçària del canó fins l'enforcadura	1,30 m	Cobertura foliar	45% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sec	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	7	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	1	Baixa
Fusta caiguda	Apreciable	Altres	0	-----

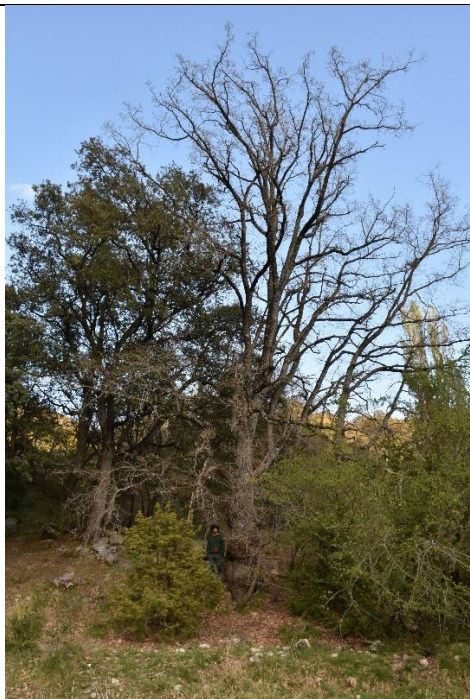
Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Aràcnids	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Al extrem d'un prat, en una pineda de pi roig amb algun roure.	Molt prop d'un camp de conreu .

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Pensem que caldria incloure aquest arbre a un catàleg de caràcter local o regional. També creiem que seria convenient tractar les parts podrides de l'arbre a fi d'evitar que pugui progressar per les parts que estan en bon estat.

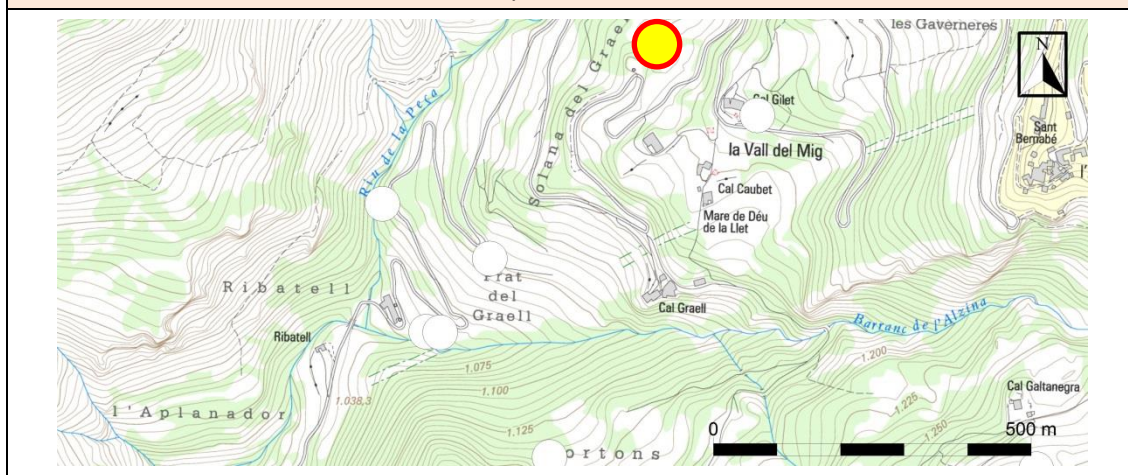
Comentaris
<p>> Les branques de la meitat inferior estan trencades i en estat de putrefacció.</p>

Identificació		
Nom propi	Roure del prat de Cal Gilet	
Nom popular	Roure	
Nom científic	<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Notable	-----	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, la fusta de roure era utilitzada bàsicament per extreure llenya. A més, les glans són una font d'aliment per al bestiar.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0370939	Accés Sortint de Llobera, avancem per la carretera 3250 m i a la quinzena corba (aproximadament), avancem 20 m fins arribar al peu de l'arbre.
	Y	4672137	
Altitud	1.174 m		
Precisió GPS	6 m		
Pendent	6,20°		
Indret	Prat de Cal Gilet		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	15,3 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	3,48 m	Volta de soca	3,44 m
Amplada Cn	12,90 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	17,20 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	17,10 m		
Amplada mitjana de la capçada	15,00 m	Nº de besses	3
Alçària del canó fins l'enforcadura	3,10 m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Desfavorable	Bonys	5	Gran
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Formigues i aràcnids	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Situat al costat d'un prat i una zona de bardissa.	Inapreciable.

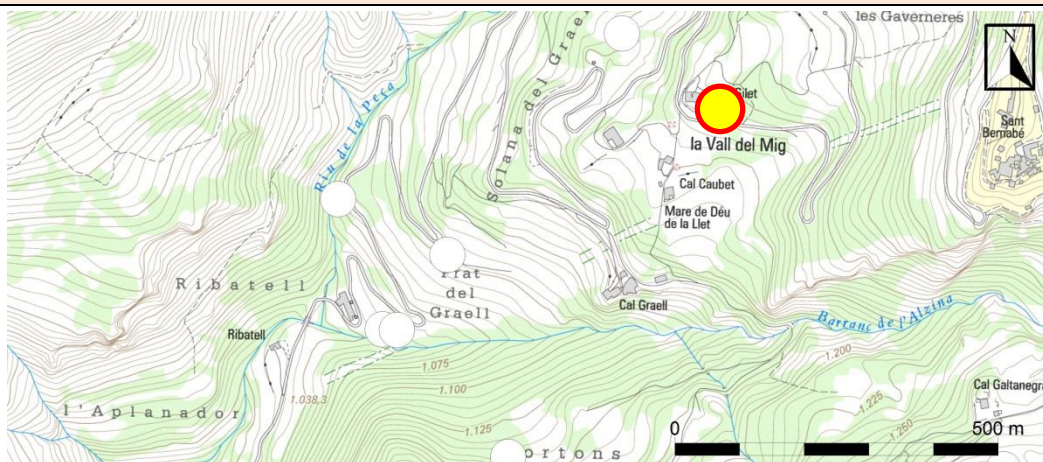
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Tallar les branques podrides i tractar les ferides ocasionades per la poda.

Comentaris	
<p>> Al voltant d'aquest arbre trobem més exemplars d'aquest tipus de roure d'una mida considerable. Tots ells contenen cecidis, que és l'ésser viu que hem incorporat com a paràsit.</p> <p>> L'arbre mostrejat té varies branques podrides i trencades. També té molts bonys, inclús a les branques.</p>	

Identificació	
Nom propi	Alzinera Grossa
Nom popular	Alzinera
Nom científic	<i>Quercus ilex</i> L. subs <i>ballota</i> (Desf.) Samp.
Estat	Viu
Edat	Molt madur
Procedència	Silvestre
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural
Monumental	Amorriador, devesa rural i històric
Ús i valor simbòlic	
Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, de la fusta de les alzineres se'n feien mànecs i s'obtenia llenya. El seu fruit és una font d'aliment per al bestiar. A vegades, sobretot quan nevava, també els hi tallaven rames per a que se'n mengessin les fulles.	

Localització			
Coordenades UTM	X	0371090	Accés Sortint de Llobera avancem uns 4 km en direcció a l'Alzina d'Alinyà fins a Cal Gilet. Un cop a la finca entrem 25 m fins a arribar a l'arbre.
	Y	4672020	
Altitud	1.219 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	6,0°		
Indret	Cal Gilet		
Mapa de situació			

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	11,7 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	3,50 m	Volta de soca	5,20 m
Amplada Cn	23,70 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	22,10 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	21,98 m		
Amplada mitjana de la capçada	22,84 m	Nº de besses	4
Alçària del canó fins l'enforcadura	3,25 m	Cobertura foliar	80% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Mitjà	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	2	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	1	Baixa
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Mallerengues carboneres	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Forma part d'una devesa rural d'alzines, on trobem alguns exemplars d'una mida important. La volta de canó d'alguns d'aquests és de 2,66; 2,97; 1,78 i 2,46 m.	Es troba a 50-75 m de la casa, a la vora d'un camí que antigament pujava fins La Seu d'Urgell. Al voltant trobem diversos horts.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
Ha estat podada recentment. El propietari de la parcel·la, el senyor Gilet, té cura dels exemplars més malmesos, de manera que els rega de tan en tan.	Incloure al catàleg com a possible arbre que pot ser catalogat per la Generalitat.

Comentaris
> Tal i com veiem a la imatge següent, l'arbre té un orifici al seu peu que, segons Cal Gilet, abans era més gros. Durant la Guerra Civil hi van amagar gallines per a què no se les emportessin ni el bàndol que fugia cap a França i el que el perseguia. El propietari de la finca creu que l'arbre té entre 300 i 400 anys de vida.

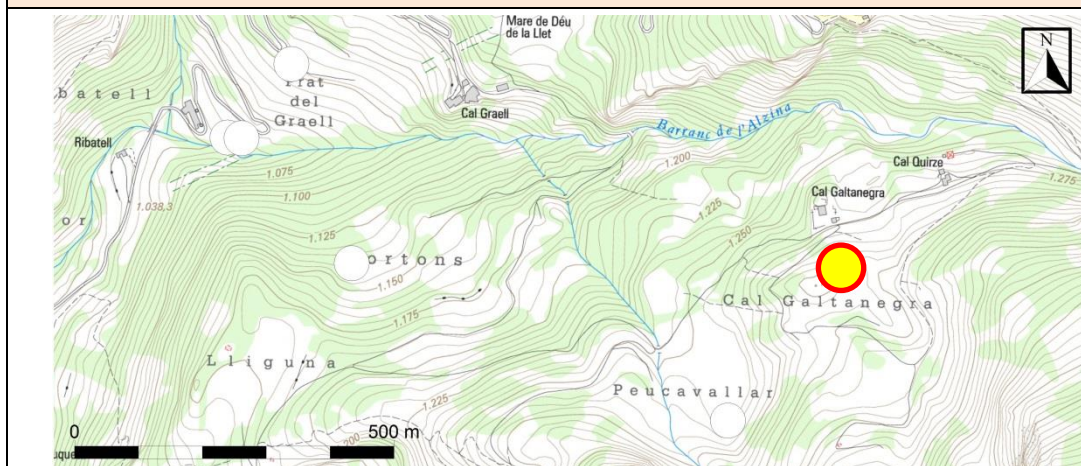

Identificació		
Nom propi	Servera del tros del Roset	
Nom popular	Servera	
Nom científic	<i>Sorbus domestica</i> L.	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Singular	Fiter	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, la fusta de servera era utilitzada a les carnisseries per a tallar la carn, ja que és molt resistent i no s'estella. Dintre de l'àmbit medicinal, els seus fruits, les serves, resulten molt eficaces per tractar la diarrea.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0371529	Accés
	Y	4671464	
Altitud	1.243 m		Començem a caminar per una sendera que passa pel costat del cementiri de l'Alzina d'Alinyà i, a l'arribar a baix al barranc, seguim per un camí fins arribar a una bifurcació. A partir d'aquí, serà necessari disposar d'un aparell GPS per acabar de localitzar aquest arbre remarcable, que està situat al marge del cultiu que tenim a l'esquerra de la bifurcació.
Precisió GPS	4 m		
Pendent	15,30°		
Indret	Tros de les Pletes		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	9,9 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	1,66 m	Volta de soca	1,87 m
Amplada Cn	12,50 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	12,20 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	11,76 m		
Amplada mitjana de la capçada	12,13 m	Nº de besses	5
Alçària del canó fins l'enforcadura	2,20 m	Cobertura foliar	60% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Formigues	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Es troba a una zona limítrof entre una pineda i un conreu.	Vora un conreu i molt prop d'un forat de trufos.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Creiem que seria convenient tractar les parts podrides de l'arbre a fi d'evitar que pugui progressar per les parts que estan en bon estat.

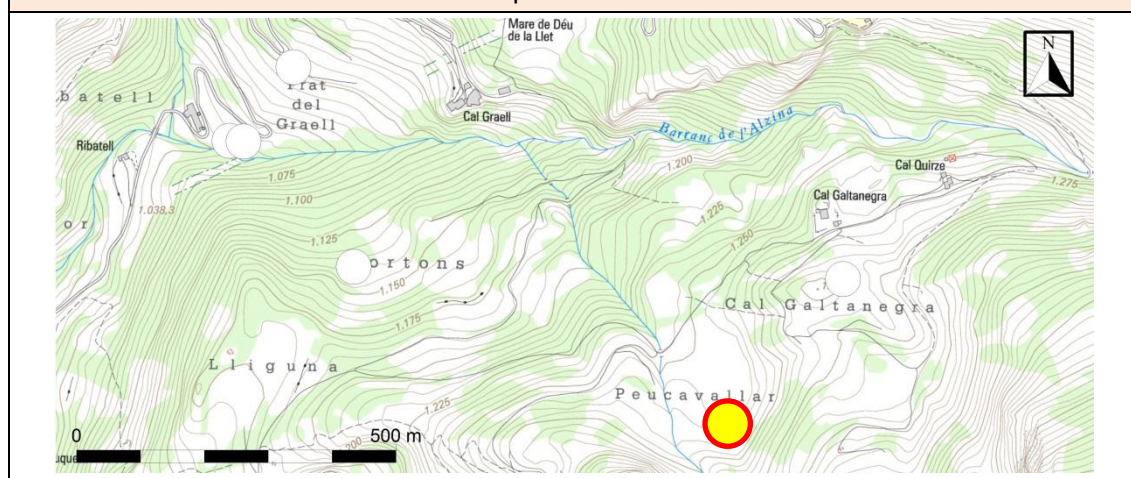
Comentaris
> Hi ha un nombre notable de branques en estat de putrefacció.

Identificació		
Nom propi	Clop de Peucavallar	
Nom popular	Clop	
Nom científic	<i>Populus nigra</i> L.	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Notable	Fiter	
Ús i valor simbòlic		
No se n'ha documentat.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0371352	Accés
	Y	4671237	
Altitud	1.150 m		Començem a caminar per una sendera que passa pel costat del cementiri de l'Alzina d'Alinyà i, a l'arribar a baix al barranc, seguim per un camí fins arribar a una bifurcació. A partir d'aquí, seguirem pel camí de la dreta fins veure, al cap d'uns 350 m, el clop a mà esquerra, a l'altra banda del cultiu.
Precisió GPS	3 m		
Pendent	0°		
Indret	Peucavallar		

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	23,4 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	~ 4 m	Volta de soca	~ 4 m
Amplada Cn	8,90 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	7,80 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	7,80 m		
Amplada mitjana de la capçada	8,35 m	Nº de besses	0
Alçària del canó fins l'enforcadura	----- m	Cobertura foliar	100% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	5	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Considerable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		No s'ha observat	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Es troba a una zona limítrof entre un prat i bosc, vora un bardissar molt dens. A uns 20 metres de l'exemplar, hi ha una surgència d'aigua.	Està al marge del cultiu, de manera que l'activitat agrícola és, pràcticament, l'únic factor de risc de caràcter antròpic que pot afectar a aquest individu.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Per l'estat fitosanitari d'aquest exemplar, no veiem necessària l'aplicació de noves mesures de conservació.

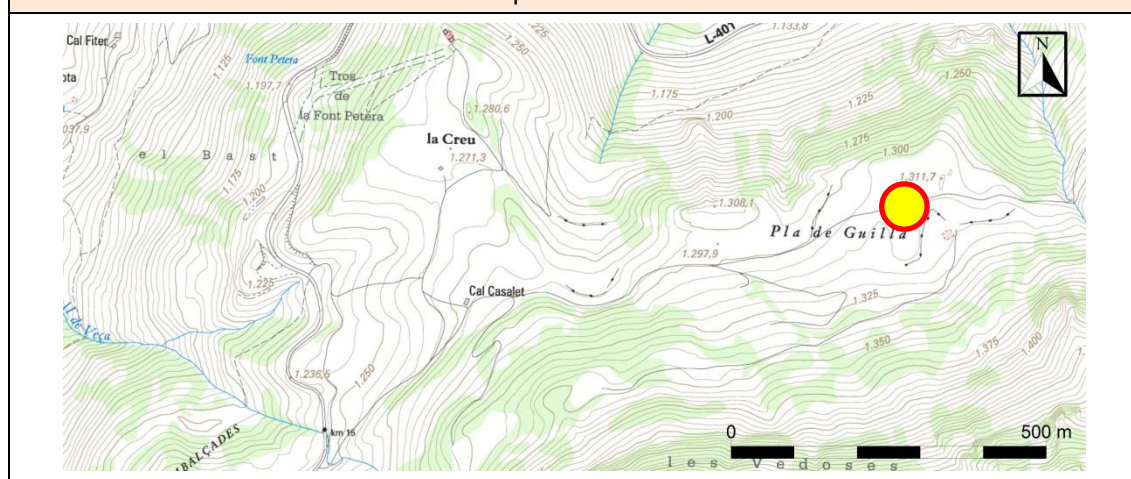
Comentaris
<p>> La gran densitat de bardissa a la vora d'aquest arbre inventariat, n'ha dificultat la presa de determinades mesures.</p> <p>> El port típic d'aquesta espècie és el de no presentar una enforcadura definida, fet que explica que el número de besses sigui nul.</p>

Identificació		
Nom propi	Pi del Cetrill	
Nom popular	Pi roig	
Nom científic	<i>Pinus sylvestris</i> L.	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Interès comarcal	Fiter i ombrejador	
Ús i valor simbòlic		
De la fusta de pi roig, se'n feien els collars que portaven els ramats. Aquesta espècie de pi també s'utilitzava amb finalitats energètiques.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0368728	Accés Sortim de Llobera en vehicle en direcció a Llinars (L-401) i, quan portem recorreguts uns 5 km, trobarem una pista forestal a mà esquerra. Ens desviarem i seguirem per aquest camí de terra 1 km, fins trobar a mà esquerra l'exemplar inventariat.
	Y	4669151	
Altitud	1.307 m		
Precisió GPS	3 m		
Pendent	0°		
Indret	Planegilla		
Mapa de situació			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	5,4 m	Forma de l'arbre	Podat
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,05 m	Volta de soca	2,30 m
Amplada Cn	10,80 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	10,90 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	10,90 m		
Amplada mitjana de la capçada	10,85 m	Nº de besses	-----
Alçària del canó fins l'enforcadura	3,20 m	Cobertura foliar	90% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	0	Ferides	0	-----
Nº orificis	2	Cicatris	1	Baixa
Estat fitosanitari general	Correcte	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Nul·la	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	Sí
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		No s'ha observat	

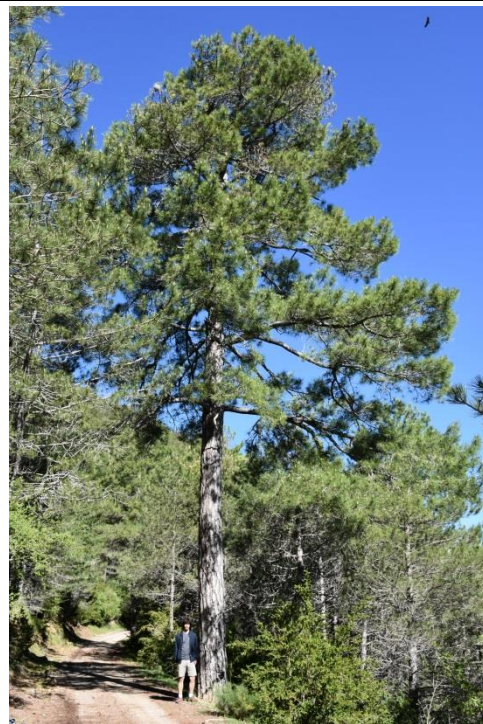
Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Es troba entre dos camps de cultiu, que estan situats a una zona força ombria.	A la vora d'un camí i dels cultius.

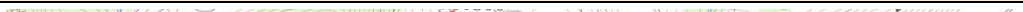
Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
S'ha podat recentment.	Creiem que convé eradicar la processonària, que pot comprometre la supervivència de l'arbre a curt termini.

Comentaris
> Hem cregut convenient inventariar aquest arbre perquè, la gent del territori, ens ha comentat que l'antic propietari d'aquesta parcel·la va clavar molts de claus per tot l'arbre amb l'objectiu d'evitar que algú el pogués talar. Amb això, veiem l'interès que hi havia per extreure llenya del bosc, i la confrontació que s'hi produïa amb aquells propietaris que volien conservar alguns dels exemplars pel fet de ser ombrejadors i lloc de descans per als agricultors. Tant és així, que hi havia qui el feia servir de refugi, fent foc a prop d'aquest; d'aquí que encara es puguin observar restes de foc a la base del tronc.

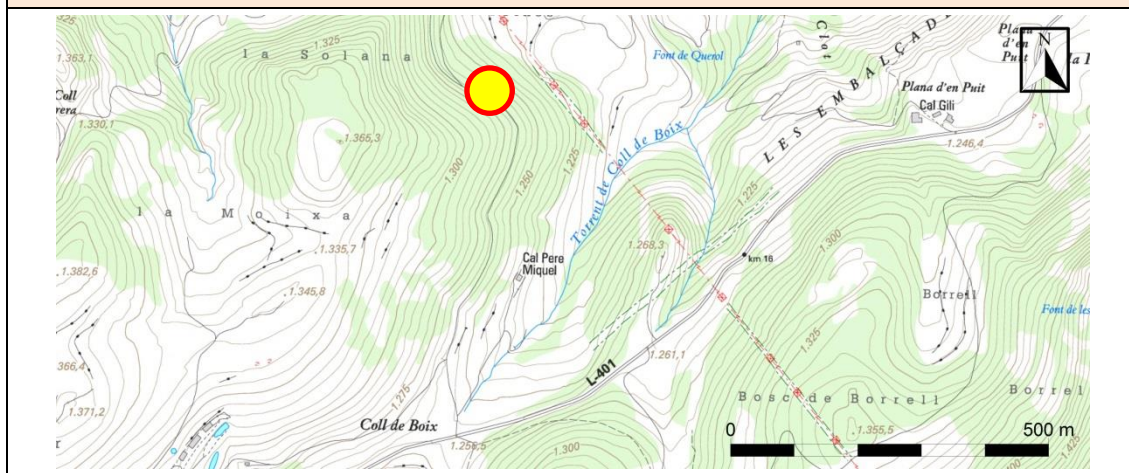
Identificació		
Nom propi	Pinassa de l'obaga de Cal Remellat	
Nom popular	Pinassa	
Nom científic	<i>Pinus nigra</i> Arnold subsp. <i>salzmannii</i> (Dunal) Franco	
Estat	Viu	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Interès comarcal	-----	
Ús i valor simbòlic		
S'usava per a fer anells que es posaven a les mules per portar la càrrega.		

Localització			
Coordenades UTM	X	0366690	Accés Deixem la carretera L-401 per dirigir-nos cap a l'ermita de Santa Pelaia i, en mig quilòmetre, veurem a mà dreta l'exemplar de pinassa de l'obaga de Cal Remellat.
	Y	4668491	
Altitud	1.262 m		
Precisió GPS	4 m		
Pendent	34,90°		
Indret	Obaga de Cal Remellat		
Mapa de situació			
			

Mapa de situació

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	11,7 m	Forma de l'arbre	Natural
Volta de canó [a 1,30 m del terra]	2,08 m	Volta de soca	2,30 m
Amplada Cn	12,80 m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	14,10 m	Verticalitat del tronc	Dret
Amplada Cp'	11,56 m		
Amplada mitjana de la capçada	12,18 m	Nº de besses	-----
Alçària del canó fins l'enforcadura	----- m	Cobertura foliar	80% (P)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	Sense flux	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	Nul	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	1	Ferides	0	-----
Nº orificis	0	Cicatris	0	-----
Estat fitosanitari general	Excel·lent	Bonys	0	-----
Fusta caiguda	Menyspreable	Altres	0	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	No	Presència de plagues	No
Presència d'epífits vegetals		Fauna associada	
Molses i líquens		Aràcnids i dípters	

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
Zona de pinassa amb sotabosc dominat per ginebre.	Vora d'un camí.

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
No se'n percep cap.	Per l'estat fitosanitari d'aquest exemplar, no veiem necessària l'aplicació de noves mesures de conservació.

Comentaris
> El port típic d'aquesta espècie és el de no presentar una enforcadura definida, fet que explica que el número de besses sigui nul.

Identificació		
Nom propi	Servera dels Plans	
Nom popular	Servera	
Nom científic	<i>Sorbus domestica</i> L.	
Estat	Mort	
Edat	Molt madur	
Procedència	Silvestre	
Motiu de la singularitat	Motiu dendrocultural	
Monumental	-----	
Ús i valor simbòlic		
Tradicionalment, la fusta de servera era utilitzada a les carnisseries per a tallar la carn, ja que és molt resistent i no s'estella. Dintre de l'àmbit medicinal, els seus fruits, les serves, resulten molt eficaces per tractar la diarrea.		

Localització			
Coordenades UTM	X	-----	Accés
	Y	-----	
Altitud	----- m		
Precisió GPS	----- m		
Pendent	-----		
Indret	Els Plans		
Mapa de situació			

Característiques descriptives i biomètriques			
Alçària total	~ 8,0 m	Forma de l'arbre	-----
Volta de canó [a 0,40 m del terra]	2,49 m	Volta de soca	----- m
Amplada Cn	----- m	Nº de troncs	1
Amplada Cp	----- m	Verticalitat del tronc	-----
Amplada Cp'	----- m		
Amplada mitjana de la capçada	----- m	Nº de besses	-----
Alçària del canó fins l'enforcadura	----- m	Cobertura foliar	0% (C)

Estat de conservació				
Fluxos d'escorça	-----	Danys o lesions		
Cavitació del tronc	-----	Tipus	Nº	Magnitud
Nº branques trencades	-----	Ferides	-----	-----
Nº orificis	-----	Cicatris	-----	-----
Estat fitosanitari general	-----	Bonys	-----	-----
Fusta caiguda	-----	Altres	-----	-----

Interaccions biòtiques			
Presència de fongs	-----	Presència de plagues	-----
Presència d'epífits vegetals	Fauna associada		
Líquens i molses	-----		

Descripció de l'entorn	
Entorn natural	Entorn antròpic
-----	-----

Mesures de conservació	
Gestió actual	Noves propostes de gestió
-----	Museïtzació d'alguna de les seccions del tronc que s'han obtingut al talar-lo.

Comentaris
<p>> Malauradament, aquesta servera de grans dimensions va morir fa un temps i, més recentment, ha estat talada. Tot i així, encara hem tingut l'oportunitat de poder mesurar el diàmetre de l'eix major i de l'eix menor del tronc a una alçada aproximada d'uns 0,40 metres del terra, que fa 0,86 m i 0,63 m, respectivament. Una altra dada d'interès que hem pogut mesurar és l'edat de l'exemplar, que de forma aproximada seria d'entre 150 i 170 anys.</p> <p>> La dada referent a l'alçària que tenia l'arbre ens ha estat facilitada per Lluís Betriu.</p>

6 – Discussió

6. DISCUSSIÓ

L'inventari realitzat consta de 29 arbres d'espècies diferents, entre les quals hi ha un predomini de *Quercus faginea* subsp. *faginea*, *Juglans regia* L., *Quercus ilex* L. subsp. *ballota* (Desf.) Samp respectivament. Els individus d'aquestes espècies abasten aproximadament el 50% del total inventariat. Aquest percentatge és coherent ja que en aquesta zona dominen aquest tipus d'espècies del gènere *Quercus*. D'altra banda, l'abundància de noguers inventariats és fruit de què la majoria d'aquests arbres es trobaven a la vora dels masos, proporcionant ombra i aliment a les persones. És per això que se'ls hi tenia una certa cura, i és que de fet en Lluís Betriu ens va comentar que els arbres d'aquesta espècie "sempre es respectaven molt".

Per contra dintre de l'inventari, trobem una escassa presència d'espècies com el *Pinus sylvestris*, *Quercus pubescens* i *Juniperus oxycedrus* L. subsp. *badia* (H. Gay) Debeaux, ja que cadascuna d'aquestes espècies constitueixen un 3% del total inventariat.

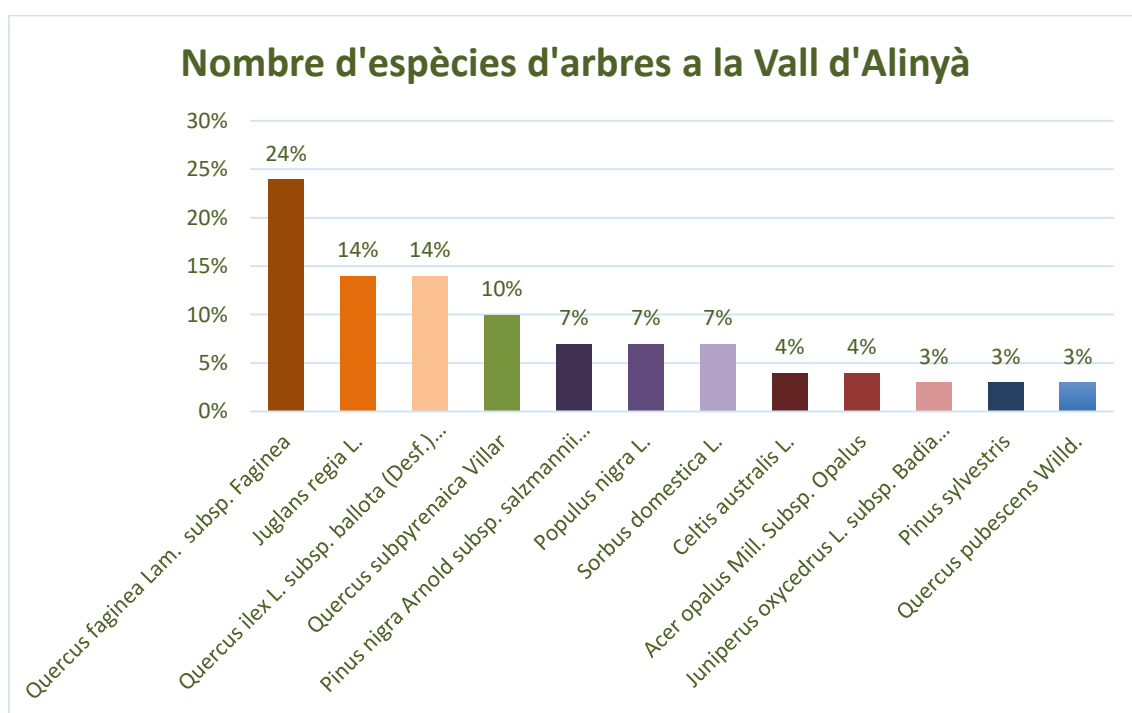

Figura 17. Distribució dels individus inventariats per espècies.

6.1. CLASSIFICACIÓ DENDROCULTURAL

Pel que fa a la classificació dendrocultural dels arbres inventariats, cal esmentar que una gran part d'aquests, aproximadament un 25 %, no presenten cap característica dendrocultural significativa com per classificar-los dins d'alguna de les categories explicades en el treball. Aquesta vindria a ser una de les mancances d'aquesta recerca, ja que a la zona hi ha poca gent gran, coneixedora dels usos que se'n feien de cadascun d'aquests arbres, com per poder-ho reflectir en aquest apartat de dendrocultura.

Així que només s'han pogut distingir aquelles categories més evidents, entre les quals destaquen els arbres "fiter" i els "ombrejador" degut a la gran activitat agrícola i forestal de la zona durant els últims segles. Els primers marcaven els límits dels camps de conreu, mentre que els segons eren un lloc de descans per a la gent que treballava als camps.

A continuació, trobem altres categories menys abundants. Un exemple serien els arbres productors d'eines. Aquests ens donen una idea de l'aprofitament i l'habilitat que tenien els habitants de la vall per poder fer estris que els permetessin treballar al camp. Seguidament, i cada cop menys abundants, tenim les categories d'alimentari i d'arbre mare.

Per últim tenim les categories de devesa, energètic i amorriador. Aquest baix percentatge dels darrers dos s'explica per ser difícils d'identificar al camp.

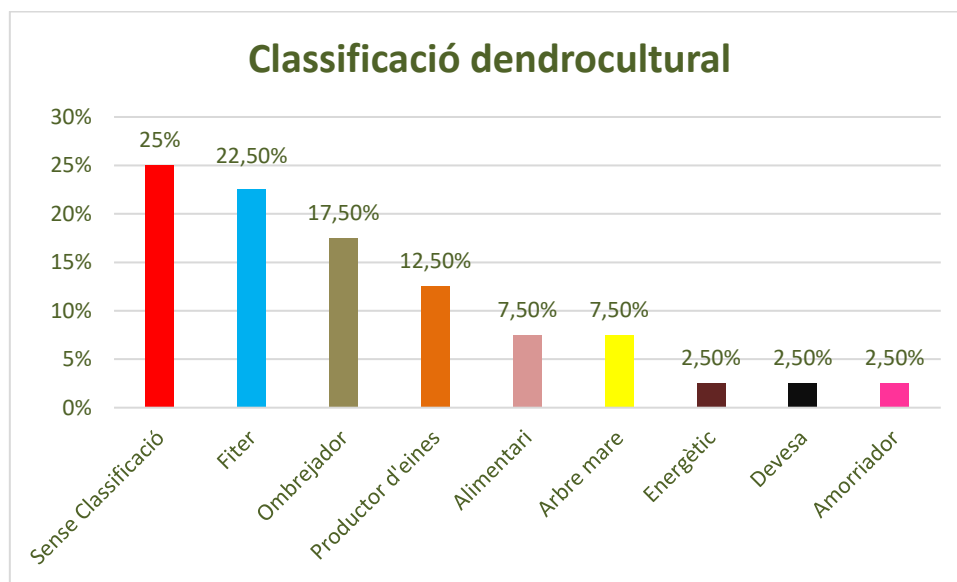

Figure 18. Classificació dels arbres inventariats segons la seva funció dendrocultural.

6.2. CLASSIFICACIÓ DELS ARBRES DE L'INVENTARI

Per tal de poder classificar els arbres de l'inventari en monumentals, notables o singulars (arbres d'interès comarcal o d'interès local), es compararan l'alçada, la volta de canó i la capçada mitjana d'aquests amb els exemplars que trobem en el catàleg de Catalunya. Aquests valors són importants però no fonamentals a l'hora de classificar donat que també es tenen en compte aspectes culturals, històrics o socials.

De les diferents espècies presents al catàleg de Catalunya s'han triat únicament les que es troben a la Vall d'Alinyà. Un cop identificades, s'agafen els paràmetres esmentats a l'anterior paràgraf i es procedeix a realitzar les mitjanes de cadascun d'ells, per tal de poder establir correlacions i tenir un criteri de classificació.

6.2.1. *Acer opalus* subsp. *opalus*

Taula 8. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Acer opalus* subsp. *opalus*

Espècie	Mesures	Catalunya	Duró de la font de la Sarga
<i>Acer opalus</i> Mill. subsp. <i>opalus</i>	Altura (m)	13,5	14,6
	Volta de canó (m)	3,13	2,17
	Capçada mitjana (m)	16,1	15,18

Observant les dades obtingudes, es podria pensar, en primera instància, que aquest arbre podria ser considerat com a monumental. Tot i així, veient que la volta de canó és considerablement més petita (1m aproximadament) i que aquest no té cap motiu històric i/o cultural, la catalogació d'aquest exemplar seria més apropiada com a arbre d'interès local.

6.2.2. *Celtis australis*

Taula 9. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Celtis australis*

Espècie	Mesures	Catalunya	Lledoner de Cal Feixó
<i>Celtis australis</i>	Altura (m)	16,5	9,9
	Volta de canó (m)	4,67	1,6
	Capçada mitjana (m)	17,925	11,41

Veient les característiques d'aquest arbre, es podria catalogar com a arbre d'interès local, o bé no incloure'l en cap catàleg, ja que no presenta unes característiques suficientment importants així com tampoc cap fet històric al darrere. No obstant, aquest arbre seria un bon exemplar per explicar els usos que se'n feia d'aquesta espècie.

6.2.3. *Juglans regia*

Taula 10. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Juglans regia*

Espècie	Mesures	Catalunya	Noguer de Soldemí	Noguer de Cal Joan	Noguer de Cal Feixó	Noguer de la corba de la Servera
<i>Juglans regia</i>	Altura (m)	14	10,8	14,4	13,5	13,9
	Volta de canó (m)	4,75	2,07	2,07	2,2	1,84
	Capçada mitjana (m)	7	13,4	17,11	13,4	22,95

L'únic arbre destacable d'aquesta espècie seria l'arbre de la Fitxa 21, ja que degut a la seva ubicació, la seva forma del tronc i la seva gran capçada podria tenir els requisits per a classificar-

lo com a notable. Val a dir, que l'exemplar present al catàleg català és l'únic d'aquesta espècie, i per tant, no seria adequat fer una comparació degut a la poca precisió que tindria.

6.2.4. *Juniperus oxycedrus* subsp. *badia*

Taula 11. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Juniperus oxycedrus*

Espècie	Mesures	Catalunya	Càdec de Cal Joan
<i>Juniperus oxycedrus</i> L. subsp. <i>badia</i> (H. Gay) Debeaux	Altura (m)	12,375	7,2
	Volta de canó (m)	2,5825	2,05
	Capçada mitjana (m)	10,225	5,35

Aquest exemplar presenta característiques poc habituals per a la seva espècie. Però tot i així es pot veure que no són suficients com per a poder-lo catalogar com a monumental, és per això que es consideraria un exemplar notable.

6.2.5. *Pinus nigra* subsp. *salzmannii*

Taula 12. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Pinus nigra* subsp. *salzmannii*

Espècie	Mesures	Catalunya	Pinassa de prat de Monet	Pinassa de l'obaga de Cal Remellat
<i>Pinus nigra</i> Arnold subsp. <i>salzmannii</i> (Dunal) Franco	Altura (m)	26,84	17,4	11,7
	Volta de canó (m)	3,29	1,7	2,08
	Capçada mitjana (m)	16,37	12,5	13,45

Els dos exemplars de *Pinus nigra* observats en la nostra zona d'estudi no presenten característiques prou considerables com a per a catalogar-los en cap de les categories.

6.2.6. *Pinus sylvestris*

Taula 13. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Pinus sylvestris*.

Espècie	Mesures	Catalunya	Pi del Cetrill
<i>Pinus sylvestris</i>	Altura (m)	18,95	5,4
	Volta de canó (m)	3,73	2,05
	Capçada mitjana (m)	14,88	10,85

Aquest exemplar estudiat no presenta unes mesures excepcionals envers als exemplars del catàleg d'arbres monumentals de Catalunya. No obstant, es consideraria un arbre d'interès local pels motius històrics i culturals que té aquest.

6.2.7. *Populus nigra*

Taula 14. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Populus nigra*

Espècie	Mesures	Catalunya	Clop de les Comes	Clop de Peucavallar
<i>Populus nigra</i> L.	Altura (m)	26,75	35,5	23,4
	Volta de canó (m)	4,97	1,99	aprox. 4
	Capçada mitjana (m)	22	6,67	8,35

Es van mostrejar dos clops, que com s'observa, tenen unes magnituds considerables. En alguns paràmetres podrien apropar-se als valors que es troben al catàleg català. Per aquest mateix fet, es considera que no han de ser catalogats com a monumentals, però sí com a d'interès local. Això és degut a les seves característiques de fiders i de la seva peculiaritat a la zona.

6.2.8 *Quercus faginea* Lam. subsp. *faginea*

Taula 15. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus faginea* subsp. *faginea*

Espècie	Mesures	Catalunya	Roure del Fiter de Canelles	Roure I del prat de Monet	Roure II del prat de Monet
<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>	Altura (m)	19	12,4	13,5	12,3
	Volta de canó (m)	4,4	3,05	2,31	2,92
	Capçada mitjana (m)	16,91	14,82	18,34	19,49

Taula 16. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus faginea* subsp. *faginea*

Espècie	Mesures	Catalunya	Roure del Clot de l'Espluga de Cels	Roure del Castell del Puit	Roure del prat de Cal Gilet
<i>Quercus faginea</i> Lam. subsp. <i>faginea</i>	Altura (m)	19	9,2	9,4	15,3
	Volta de canó (m)	4,4	1,62	3,9	3,48
	Capçada mitjana (m)	16,91	10,27	15,61	15,05

Donat que cap dels arbres té un context històric o cultural darrere, no seria adequat catalogar-los com a monumentals. No obstant, el roure del Fiter de Canelles i l'arbre de la fitxa 10 podrien ser catalogats com a arbres d'interès local degut a les seves magnituds i a les seves característiques dendroculturals.

6.2.9. *Quercus ilex* L. subsp. *ballota* (Desf.) Samp

Taula 17. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus ilex* subsp. *ballota*

Espècie	Mesures	Catalunya	Alzinera de les Alzineres del Fiter de Perles 1	Alzinera de les Alzineres del Fiter de Perles 2	Alzinera del Mas del Jaume	Alzina Grossa
<i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp	Altura (m)	14,14	8,9	7,2	17,3	11,7
	Volta de canó (m)	3,44	1,98	1,49	2,64	3,5
	Capçada mitjana (m)	17,92	10,93	9,32	14,55	22,9

Veient la comparació de les dades es podria afirmar que l'Alzina Grossa de Cal Gilet podria ser catalogada com a monumental donada la magnitud de la volta de canó i la capçada mitjana, a més del esdeveniments històrics que hi ha darrere de l'arbre.

Pel que fa a la resta d'individus d'aquesta espècie, no es creu que mereixin cap catalogació ja que no tenen unes mides excepcionals ni cap component cultural.

6.2.10. *Quercus pubescens* Willd

Taula 18. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus pubescens*

Espècie	Mesures	Catalunya	Roure del Gabaig
<i>Quercus pubescens</i> Willd	Altura (m)	19,52	14,4
	Volta de canó (m)	4,25	3,63
	Capçada mitjana (m)	23,75	19,25

Com s'observa, les mesures del Roure del Gabaig són clarament inferiors a la mitja catalana. Per tant, podria no ser considerat com a monumental. No obstant, tot i tenir unes mides inferiors segueix sent un arbre considerable. Això afegit a la funció d'arbre mare que té a nivell dendrocultural, són indicis motius per considerar-lo un arbre d'interès local.

6.2.11. *Quercus subpyrenaica* Villar

Taula 19. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus subpyrenaica*

Espècie	Mesures	Catalunya	Roure de la font de la Sarga	Roure de les ribes de l'Estany	Roure dels Obacs
<i>Quercus subpyrenaica</i> Villar	Altura (m)	16,5	13,8	13,5	18,9
	Volta de canó (m)	4,85	2,77	2,8	3,55
	Capçada mitjana (m)	26,65	17,05	16	28,9

Dels individus d'aquesta espècie, només es proposa catalogar com a arbre d'interès local, el Roure dels Obacs, degut a les seves grans magnituds, a l'entorn de la zona i a la seva funció dendrocultural.

6.2.12. *Sorbus domestica* L.

Taula 20. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Sorbus domestica*

Espècie	Mesures	Catalunya	Fitxa 29	Servera del Tros del Roset
<i>Sorbus domestica</i> L.	Altura (m)	11,5	8	9,9
	Volta de canó (m)	2,11	2,49	1,66
	Capçada mitjana (m)	12,5	-----	12,35

No es veuen motius per classificar cap d'aquest dos exemplars com a monumentals, degut a la falta de dades, a les seves mesures i a la manca de motius culturals.

7 - Conclusió

7. CONCLUSIÓ

Tot seguit, s'exposaran les conclusions obtingudes a partir de la realització d'aquest treball.

S'ha verificat la metodologia emprada malgrat que s'han detectat una sèrie d'errors en alguns paràmetres d'aquesta, i que, en la formulació de les propostes de millora, es proposaran mesures per corregir-los. Principalment s'ha tingut dificultats a l'hora de trobar l'ús i el valor simbòlic de l'arbre, així com en alguns d'aquests el motiu dendrocultural. Per últim, també hagués calgut realitzar una descripció de l'entorn més exhaustiva.

Tot i així, malgrat aquestes mancances que caldria corregir de cara a futurs treballs, es pot afirmar que la metodologia establerta en aquest treball ha estat ben estructurada per poder plasmar els trets morfològics, culturals i ambientals relacionats amb aquests arbres remarcables. Per tant, s'ha pogut complir el primer dels nostres objectius referents a localitzar i analitzar els arbres remarcables de la vall d'Alinyà. També s'han assolit la resta d'objectius específics localitzats dins d'aquest objectiu general, que serien el de crear un inventari dels arbres remarcables i el d'avaluar l'estat de conservació i proposar, si és el cas, noves mesures de protecció.

De cara al segon objectiu general, que consisteix en transmetre els valors ambientals i culturals de la zona entorn els arbres remarcables, cal destacar que s'ha establert un petit itinerari, d'aproximadament 7 km de recorregut, amb la finalitat de donar conèixer al visitant el territori, tant des del punt de vista cultural com ambiental, tenint presents els arbres més emblemàtics del total inventariat. De fet, l'atractiu de la majoria d'aquests arbres està en la funció que han tingut històricament, ja sigui en l'àmbit natural (genòtop, arbre mare...) o en l'antròpic (fiter, ombrejador...). Aquest nivell d'anàlisi rep el nom de dendrocultura o cultura de l'arbre, i cada cop comença a estar més estesa, gràcies als diferents estudis que s'estan duent a terme a diferents centres d'investigació. Així doncs, s'està passant de només tenir en compte els arbres per les seves mides, a fer-ho per la seva interacció amb l'ecosistema. De fet, formen part d'aquest, i per tant, cal donar rellevància a aquests vincles que es donen amb la resta d'éssers enfront les seves pròpies característiques.

En aquest treball, en el qual s'han inventariat un total de 29 arbres de diferents espècies, entre les quals abunden *Quercus faginea* subsp. *faginea*, *Juglans regia* L. i *Quercus ilex* L. subsp. *ballota* (Desf.) Samp., s'han distingit diferents categories dendroculturals. Entre elles, destaquen, els fiders i els ombrejadors, ja que són dues categories fàcilment apreciables al camp i que a la gent del territori no li ha suposat cap mena de dificultat a l'hora de comunicar-les. Per contra, la resta de categories han estat més difícils d'atribuir, pel fet de què són complicades d'apreciar i que la gent del territori poques vegades ha pogut ajudar, ja que la gent amb la qual ens hem comunicat desconeix la història de cadascun dels arbres inventariats.

Malgrat aquesta manca d'informació en vers a la classificació dendrocultural, l'objectiu primer de la realització de l'itinerari és donar a conèixer tota aquesta vessant de la cultura de l'arbre amb la finalitat de difondre-la. No obstant, un dels objectius que s'havia marcat, el qual és el de donar a conèixer els itineraris proposats a través dels comptes de Facebook i Instagram, i la

creació d'un compte oficial a la xarxa social Twitter, no s'ha pogut assolir en aquesta darrera part degut a la falta de temps i a què, de moment, encara és una proposta.

Una de les parts més importants en aquests treball era proposar figures de protecció que garanteixin la conservació dels arbres més emblemàtics, en aquest cas s'ha considerat necessari proposar la inclusió de l'Alzina Grossa en el Catàleg de Arbres Monumentals de Catalunya.

8 – Propostes de millora

8. PROPOSTES DE MILLORA

Les propostes de millora que es plantegen en aquest treball estan elaborades en base a les contínues observacions del territori que han permès, mitjançant l'anàlisi de diferents factors, arribar a sèrie de conclusions per a poder millorar tant l'entorn ambiental com l'estat dels arbres més monumentals de la zona de la Vall d'Alinyà.

Aquestes iniciatives de millora estan destinades a promocionar els valors històrics, culturals i ambientals de la zona a través de diferents activitats com poden ser xerrades ambientals, un itinerari proposat. No obstant les propostes no es limiten únicament amb això ja que en aquest treball es proporciona un ventall de possibles actuacions sobre el terreny, per a poder protegir tots els valors anteriorment esmentats. Aquestes poden realitzar-se físicament (es a dir, en el mateix territori) o bé per altres vies de protecció com podrien ser la legislativa o administrativa.

Amb tot aquest conjunt es cerca una promoció ambiental amb una visió de futur que permeti tant a Alinyà com als voltants un desenvolupament econòmic a través d'un turisme rural.

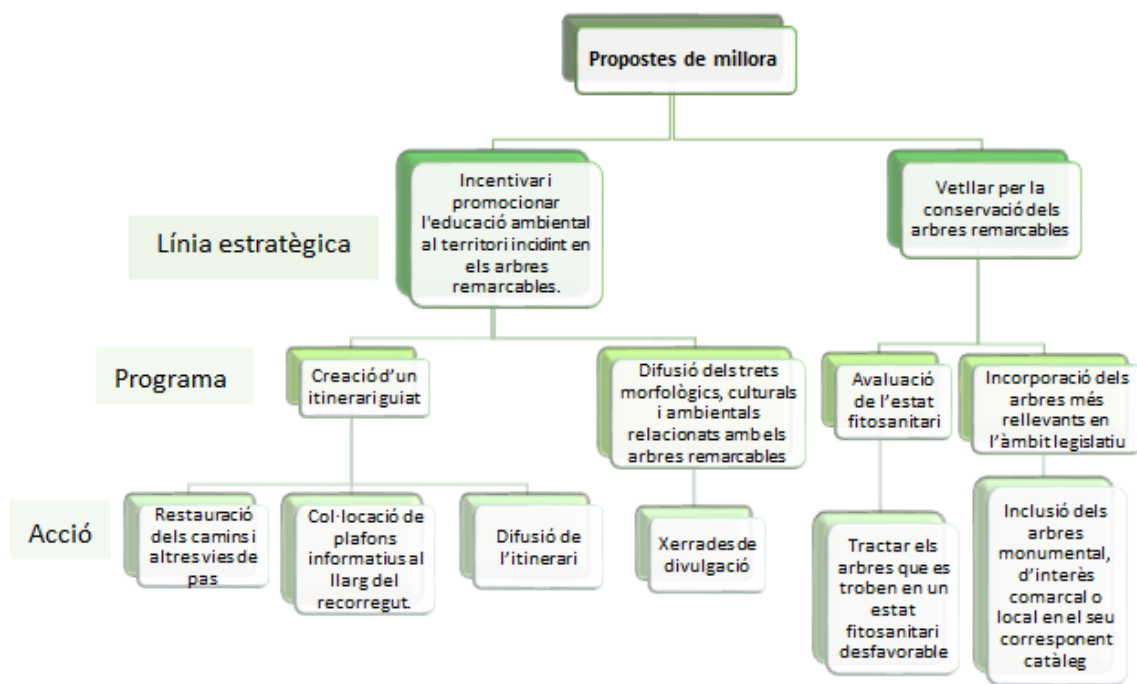

Figura 19. Distribució de les propostes de millora.

8.1. FITXES DE LES PROPOSTES

Fitxa 1.1.1	
Línia estratègica 1: Incentivar i promocionar l'educació ambiental al territori incidint en els arbres remarcables.	
Programa 1: Creació d'un itinerari guiat.	
Acció 1: Restauració dels camins i altres vies de pas.	
Objectius: <ul style="list-style-type: none">○ Obrir els camins que es troben en mal estat.○ Generar treball per als habitants de la zona.	
Descripció: Neteja dels camins i les senderes per on ha de passar l'itinerari.	
Tipologia: Educació ambiental.	
Prioritat: Alta.	Termini d'implantació: Curt.
Responsables: Fundació Catalunya-La Pedrera	
Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, propietaris de les finques privades, La Muntanya d'Alinyà, empreses especialitzades en aquest sector.	
Cost econòmic: 1000 € + maquina aportada per l'empresa.	

Fitxa 1.1.2

Línia estratègica 1: Incentivar i promocionar l'educació ambiental al territori incidint en els arbres remarcables.

Programa 1: Creació d'un itinerari guiat.

Acció 2: Col·locació de plafons informatius al llarg del recorregut.

Objectius:

- Informar i educar a la població.
- Generar treball per als habitants de la zona.
- Divulgar informació sobre els valors culturals i ambientals de la zona.

Descripció: Creació d'un material divulgatiu il·lustrant els diferents valors culturals i ambientals, com per exemple els usos que se'ls hi donava a cada tipus d'arbre a la zona, les estructures geològiques que s'observen al paisatge, etc.

Tipologia: Educació ambiental.

Prioritat: Mitjana.

Termini d'implantació: Curt.

Responsables: Fundació Catalunya-La Pedrera

Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, La Muntanya d'Alinyà, Diputació comarcal.

Cost econòmic: 1500 €

Línia estratègica 1: Incentivar i promocionar l'educació ambiental al territori incidint en els arbres remarcables.

Programa 1: Creació d'un itinerari guiat.

Acció 3: Difusió de l'itinerari.

Objectius:

- Augmentar l'activitat econòmica de la zona.
- Promocionar la cultura de la zona.
- Donar a conèixer la Vall d'Alinyà.
- Incentivar els turistes a venir a gaudir de la vall.

Descripció: Creació una campanya de publicitat mitjançant anuncis en les diferents xarxes socials, i creació d'un compte a Twitter on poder compartir-ho.

Tipologia: Econòmica.

Prioritat: Alta.

Termini d'implantació: Curt.

Responsables: Fundació Catalunya-La Pedrera

Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, Fundació Catalunya-La Pedrera.

Cost econòmic: Sense cost.

Línia estratègica 1: Incentivar i promocionar l'educació ambiental al territori incidint en els arbres remarcables.

Programa 2: Difusió dels trets morfològics, culturals i ambientals relacionats amb els arbres remarcables.

Acció 1: Xerrades de divulgació.

Objectius:

- Promocionar la cultura de la zona.
- Donar a conèixer la cultura dels arbres.

Descripció: Realització d'una sèrie de xerrades en les quals s'expliqui el valor de la dendrocultura a través d'exemples que hi ha a la zona.

Tipologia: Ambiental.

Prioritat: Baixa.

Termini d'implantació: Alt.

Responsables: Fundació Catalunya-La Pedrera

Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, Fundació Catalunya-La Pedrera.

Cost econòmic: 1000€

Línia estratègica 2: Vetllar per la conservació dels arbres remarcables.

Programa 1: Avaluació de l'estat fitosanitari.

Acció 1: Tractar els arbres que es troben en un estat fitosanitari desfavorable.

Objectius:

- Millorar l'estat fitosanitari dels arbres del nostre inventari.

Descripció: Aplicar mesures correctives a aquells arbres de l'inventari que puguin optar a entrar en algun catàleg.

Tipologia: Biològica.

Prioritat: Alta.

Termini d'implantació: Curt.

Responsables: Consell comarcal de l'Alt Urgell

Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, Fundació Catalunya-La Pedrera, empreses especialitzades en el sector.

Cost econòmic: 6000€

Línia estratègica 2: Vetllar per la conservació dels arbres remarcables.

Programa 2: Incorporació dels arbres més rellevants en l'àmbit legislatiu.

Acció 1: : Inclusió dels arbres monumentals, d'interès comarcal o local en el seu corresponent catàleg.

Objectius:

- Aconseguir el nivell de protecció legislatiu necessari per als diferents arbres del catàleg que la necessitin.

Descripció: Presentar una proposta a l'Ajuntament de Fígols-Alinyà i a la Fundació La Caixa-La Pedrera.

Tipologia: Legislatiu.

Prioritat: Mitjana.

Termini d'implantació: Mitjà.

Responsables: Consell comarcal de l'Alt Urgell

Agents implicats: Ajuntament de Fígols-Alinyà, Fundació La Caixa-La Pedrera, Generalitat de Catalunya.

Cost econòmic: 3000 € aproximadament

8.2. PROPOSTES DE MILLORA DEL TREBALL

Les següents propostes van enfocades a millorar algunes parts d'aquest estudi, tal com serien la recollida i anàlisi de les dades així com les diferents propostes ambientals realitzades. A continuació es proposen les següents:

- Millorar alguns aspectes de la nostra metodologia a l'hora de prendre les dades. Seria el cas del paràmetre "altura", del qual podríem millorar la precisió de la mesura si utilitzéssim un mesurador làser, ja que amb el mètode actual es produeix un marge d'error considerable.
- Realitzar una descripció més detallada de l'entorn natural i antròpic de l'arbre, per tal de conèixer la seva dinàmica ecològica.
- Consultar a més habitants de la zona per tal d'obtenir més informació sobre els arbres inventariats, i més concretament sobre les seves funcions dendroculturals. A partir d'aquesta informació es podrien haver obtingut més fets històrics relacionats amb cada arbre, que permetés completar l'itinerari més complet.
- Trobar una manera alternativa i més equitativa alhora de comparar i avaluar els arbres monumentals de la zona d'Alinyà en comparació amb el catàleg de la Generalitat de Catalunya.
- Millorar la coordinació a l'hora de treballar en grup. La limitació en quan els diferents horaris acadèmics entre els components del grup dificulta el fet que es puguin concretar dates per a que tots els membres es puguin reunir, limitant d'aquesta manera el ventall d'oportunitats per a treballar conjuntament.
- Poder tenir la oportunitat de consultar a experts en la catalogació d'arbres per a que ens poguessin orientar sobre quins procediments es realitzen a l'hora d'incloure els arbres en els catàlegs corresponents, permetent així poder tenir criteris més clars en la decisió de mostrejar un arbre en concret.
- Per tal de millorar la qualitat de la nostra cartografia s'hauria de fer en un Lidar, que serviria per saber l'alçada la qual es troben els arbres.

8.3. ITINERARI

ELS ENCANTS DE LA VALL D'ALINYÀ			
Distància: 7,3 km	Durada: 2h	Dificultat: Mitjana	Recomanacions: Aigua, menjar, calçat adequat i mapa de la zona

Introducció:
Aquest recorregut per la vall d'Alinyà et portarà a conèixer alguns dels arbres més emblemàtics de la vall i descobrir bona part de la seva història, explicada de primera mà per la gent del territori. A més, cal que al llarg del trajecte estigueu ben atents perquè la naturalesa mai deixa de sorprendre'ns; si mireu enlaire, podreu veure l'elegant vol dels rapinyaires que sobrevolen la zona, i si mireu pel bosc, potser contempleu els saltirons d'un petit esquiol que recorre les capçades dels arbres.

Mapa de la ruta:

--- Recorregut

Senyalització

Punt d'inici i fi	Presència de fòssils	Font
Vista panoràmica	Observació de rapinyaires	Punt d'interès
Encreuament	Arbre remarcable	

Ruta:

00' – Sortim de la Lluïsa de Cal Peretó en direcció al pont de Vilana i, recorreguts una cinquantena de metres, veiem a mà esquerra la sendera per on haurem de caminar.

04' – Arribats en aquest punt, veiem que hi ha una bifurcació. Nosaltres seguim la ruta per la sendera que hi ha a mà esquerra. No obstant, és recomanable recórrer una desena de metres per la sendera que surt a mà dreta, ja que d'aquí podem observar la raconada de l'Aiguaneix i escoltar la remor de l'aigua que hi raja.

Figura 20. Vista d'Aiguaneix des de la part alta del Clot de Ruixol

08' – Seguim escoltant la remor d'aigua d'Aiguaneix, veiem unes vistes panoràmiques de la vall d'Alinyà i més al fons, al capdamunt de la Roca de Sant Ponç, contemplem l'Ermita de Sant Ponç..

09' – Tornem a trobar una altra bifurcació, on hem de seguir per la sendera que segueix a mà dreta.

13' – Esteu a l'aguait! Per aquesta zona podem trobar bastants fòssils, bàsicament del tipus bivalva.

14' – Arribem a un camí forestal. Travessem el camí i seguim per la mateixa sendera. Des d'aquest punt podem observar amb claredat l'anticlinal de la majestuosa Roca de la Pena.

15' – Tornem a creuar el camí per seguir per la sendera.

19' – Des d'aquest punt, observem les cases del municipi de l'Alzina d'Alinyà.

23' – Tot seguit tenim al davant una de les panoràmiques més impressionants de la vall d'Alinyà, amb les impressionants tarteres que dominen els vessants. També podem tenir la sort de veure algun dels rapinyaires que sobrevolen la zona.

24' – Tornem a creuar el camí per seguir per la sendera. A partir d'aquí, al llarg d'aquests 100 metres, hem d'anar en compte, ja que aquests darrers anys s'ha observat força processonària als pins de la zona.

30' – Tot seguit arribem a un camí que hem de seguir a mà dreta. En pocs metres s'acaba el camí, de manera que haurem de vorejar els camps de conreu fins arribar al clop que tenim a l'altra banda del camp.

34' – Arribem al clop de Peucavallar, inventariat com a remarcable en aquest treball, que té una alçada aproximada d'uns 23 metres i una amplada mitjana de capçada d'uns 8 metres i mig. Aquest és, sense cap mena de dubte, un dels clops més grossos que hi ha a la vall i es va utilitzar per delimitar el límit del camp. És per això que, a nivell dendrocultural, es considera arbre fiter.

35' – Poc després de passar aquest clop, arribem a una font. Aquest és un bon punt per fer una parada per descansar i carregar forces menjant-nos l'entrepà.

39' – En aquest punt, s'acaba la sendera. A partir d'aquí, doncs, caminem per la vora del camp fins trobar, al cap d'una trentena de metres, a mà esquerra, l'entrador al camp. Avancem per aquest camí fins arribar al camí principal, que l'emprendrem a mà esquerra.

41' – Recorreguts una seixantena de metres pel camí principal, deixarem el camí i caminarem per la vora del camp que hi ha a mà dreta uns 120 metres, fins arribar a un forat de "trufos" i a una servera, la servera del Tros del Roset, la qual ha estat incorporada a l'inventari dels *Arbres remarcables de la vall d'Alinyà*. Aquesta no és gaire excepcional pel que fa a dimensions, però cal tenir present que la fusta de servera fou utilitzada antigament a les carnisseries per a tallar-hi la carn, ja que és una fusta que no s'estella. Els forats dels "trufos" es feien servir per emmagatzemar les collites de patates, ja que a dintre seu hi ha un ambient fresc i ombrívol, apte per conservar aquest tipus d'aliments.

44' – Deixem al darrere la servera del Tros del Roset i seguim per la vora del camp fins arribar a una petita sendera que condueix cap a un camí. A l'arribar al camí, hem de continuar a mà dreta.

52' – Creuem el riu de Cal Galtanegra i, una desena de metres després, deixem el camí i seguim per un sender que s'inicia a mà dreta.

01h 02' – Deixem al darrere el cementiri de l'Alzina d'Alinyà i arribem a la carretera asfaltada que connecta la Llobera amb l'Alzina d'Alinyà. En aquest punt, comencem a descendir per la carretera.

01h 05' – A mà esquerra, surt una sendera. Així doncs, en aquest punt deixem la carretera i ens posem a caminar per aquesta sendera.

01h 09' – Tornem a trobar-nos amb la carretera asfaltada que puja a l'Alzina d'Alinyà. La creuem i seguim recte pel camí que segueix per l'altra banda de carretera.

01h 13' – Arribem a l'Alzinera Grossa, inventariada també als *Arbres remarcables de la vall d'Alinyà*. Tradicionalment, a la vall d'Alinyà, de la fusta de les alzineres se'n feien mànecs i s'obtenia llenya, i el seu fruit era i continua sent, en aquest cas, una font d'aliment per al bestiar.

Com veieu, aquest exemplar de grans dimensions té un orifici a la base del tronc que, durant la Guerra Civil, els masovers de Cal Gilet el van fer servir per amagar les gallines i evitar, d'aquesta manera, que se les emportessin un i altre bàndol guerrer els dies que passaven per la zona. Aquest arbre es calcula que té aproximadament 400 anys de vida.

Figura 21. L'Alzina Grossa de Cal Gilet és, sense dubte, un dels arbres més emblemàtics de la vall d'Alinyà.

01h 14' – Arribem un altre cop a la carretera asfaltada i comencem a caminar-hi de pujada. Al cap d'una seixantena de metres, veiem que a mà dreta hi surt un camí. Seguim per aquest camí una vintena de metres fins veure a mà dreta una sendera, que és per on comencem a descendir.

01h 19' – Arribem a un camí particular. Seguim per l'esquerra, creuem el camp i hi caminem per la vora d'aquest de baixada. Al final del camp veiem que s'inicia una sendera, que és per on hem de caminar a partir d'ara.

01h 24' – Sortim a un altre camí particular, per on hem de seguir caminant per l'esquerra.

01h 26' – Creuem el barranc i, poc després, el camí es bifurca en dos. Nosaltres continuem pel camí que segueix a mà dreta.

01h 31' – S'acaba el camí, però nosaltres continuem l'excursió pel límit entre els dos camps que tenim al davant fins arribar a l'altre extrem del camp.

01h 33' – Arribem a l'altre extrem del camp i ens endinsem a la zona forestal que tenim a mà dreta. A pocs metres tenim el roure dels Obacs, un dels més bells de la zona. Té una capçada de gairebé 30 metres i el seu tronc supera els 3 metres i mig de perímetre. Molt a prop d'aquest arbre trobem un forat de trufos.

Figure 22. Els forats de trufos ens traslladen al passat quan els homes de la vall hi guardaven les patates a dintre. Aquesta pràctica està gairebé en desús a la zona.

01h 35' – Deixem enrere el roure dels Obacs i tornem a sortir al límit entre els dos camps. D'aquí, comencem a descendir per la vora del camp de baix fins arribar al final d'aquest, on veiem a mà esquerra un camí que es dirigeix cap al riu de Cal Galtanegra.

01h 43' – Travessem el riu de Cal Galtanegra i arribem a un camí particular. Seguim per l'esquerra fins arribar a la carretera asfaltada. Una vegada a la carretera, comencem a descendir fins arribar a la font de la Sarga.

01h 46' – Arribem a la font de la Sarga, que a sobre té un altre dels roures remarcables de la vall d'Alinyà. Si seguim aigües amunt, una vintena de metres més endavant, trobem un altre dels arbres remarcables de la vall, un auró, conegut popularment a la zona com duró.

01h 50' – Deixem enrere la font de la Sarga i seguim baixant per la carretera asfaltada fins a la Llobera, que és on finalitza aquest recorregut.

02h 00' – A les corbes de carretera pròximes a la Llobera, veiem l'Alzinera del Mas del Jaume, un altre dels arbres remarcables del territori. Aquesta té una alçària superior als 17 metres i una amplada mitjana de capçada de gairebé 15 metres.

02h 05' – Arribem a la Lluïsa de Cal Peretó. Així doncs, finalitza aquest recorregut dels **ENCANTS DE LA VALL D'ALINYÀ**. Esperem que els hi hagi agradat!

9- PRESSUPOST

9. PRESSUPOST

Costos directes				
Concepte	Nº Unitats	Preu/unitat	Persones	Total
RRHH				
Treball teòric	190 hores	10	4	7.600
Treball de camp	162 hores	12	4	7.776
Matrícula	15 crèdits	35,77	4	2.146,2
Total RRHH	-	-	-	17.522,02
Desplaçaments				
Combustible	3 viatges (anada i tornada)	30	-	90
Peatges	3 viatges	8,24	-	24,72
Desplaçament amb jeep	2 desplaçaments	8,25	-	16,50
Total desplaçament	-	-	-	108,70
Dietes				
Allotjament lurt	4	10	4	160
Allotjament hostal La Lluïsa del Peretó	1	15	3	45
Alimentació	6	10,50	4	252
Total dietes	-	-	-	357
Material fungible				
Impressió	3	82,80	-	248
Enquadernació	3	6,50	-	19,50
Material oficina	5	5	-	25
CD	10	0,50	-	5
Cartografia: Muntanya d'Alinyà	1	18	-	18
Total material fungible	-	-	-	315,50
Material inventariable				
Clinòmetre	1	50	-	50
Cinta mètrica	2	25	-	50
Càmera	1	1295	-	1.295
GPS	1	320	-	320
Ordinadors	19	2,25	4	171
Total Material inventariable				1.886
Total costos directes				20.189,22
Costos indirectes (21% dels directes)				4.239,73
IVA (21% dels costos directes i indirectes)				5.130,07
Total estudi				29.559,02

10-PETJADA ECOLÒGICA

10. PETJADA ECOLÒGICA

A continuació, es fa una estimació de la quantitat d'emissions en unitats de CO₂ equivalents que ha suposat la realització d'aquest treball. Per dur a terme aquests càlculs, hem tingut en compte, únicament, aquelles activitats que impliquen unes emissions importants, com ho són les derivades dels desplaçaments, del consum elèctric i de les impressions del document o d'altres tipus de materials per a la realització del mateix. Tot seguit, es detallen tots aquests càlculs.

10.1. EMISSIONS DERIVADES DELS DESPLAÇAMENTS

En el transcurs d'aquest projecte s'han realitzat 3 desplaçaments a la vall d'Alinyà on, cadascun d'aquests, compren una distància total de 320 km. No obstant, com que cada desplaçament s'ha fet amb un vehicle diferent, a continuació s'anoten les emissions corresponents per a cadascun dels viatges:

Taula 21. càlcul de les emissions de CO₂ equivalents resultants dels viatges efectuats a la vall d'Alinyà. Font: el factor d'emissió de cada vehicle s'ha extret de les característiques tècniques de cada cotxe.

Viatges	Vehicle	Factor d'emissió (g CO ₂ /km)	Distància recorreguda (km)	Emissions generades (kg CO ₂ eq)
Viatge 1	Renault Megane	150	320	48,0
Viatge 2	Opel Astra	165	320	52,8
Viatge 3	Citroën C3	110	320	35,2
				136,0

A més, a aquest càlcul hi hem d'afegir els desplaçaments realitzats per la mateixa àrea d'estudi, amb l'objectiu d'inventariar els diferents arbres i de parlar amb la gent del territori. El desplaçament mitjà efectuat per la vall d'Alinyà per a cadascun dels viatges s'estima que és de 30 km, la qual cosa suposa unes emissions totals de 38,25 kg CO₂ eq.

Per diferents motius (lloc de residència, horari, assistència a les tutories... dels diferents membres del grup), és difícil calcular les emissions de CO₂ equivalent corresponents als viatges efectuats a la Universitat, ja sigui per iniciar els viatges cap a la vall d'Alinyà com per assistir a les diferents tutories que han tingut lloc els dijous d'aquest segon semestre a la facultat de ciències o quedar a la biblioteca per elaborar el treball, entre d'altres.

Així doncs, les emissions de CO₂ equivalent produïdes com a conseqüència dels desplaçaments és d'almenys 174,25 kg.

10.2. EMISSIONS DERIVADES DEL CONSUM ELÈCTRIC

Les emissions produïdes com a conseqüència del consum elèctric es poden desglossar en dos àmbits diferents: el consum dels ordinadors i el de la il·luminació.

Per a calcular les emissions generades en l'ús d'ordinadors és té en consideració el consum mitjà d'un ordinador convencional, que segons les diverses fonts consultades és de 60W. D'altra banda, el consum mitjà d'una bombeta estàndard està al voltant de 45W.

Aleshores, entre tots els membres del grup de treball, s'han empleat unes 700 hores d'ordinadors i unes 300 d'il·luminació. El factor d'emissió utilitzat per a calcular les emissions generades es basa en el mix de producció bruta d'energia elèctrica recomanada per l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC) al 2015, que és de 302 g de CO₂ per kWh.

Taula 22. Càlcul de les emissions de CO₂ equivalents resultants del consum elèctric. Font: Guia pràctica per al càlcul d'emissions de gasos amb efecte hivernacle (GEH) de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC).

Concepte	Factor d'emissió (g CO ₂ /kWh)	Ús (h)	Potència (W)	Emissions generades (kg CO ₂ eq)
Ordinadors	302	190	60	3,44
Il·luminació	302	100	45	1,36
				4,8

Per tant, les emissions de CO₂ equivalent produïdes com a conseqüència del consum elèctric és d'aproximadament 4,8 kg.

10.3. EMISSIONS DERIVADES DEL CONSUM DE PAPER

Com ja hem anotat en anterioritat, un altre dels paràmetres que s'ha de tenir en compte a l'hora de calcular les emissions totals de CO₂ equivalents és l'emissió derivada del consum de paper. En aquest cas, es tenen en compte tant les pàgines corresponents al document, del que s'imprimeixen 3 còpies per a la seva entrega, com la resta de folis impresos en concepte d'apunts i de fitxes de camp, entre d'altres.

Per tot plegat, la quantitat de paper utilitzat en aquest treball és d'aproximadament 700 pàgines DIN-A4. Totes elles tenen un gramatge de 100 g/m², de manera que es considera que la massa d'un full de paper d'aquestes dimensions és de 0,003 kg. Aleshores, per fer aquest càlcul s'ha tingut en compte diverses fonts consultades, que indiquen que de mitjana es generen 3 g de CO₂ per full DIN-A4 utilitzat.

Per tant, en aquest treball s'han emès 2,1 kg de CO₂ equivalent en consum de paper.

10.4. EMISSIONS TOTALS

Així doncs, una vegada realitzats tots aquests càlculs, podem anotar que les emissions de CO₂ equivalents produïdes en aquest treball han estat d'almenys 181,15 kg. Val a dir que aquest càlcul és aproximat, perquè només s'han tingut en compte aquelles activitats que generen unes emissions importants, i que aquest valor podria incrementar-se, en el pitjor dels casos, un 30%.

11-ARTICLE CIENTÍFIC

11. ARTICLE: Arbres remarcables de la vall d'Alinyà

M. Aixarch - G. Brossa - D.S. Martínez - G. Sabat

Grau de Ciències Ambientals, Universitat Autònoma de Barcelona

projecte.arbre.2017@gmail.com

Tutors: Roser Maneja, Josep Antoni Pujantell i David Molina

Resum

Aquest estudi pretén inventariar els arbres més remarcables de la vall d'Alinyà i transmetre els valors ambientals i culturals de la zona. Per assolir aquests objectius s'han mostregat vint-i-nou arbres de dotze espècies diferents i s'ha proposat un itinerari amb l'objectiu de donar conèixer al visitant els més rellevants, juntament amb els seus valors dendroculturals. Per dur a terme aquestes tasques, s'ha emprat una metodologia acurada que s'ha elaborat a partir de diferents fonts bibliogràfiques i s'ha reflectit bona part en una fitxa de camp.

Paraules clau: vall d'Alinyà, dendrocultura, arbre remarcable, valors ambientals, valors culturals.

Resumen

Este estudio pretende inventariar los árboles más remarcables del valle de Alinyà y transmitir los valores ambientales y culturales de la zona. Para alcanzar estos objetivos se han mostreado veintinueve árboles de doce especies diferentes y se ha propuesto un itinerario con el objetivo de dar a conocer al visitante los más relevantes, conjuntamente con sus valores dendroculturales. Para llevar a cabo estas tareas, se han empleado una metodología cuidadosa que se ha elaborado a partir de diferentes fuentes bibliográficas i se ha reflejado buena parte en una ficha de campo.

Palabras claves: Valle d'Alinyà, dendrocultura, árbol remarcable, valores ambientales, valores culturales.

Abstract

This study tries to invent the most remarkable trees of the valley of Alinyà and transmit the environmental and cultural values of the zone. For achieve these objectives twenty-nine trees have been measured of twelve different species and an itinerary has been proposed with the aim of making known the most relevant visitors, together with their "dendrocultural" values. For to carry out these tasks, a careful methodology has been used that has been elaborated from different bibliographic sources and has reflected a good part of field card.

Keywords: Valley of Alinyà, "dendrocultural", remarkable trees, environmental values, cultural values.

Introducció

En la actualitat, els estudis que s'estan duent a terme relacionats amb els arbres, no només tracten el valor ecològic i la figura legislativa que se'ls hi pot donar, sinó que a més tenen en compte la seva funció cultural, social i històrica. Aquesta última part està definida per la dendrocultura, per la qual s'entén: aquelles formes culturals de la relació humana amb determinats arbres que han produït una protecció o salvaguarden al llarg del temps, regalant formes monumentals o singulars, per diverses raons de caire social (Martí Boada, Roser Maneja i Maribel Lozano, 2017). És per aquest fet que són anomenats arbres monumentals, notables o singulars, donades les seves característiques físiques (alçada, edat, etc.), la seva procedència històrica o els valors culturals i/o religiosos que fan que tinguin una importància única en el territori.

Pel que fa a la catalogació dels arbres monumentals cal esmentar que els pioners en realitzar-la van ser els anglesos. Aquests inventaris tenien l'objectiu de preservar els últims grans exemplars estesos a tota Anglaterra, ja que les necessitats de l'època van ocasionar una gran pèrdua dels seus boscos. Altres països com Canadà, Estats Units o França també van estar al capdavant en l'elaboració d'inventaris nacionals d'arbres importants.

A Espanya es va començar a catalogar els arbres amb la Ley Española del 23 de febrero de 1917, la qual va començar a incloure diversos arbres que tinguessin bones característiques físiques. Si més no, una de les comunitats autònomes pioneres en la catalogació i protecció dels arbres monumentals ha estat Catalunya. Ja que a

finals de S.XX va promulgar i aprovar un conjunt de lleis que impulsaven la catalogació d'aquests i la seva protecció, com va ser el pioner Decret 214/1987 d'arbres remarcables entre d'altres. Més tard, la resta de comunitats van adoptar i aplicar instruments legislatius per a inventariar i protegir aquests exemplars. En molts d'aquests decrets es van introduir diversos criteris de la Directiva d'habitats 92/43/CEE, del 21 de Maig relativa a la conservació dels habitats naturals, fauna i flora silvestres.

Aquest treball ha estat dut a terme en la vall d'Alinyà, ubicada al municipi de Fígols i Alinyà el qual té com a municipis pròxims Coll de Nargó i Organyà. La zona d'estudi correspon a l'Espai Natura Muntanya d'Alinyà, un espai natural protegit de 5.352,13 ha és propietat de la Fundació Catalunya-La Pedrera des del 1999, fet que el converteix en la finca privada més gran de tot el territori català (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2016).

Aquest territori es caracteritza per tenir desnivells pronunciats, propis del Prepirineu català, on està localitzada. A més de la morfologia de la vall, s'ha pogut tenir constància que aquesta zona ha estat històricament força explotada per a la l'obtenció de fusta, destinada principalment per a la fabricació de vaixells de guerra.

El primer objectiu del treball és: localitzar i analitzar els arbres remarcables de la zona, establint una metodologia pròpia que posi en valor en els trets més rellevants de cada arbre (morfològics, culturals o ambientals); crear un inventari dels arbres analitzats ; avaluar l'estat dels mateixos, proposant mesures de protecció en aquells que sigui

necessari. Per altra banda, el segon objectiu principal consisteix en transmetre els valors ambientals i/o culturals dels arbres monumentals a partir de l'elaboració d'un conjunt d'estratègies pedagògiques i divulgatives.

Metodologia

La metodologia emprada en aquest treball s'ha ajustat a la fitxa de camp, que ha estat pensada i elaborada pels mateixos membres del grup a partir de diverses fonts bibliogràfiques (Boada, M. & al., 2011; Ferret, E. & al., 2003; Parés, E., 2006) i consultes realitzades als experts d'aquest àmbit. Aquesta reuneix una sèrie de paràmetres diferents, els quals van enfocats a identificar l'exemplar inventariat i anotar-ne la seva localització, les característiques descriptives i biomètriques, l'estat de conservació, les interaccions biòtiques, la descripció de l'entorn, les mesures de conservació que es duen a terme i, si cal, proposar-ne de noves i registrar qualsevol comentari d'interès.

La identificació de cadascun dels arbres inventariats consistia en reflectir el nom amb el que la gent del territori coneix l'arbre remarcable (nom propi), així com també el nom científic i el nom popular de l'espècie en qüestió. Altres paràmetres inclosos en aquest apartat d'identificació han estat l'edat de l'arbre inventariat, el seu estat, la seva procedència, el motiu de la singularitat, i l'ús i valor simbòlic que té actualment o ha tingut al passat.

Pel que respecta a la localització, de cada arbre s'han anotat les coordenades UTM (Datum ETRS89) i l'altitud sobre el nivell del mar a la que es troba, així com també la precisió de l'aparell GPS a l'hora d'obtenir

aquesta informació. També es feia constar el nom del lloc on es localitza cada exemplar i la manera com es pot arribar.

A nivell descriptiu i biomètric, hem de destacar els paràmetres següents: l'alçada total, la volta de canó i l'amplada mitjana de la capçada de cadascun dels arbres inclosos en aquest treball. Aquests paràmetres són de vital importància perquè són les mesures que hi ha calculades per als arbres catalogats per part de la Generalitat de Catalunya, cosa que ens ha permès comparar al final del treball uns exemplars amb els altres. L'alçada de cada arbre s'ha calculat a través d'un clinòmetre, mentre que la volta de canó i l'amplada mitjana s'ha mesurat amb una cinta mètrica.

Altres paràmetres calculats per anotar les característiques descriptives i biomètriques dels arbres han estat l'alçada del canó fins l'enforcadura, la volta de soca, la verticalitat del tronc, la forma de l'arbre, el nombre de besses i la cobertura foliar. Totes aquestes mesures són útils per integrar al treball una breu descripció de la forma d'aquests arbres i de les seves característiques més destacables.

Figura 1: realització del treball de camp al roure II del prat de Monet.

Val a dir que, per conèixer alguns dels arbres remarcables del territori i completar les

fitxes de camp, hem preguntat a alguns dels habitants de la zona, els quals ens han aconsellat també a l'hora de determinar els camins i senders per on havíem de fer passar l'itinerari.

Pel que respecta a l'itinerari, un cop hem rebut consells per part de la gent de la zona, l'hem recorregut descrivint els canvis de direcció, els punts d'interès, les fonts, els arbres remarcables... i obteníem, per a cada cas, la localització a través d'un aparell GPS, que també enregistrava la ruta. Després aquesta s'ha treballat amb el programari MiraMon, el mateix programa informàtic amb el que hem situat els punts de tots els arbres remarcables de la vall que hem incorporat al treball. Per poder visualitzar

tota aquesta informació, ens hem descarregat les ortofotos vigents de 25 cm i els mapes topogràfics 1:10.000 de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) corresponents a l'àrea d'estudi.

Resultats i discussió

Espècies de la vall d'Alinyà

S'han inventariat vint-i-nou arbres, dels quals les espècies predominants, essent poc més del 50% del total són *Quercus faginea* subsp. *faginea*, *Juglans regia* L., *Quercus ilex* L. subsp. *ballota* (Desf.). Per altra banda, les espècies que menys predominen són els *Pinus sylvestris*, *Quercus pubescens* i *Juniperus oxycedrus* L. subsp. *badia* (H. Gay) que formen part del 3% del total inventariat.

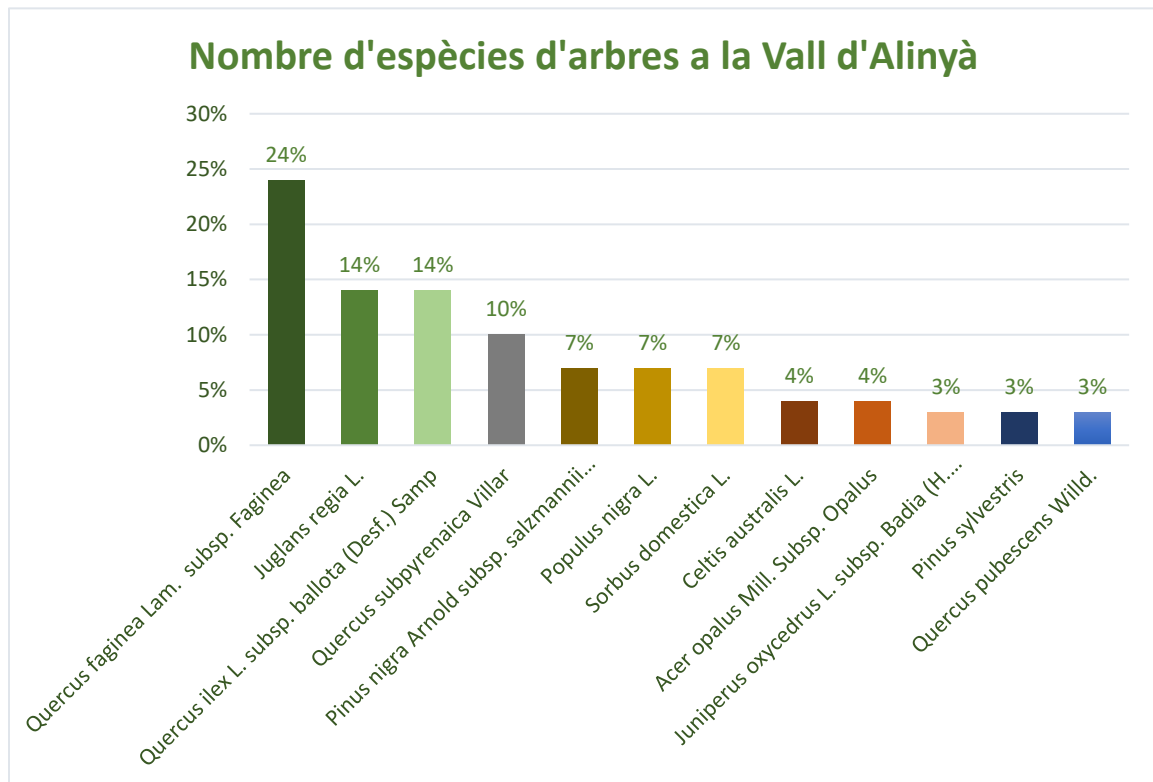

Figura 2. Distribució dels individus inventariats per espècies

Classificació dendrocultural

Segons el seu context social, cultural, històric i ambiental de cada un dels arbres inventariats es pot saber la classificació dendrocultural de cada un d'ells. Aproximadament el 25% dels arbres inventariats no tenen una classificació dendrocultural. Aquest fet vindria a causa, del poc coneixement dels usos que se'n feien de cadascun d'aquests arbres i a la poca gent gran que habita a la zona. Pel que fa a les altres categories destacables, són els arbres "fiter" que consta d'un 22,5% i els "ombrejadors" amb un 17,5%, degut al

context sociocultural de la zona, ja que en el passat hi havia hagut una gran activitat agrícola i forestal. Els primers marcaven els límits dels camps de conreu, mentre que els segons eren un lloc de descans per a la gent que treballava als camps. Seguidament trobem altres categories i cada cop menys abundants com poden ser els "productors d'eines" que són el 12,5%, "alimentaris" i "arbres mare" amb un 7,5% i per últim tenim les categories de "devesa", "energètic" i "amorriador" que suposen el 2,5% cadascun. Aquest baix percentatge dels darrers dos s'explica per ser difícils d'identificar al camp.

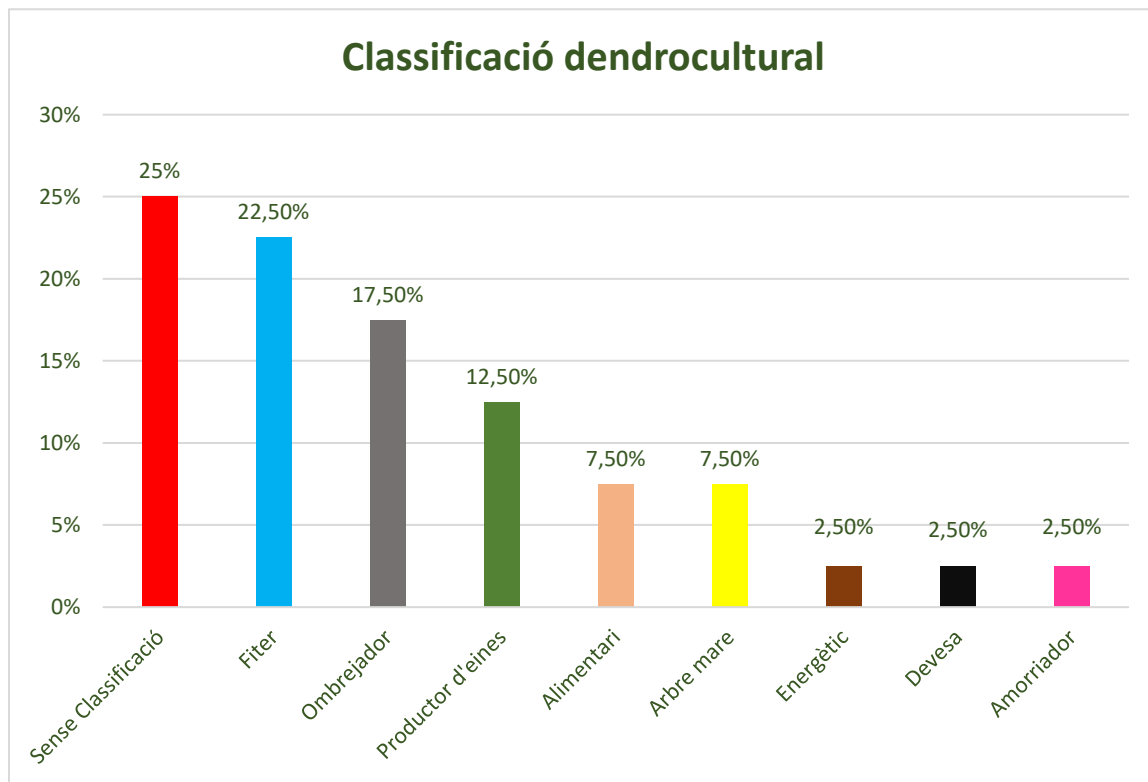

Figura 3. Classificació dels arbres inventariats segons la seva funció dendrocultural

Classificació dels arbres de l'inventari

Taula 1. Valors dels paràmetres: altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie *Quercus ilex* L. subsp. *ballota*

Espècie	Mesures	Catalunya	Alzinera de les Alzineres del Fiter de Perles 1	Alzinera de les Alzineres del Fiter de Perles 2	Alzinera del Mas del Jaume	Alzina Grossa
<i>Quercus ilex</i> L. subsp. <i>ballota</i> (Desf.) Samp	Altura (m)	14,14	8,9	7,2	17,3	11,7
	Volta de canó (m)	3,44	1,98	1,49	2,64	3,5
	Capçada mitjana (m)	17,92	10,93	9,32	14,55	22,9

A l'hora de poder decidir en quina classificació formaran part els arbres de l'inventari, segons si són monumentals, notables o singulars es compararà, a través dels paràmetres d'alçada, volta de canó i capçada mitjana, amb els exemplars de la mateixa espècie que trobem en el catàleg de Catalunya amb els inventariats. Un cop es tenen identificades, s'agafen els paràmetres esmentats anteriorment i es procedeix a realitzar les mitjanes de cadascun d'ells, per tal de poder establir correlacions i tenir un criteri de classificació.

A continuació es pot veure un exemple de comparació com s'ha citat anteriorment del *Quercus ilex* L. subsp. *ballota* (Desf.) Samp.

Veient la comparació de les dades es podria afirmar que l'Alzina Grossa de Cal Gilet podria ser catalogada com a monumental donada la magnitud de la volta de canó i la capçada mitjana, a més del esdeveniments històrics que hi ha darrere de l'arbre.

Pel que fa a la resta d'individus d'aquesta espècie, no es creu que mereixin cap catalogació ja que no tenen unes mides excepcionals ni cap component cultural.

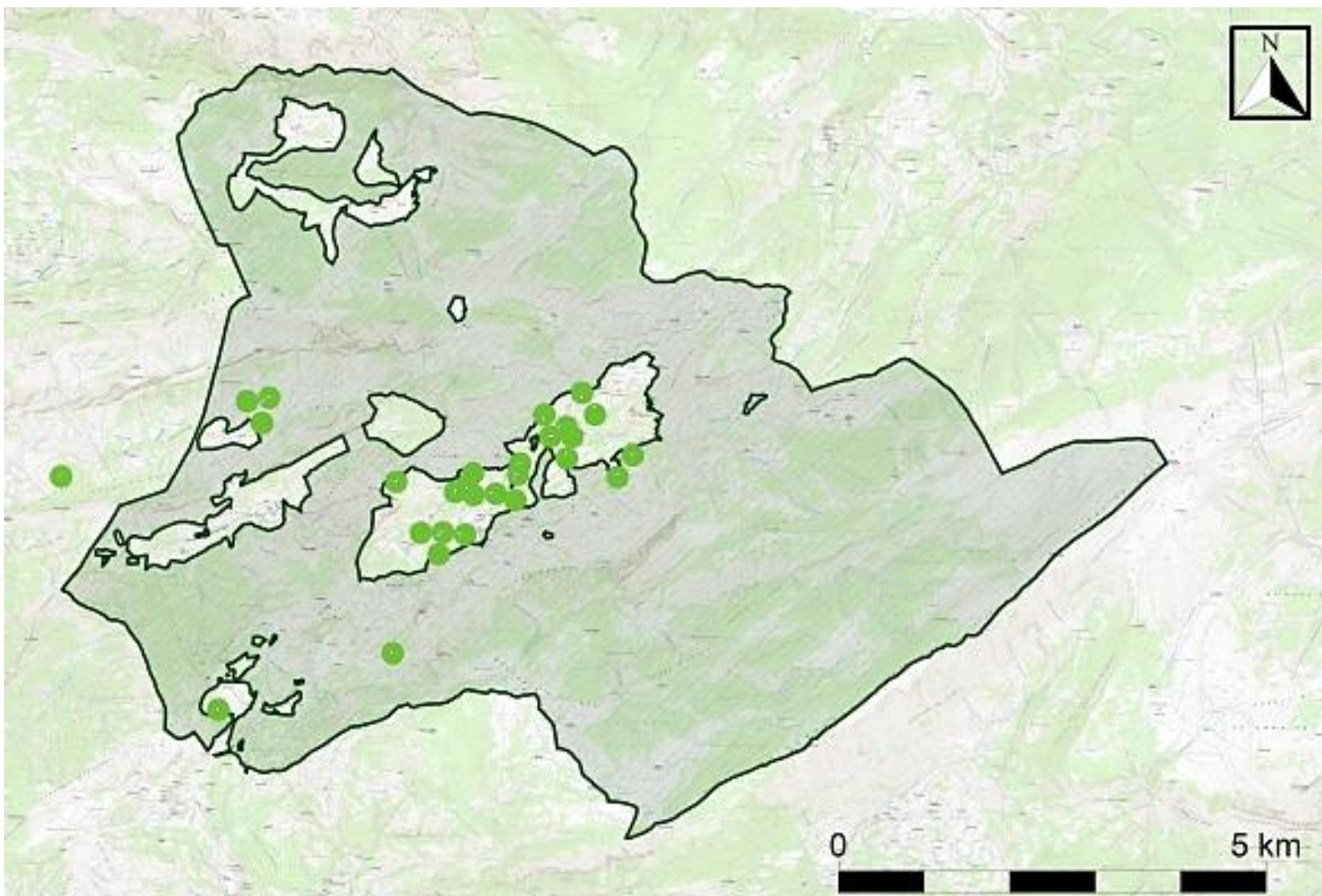

Figura 4. Mapa de localització de tots els arbres inventariats, representats en punts, i delimitació de la Muntanya d'Alinyà.

Conclusió

S'ha pogut verificar que la metodologia establerta ha estat ben estructurada i ha complert la seva funció, podent així establir els tres morfològics, culturals i ambientals més rellevants. S'ha pogut assolir també l'objectiu general de localitzar i inventariar els arbres remarcables de la vall d'Alinyà. Juntament amb aquest també s'han assolit els objectius específics, tant de crear un inventari i avaluar l'estat fitosanitari dels arbres, i proposar mesures correctives en cas de trobar-se en un mal estat. A través d'aquest es podrà de dur a terme una divulgació dels valors culturals i ambientals de la Vall d'Alinyà (Figura 5). Consisteix en un recorregut d'aproximadament 7 km en els quals s'han inclòs els arbres més emblemàtics de l'inventari. Gràcies a aquest es farà difusió del territori i dels seus valors ambientals. Gràcies a l'itinerari es podran transmetre els valors dendroculturals dels arbres de la zona d'Alinyà per tal de donar a conèixer aquesta vessant. Altrament, cal remarcar que no s'ha pogut assolir l'objectiu de promocionar l'itinerari a través de les xarxes socials ja que aquest només és

una proposta, i per tant, encara hauria de ser revisat i aprovat per la finca de la Muntanya d'Alinyà. Per últim, donada la comparació realitzada a la discussió entre els arbres del nostre inventari i el d'arbres monumentals de Catalunya, es considera necessari proposar d'incloure a aquest últim catàleg a l'Alzina Grossa de Cal Gilet, tant per les seves mides monumentals com pels seus valors culturals i històrics. Aquesta catalogació caldria consultar-la.

Bibliografia

Boada, M., 2011. *Arbres remarcables de Catalunya. 100 ombres colossals*. Figueres: BRAU Edicions. Ferret, E., García, A. & Ramírez, S., 2003. *Estudi dels arbres monumentals, notables i singulars del municipi de Viladrau*. Treball de final de grau de Ciències Ambientals. Universitat Autònoma de Barcelona (inèdit). Parés, E., 2003. *Llistat de llibres sobre monumentals*. Barcelona: Base de dades de la Direcció General de Patrimoni Natural i Medi Físic del DMA.

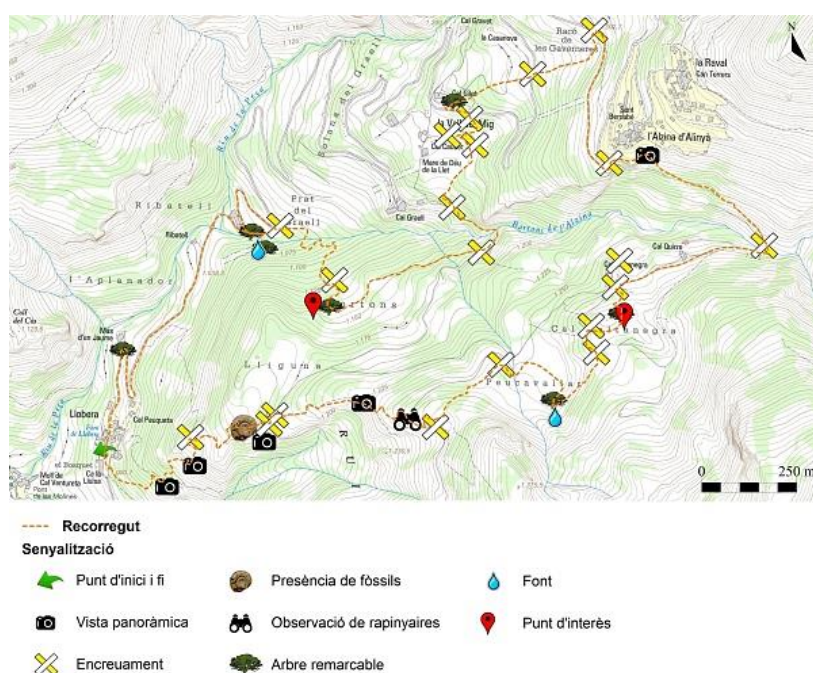
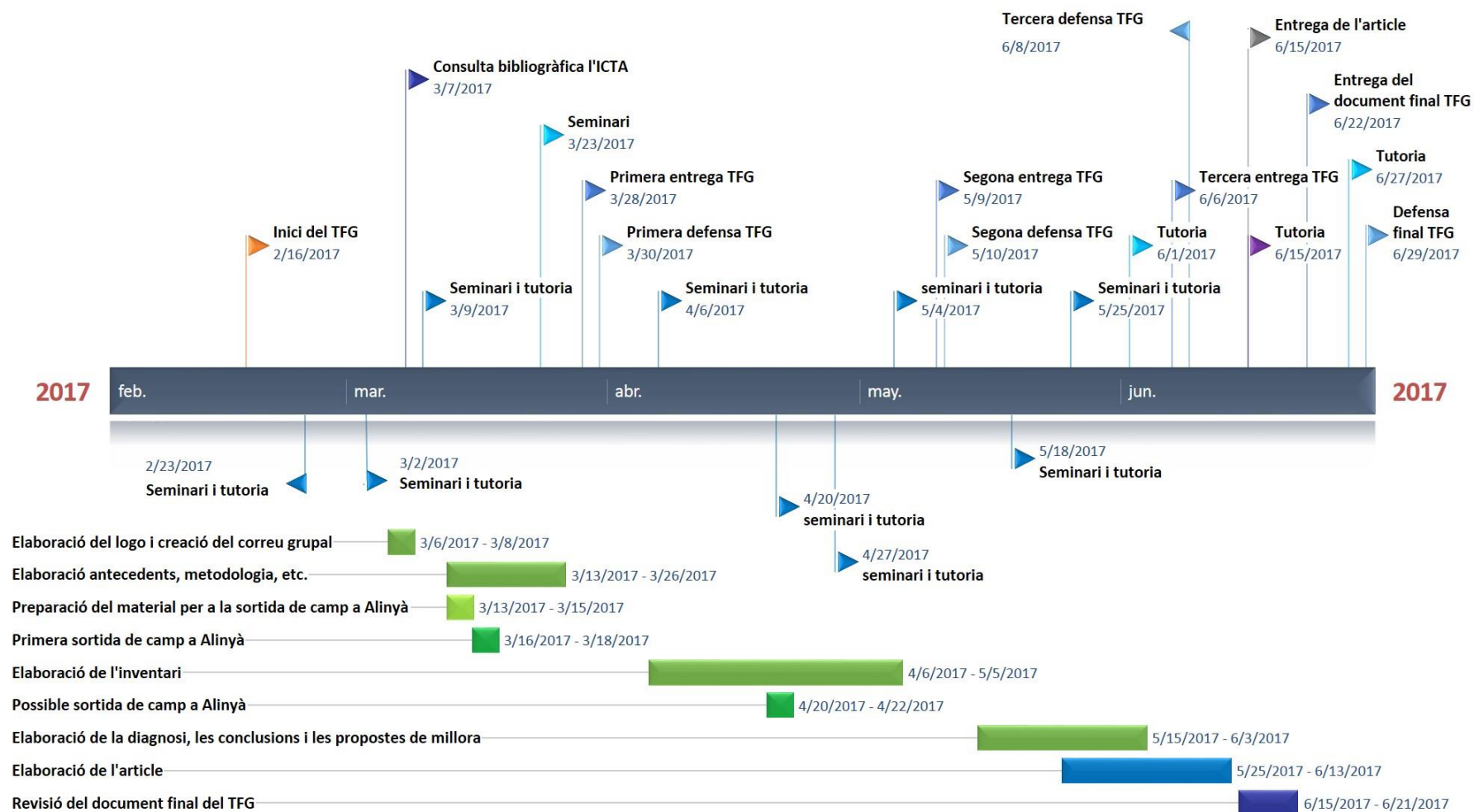

Figura 5. Mapa de l'itinerari realitzat amb finalitats de divulgació ambiental

12-PROGRAMACIÓ

12. PROGRAMACIÓ

13-BIBLIOGRAFIA

13. BIBLIOGRAFIA

Alonso, A., Beatriu, F. & Campos, A., 2015. *Caracterització Hidroambiental de la Vall d'Alinyà*. Treball de final de grau de Ciències Ambientals. Universitat Autònoma de Barcelona (inèdit).

Boada, M., 2011. *Arbres remarcables de Catalunya. 100 ombres colossals*. Figueres: BRAU Edicions.

Bonnardot, A., Boudsocq, S. & Piedeloup, L., 2007. *L'ARBRE ET LA LOI Recueil des textes réglementaires classés par thèmes*.

Bros, V., Cadevall, J., Hernández, E., Nebot, J., Orozco, A. & Uribe, F., 2004. Inventari i distribució dels mol·luscs a la vall d'Alinyà: informació bàsica per a la conservació i la gestió de l'àrea. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Camprodon, J., Guixé, D., Maluquer-Margalef, J., 2004. La fauna vertebrada de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Decreto 18/1992, de 26 de marzo por el que se aprueba el Catálogo Regional de especies amenazadas de fauna y flora silvestres y se crea la categoría de árboles singulares. *BOCM*, (26 març 1992)

Decreto 4/1999, de 12 de enero, para la declaración de árboles singulares en la Comunidad Autónoma de Extremadura. *DOE*, (19 gener 1999), núm 8.

Decreto 36/2001, de 6 de marzo, por el que se declaran Arboles Singulares de Extremadura. *DOE*, (13 març 2001), núm 30.

Decreto 63/2014, de 29 de abril, por el que se declaran 17 nuevos árboles singulares en Extremadura y se descalifican otros. *DOE*, (6 maig 2014), núm 85.

Espel, J., Larrea, V., Pérez, C., Sánchez, D. & Sinfreu, G., 2016. *Valoració de l'estat ecològic del riu d'Alinyà*. Treball de final de grau de Ciències Ambientals. Universitat Autònoma de Barcelona (inèdit).

Ferret, E., García, A. & Ramírez, S., 2003. *Estudi dels arbres monumentals, notables i singulars del municipi de Viladrau*. Treball de final de grau de Ciències Ambientals. Universitat Autònoma de Barcelona (inèdit).

Forestry Act, 1 of september 1919: establishment of the Forestry Commission; conference on insects and pests administration. *The national archives*. Ref: MAF 43/34

Ley de Montes de 1957. *BOE* (10 de junio de 1957), núm. 151.

LEY 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen local. *BOE*, (3 abril 1985), núm 80.

Ley 13/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español. *BOE* (29 Juny 1985), núm 155.

Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestre. *BOE*, (28 març 1989), núm 74.

LEY 2/1991, de 14 de febrero, para la Protección y Regulación de la Fauna y Flora Silvestres en la Comunidad de Madrid. *BOCM*, (5 març 1991), núm 54.

Ley 11/1994, de 27 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, de Espacios Naturales Protegidos de la Comunidad Valenciana. *DOCV* (9 de gener de 1995), núm. 2423

Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes. *BOE* (22 de noviembre de 2003), núm. 280.

Ley 5/2007, de 3 de abril, de la Red de Parques Nacionales. *BOE*(4 abril 2007), núm 81.

Ley 21/2015, de 20 de juliol, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes. *BOE* (21 juliol 2015), núm. 173. pàg. 60234.

Loi du 2 mai 1930 ayant pour objet de réorganiser la protection des monuments naturels et des sites de caractère artistique, historique, scientifique, légendaire ou pittoresque. *Legifrance*. mod: 21 setembre 2000

Loi du 31 décembre 1913, sur les monuments historiques. *Legifrance*. mod: 22 març 2015

LOI n° 2016-1087, du 8 août 2016, pour la reconquête de la biodiversité, de la nature et des paysages. *Legifrance* (9 agost 2016), num. 0184.

Moisés, J., Ibáñez, M., Rodríguez, R., Olarieta, J.R., 2004. Estudi climatològic de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Orden 68/2015, de 20 de enero, de la Consejería de Medio Ambiente y Ordenación del Territorio, por la que se modifica el Catálogo Regional de Especies Amenazadas de Fauna y Flora Silvestres de la Comunidad de Madrid, en su categoría de "Árboles Singulares". *BOCM*, (4 febrer 2015), núm 29.

Ordre TES/271/2016, de 5 d'octubre, de declaració d'arbres i arbredes monumentals. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (17 octubre 2016), núm. 7227

Parés, E., 2003. *Llistat de llibres sobre monumentals*. Barcelona: Base de dades de la Direcció General de Patrimoni Natural i Medi Físic del DMA.

Real Decreto 3091/1982, de 15 de octubre, sobre protección de especies amenazadas de la flora silvestre. *BOE* (22 de d'octubre), núm 280.

Resolució AAM/732/2015, de 9 d'abril, per la qual s'aprova la catalogació, descatalogació i canvi de categoria d'espècies i subespècies del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (20 abril 2015), núm. 6854.

Sáez, L., Devis, J., Soriano, I., 2004. Flora vascular de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Serra, A., Richter, À., 2004. Les comunitats d'artròpodes epiedàfics de tres localitats de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Soriano, I., Devis, J., 2004. Mapa de vegetació de la vall d'Alinyà. Memòria explicativa. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Texte n° 2 Décret concernant le ministre et le ministère des Forêts, de la Faune et des Parcs (D. 420-2014, 2014 G.O. 2, 1906). *Publicationsduquebec*, (7 maig 2014).

Tort, J., 2004. La fesomia geogràfica de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Vallhonrat, F., Cervelló, A., Xaus, A., Pérez De-Gregorio, J. J., Parés, J. M., Requena, E., Dantart, J., Martí, J., Orozco, A., Palou, F., 2004. Introducció a la fauna de lepidòpters de la vall d'Alinyà. In: J. Germain, *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 343-366.

Vera, J.F., Olcina, J., Hernández, M., 2016. *Paisaje, cultura territorial y vivencia de la geografía: Libro homenaje al profesor Alfredo Morales Gil*.

14-WEBGRAFIA

14. WEBGRAFIA

Fundació Catalunya-La Pedrera [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.fundaciocatalunya-lapedrera.com/es/content/espai-natura-muntanyad%E2%80%99aliny%C3%A0>

IDESCAT [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.idescat.cat/emex/?id=259084#h1fe3ffff>

Parcs Naturals de Catalunya [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://parcsnaturals.gencat.cat>

BBC [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.bbc.com/earth/story/20151118-11-legendary-trees-to-celebrate-national-tree-week>

Forestry Commission [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <https://www.forestry.gov.uk/forestry/cmon-4uum6r>

The Arboricultural Association [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.trees.org.uk/Help-Advice/Public/A-brief-guide-to-legislation-for-trees>

www.gov.uk [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/221023/pb13871-forestry-policy-statement.pdf

American Forests [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.americanforests.org/explore-forests/americas-biggest-trees/>
https://www.americanforests.org/wp-content/uploads/2012/04/BT-Register-PDF_FINAL_web.pdf

Woodland trust [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://www.woodlandtrust.org.uk/mediafile/100270414/j-wt-161014-wood-wise-spring-2014.pdf?cb=02fcc321d7d643b88b364ebd3cfe27d0>

Actu environnement [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <https://www.actu-environnement.com/ae/news/loi-biodiversite-protection-allee-arbres-routes-27437.php4>

Legifrance [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000000315319>

https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexteArticle.do;jsessionid=D5E6A654308DAF778DDCD3DB71648FFE.tpdila08v_1?idArticle=JORFARTI000033016392&cidTexte=JORFTEXT000033016237&dateTexte=29990101&categorieLien=id

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=LEGITEXT000006074251>

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000033016237&categorieLi en=id>

Forêts, Faune et Parcs [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://mffp.gouv.qc.ca/le-ministere/lois-reglements/>

Monsite [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: <http://s3.e-monsite.com/2010/10/29/04/Larbre-et-la-loi.pdf>

Llibre: «Paisaje, cultura territorial y vivencia de la geografía: Libro homenaje al profesor Alfredo Morales Gil»

https://books.google.es/books?id=luYVDQAAQBAJ&pg=PA292&lpg=PA292&dq=ley+23+de+febrero+de+1917+arboles&source=bl&ots=N3JSq-8R4B&sig=qIQxSN1yan6zpAxJ8qf3ZFcrUKE&hl=es&sa=X&ved=0ahUKEwj_gfOGxfHSAhVDXBQKHqAAACEQ6AEIjzAC#v=onepage&q=ley%2023%20de%20febrero%20de%201917%20arboles&f=false

Noticias jurídicas.com [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: http://noticias.juridicas.com/base_datos/Derogadas/r1-lmon.t1.html

http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/l7-1985.html

BOE (Boletín oficial del Estado) [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:

<https://www.boe.es/boe/dias/1995/02/08/pdfs/A04060-04072.pdf>

<https://www.boe.es/buscar/pdf/2003/BOE-A-2003-21339-consolidado.pdf>

<https://www.boe.es/doue/1992/206/L00007-00050.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/2015/07/21/pdfs/BOE-A-2015-8146.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/1982/11/22/pdfs/A32019-32020.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/1989/03/28/pdfs/A08262-08269.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/2007/04/04/pdfs/A14639-14649.pdf>

<https://www.boe.es/buscar/pdf/1995/BOE-A-1995-3325-consolidado.pdf>

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1985-12534>

<https://www.boe.es/boe/dias/1991/04/29/pdfs/A13535-13539.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/1985/06/29/pdfs/A20342-20352.pdf>

<https://www.boe.es/boe/dias/1985/04/03/pdfs/A08945-08964.pdf>

Belt.es [consultat: març 2017]. Disponible a Internet: http://www.belt.es/LEGISLACION2/VIGENTE2/Medio_ambiente/pdf/estatal/L8jun_57.pdf

DOE (Diario oficial de Extremadura) [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
<http://doe.gobex.es/pdfs/doe/1999/80o/99040005.pdf>
http://extremambiente.gobex.es/pdf/Decreto36_2001.pdf
<http://doe.juntaex.es/pdfs/doe/2014/850o/14040080.pdf>

enscat.cat [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
http://www.enscat.org/files/noticies/38/DECRET_214.1987_sobre_declaracio_arbres_monu_mentials.pdf
http://www.enscat.org/files/noticies/38/DECRET_47.1988_declaracio_arbres_interes_comarc_al_i_local.pdf
http://www.enscat.org/files/noticies/38/DECRET_120.1989_declaracio_arbredes_monumenta_ls_interes_comarcals_i_local.pdf

DOGC (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya) [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
<http://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/7227/1540854.pdf>

DOGV (Diari Oficial de la Generalitat Valenciana) [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
http://www.dogv.gva.es/portal/ficha_disposicion.jsp?id=24&sig=0046/1995&L=1&url_lista

BOCM (Boletín oficial de la Comunidad de Madrid) [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
https://www.bocm.es/boletin/CM_Orden_BOCM/2015/02/04/BOCM-20150204-8.PDF
http://www.madrid.org/wleg_pub/secure/normativas/contenidoNormativa.jsf?opcion=VerHtмл&nmnorma=1165&cdestado=P#no-back-button
http://www.madrid.org/rlma_web/html/web/Descarga.icm?ver=S&idLegislacion=2760&idDocumento=1

legislacion.derecho.com [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
<http://legislacion.derecho.com/decreto-63-2014-06-mayo-2014-consejeria-de-agricultura-desarrollo-rural-medio-ambiente-y-energia-5654019>

agroambient.gva.es [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
<http://www.agroambient.gva.es/documents/20551003/163052224/Cataleg+10+de+octubre+d+e+2016/e0cf7d60-9ac4-4b48-bcc9-2082856308a2>

Consorci forestal de Catalunya [consultat: març 2017]. Disponible a Internet:
http://www.forestal.cat/bdds/imatges_db/biblioteca/BIBLIOTECA_DOCUMENT1_4521200013_372521.pdf

El rètol de Fígols ...o la marina de Carles III al cor del Pirineu [consultat: abril 2017]. Disponible a Internet:
http://calaix.gencat.cat/bitstream/handle/10687/91671/2006_11.pdf?sequence=1

Disseny del pla de seguiment de la població de conill de bosc (*oryctolagus cuniculus*) a la finca de la muntanya d'alinyà i propostes de gestió. [consultat: abril 2017] Disponible a Internet: <http://dugi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/54/0%20PROJECTE.pdf?sequence=1>

Muntanya [consultat: abril 2017]. Disponible a Internet: http://biblioteca.cec.cat/documents/CE_Catalunya/Hemeroteca/Muntanya/2003/MUNT_2003_10_0849.pdf

Oficina Catalana del Canvi Climàtic [DATA CONSULTA: 17/06/2017]. Disponible a internet: http://canviclimatic.gencat.cat/ca/reduex_emissions/guia_de_calcul_demissions_de_co2/

15-ÍNDEX DE FIGURES I TAULES

15. ÍNDEX DE FIGURES I TAULES

15.1. ÍNDEX DE FIGURES

Figura 1. Delimitació de l'àrea d'estudi. Elaboració pròpia a partir de mapes cartogràfics de l'ICC i els límits de la Muntanya d'Alinyà.	9
Figura 2. Precipitació mitjana (mm) mensual per a Organyà, Tuixén i Port del Comte (Moisés, J. & al., 2004).	12
Figura 3. Temperatura mitjana de les mitjanes (°C) mensuals per a Organyà, Tuixén i Port del Comte (Moisés, J. & al., 2004).	12
Figura 4. Estructura de la població del municipi de Fígols i Alinyà per sexe i edat (IDESCAT, consultat al 2017).	15
Figura 5. Arbre de Gernika.	19
Figura 6. La Devesa de Girona (Gentcat).	20
Figura 7. Alzina reclamadora de l'Omeda, al Pla de l'Estany (web dels Parcs Naturals de Catalunya).	21
Figura 8. Tipificació de la pajarrera de Doñana.	23
Figura 9. Evolució del número d'arbres protegits a Catalunya. Període 1987-2012 (Generalitat de Catalunya, 2012).	27
Figura 10. Paràmetres necessaris per a la catalogació d'arbres monumentals a Catalunya (GENCAT).	29
Figura 11. Gràfic on es pot apreciar l'evolució del % de superfície forestal a Anglaterra (www.gov.uk).	32
Figura 12. Punts d'accés dels arbres antics que utilitzen dades ATI 2013 (Woodlandtrust).	32
Figura 13. Esquema de la metodologia del treball i relació entre les diferents tasques.	45
Figura 14. Representació de com prendre les mesures en funció de cada situació. La franja assenyalada amb blau correspon al lloc d'on es fan les mesures.	47
Figura 15. Representació de l'amplada de la capçada a nivell (Cn) i de l'amplada de la capçada perpendicular (Cp), a part de com mesurar l'autèntica amplada de la capçada segons la direcció del màxim pendent (Cp').	48
Figura 16. Mapa dels arbres inventariats de la vall d'Alinyà amb el límit de la Muntanya d'Alinyà.	53
Figura 17. Distribució dels individus inventariats per espècies.	121
Figure 18. Classificació dels arbres inventariats segons la seva funció dendrocultural.	122
Figura 19. Distribució de les propostes de millora.	135
Figura 20. Vista d'Aiguaneix des de la part alta del Clot de Ruixol.	144
Figura 21. L'Alzina Grossa de Cal Gilet és, sense dubte, un dels arbres més emblemàtics de la vall d'Alinyà.	146
Figure 22. Els forats de trufos ens traslladen al passat quan els homes de la vall hi guardaven les patates a dintre. Aquesta pràctica està gairebé en desús a la zona.	146

15.2. ÍNDEX DE TAULES

Taula 1. Vegetació zonal. Estatges i dominis de vegetació (Soriano, I. & Devis, J., 2004).	14
Taula 2. Taxonomia dels arbres remarcables (Elaboració pròpia basada en Boada, M., 2011; Boada, M. & al., 2017).....	18
Taula 3. Publicacions d'arbres remarcables a Europa (Elaboració pròpia basada en Parés, E., 2003).	24
Taula 4. Publicacions d'arbres remarcables a la resta del món (Elaboració pròpia basada en Parés, E., 2003).....	25
Taula 5. Publicacions d'arbres remarcables a Espanya (Elaboració pròpia basada en Parés, E. 2003).	26
Taula 6. Estudis d'arbres remarcables a Catalunya (Elaboració pròpia basada en Parés, E. 2003).	28
Taula 7. Estudis d'arbres remarcables a nivell comarcal i municipal a Catalunya (Elaboració pròpia en base a Parés, E., 2003; Carrillo, A. & al., 2000; Ferret, E. & al., 2003).....	30
Taula 8. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Acer opalus</i> subsp. <i>opalus</i>	123
Taula 9. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Celtis asutralis</i>	123
Taula 10. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Juglans regia</i>	123
Taula 11. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Juniperus oxycedrus</i>	124
Taula 12. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Pinus nigra</i> subsp. <i>salzmannii</i>	124
Taula 13. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Pinus sylvestris</i>	124
Taula 14. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Populus nigra</i>	125
Taula 15. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Quercus faginea</i> subsp. <i>faginea</i>	125
Taula 16. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Quercus faginea</i> subsp. <i>faginea</i>	125
Taula 17. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Quercus ilex</i> subsp. <i>ballota</i>	126
Taula 18. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Quercus pubescens</i>	126
Taula 19. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Quercus subpyrenaica</i>	127
Taula 20. Valors dels paràmetres altura, volta de canó i capçada mitjana de l'espècie <i>Sorbus domestica</i>	127
Taula 21. càlcul de les emissions de CO ₂ equivalents resultants dels viatges efectuats a la vall d'Alinyà. Font: el factor d'emissió de cada vehicle s'ha extret de les característiques tècniques de cada cotxe.	155

Taula 22. Càlcul de les emissions de CO ₂ equivalents resultants del consum elèctric. Font: Guia pràctica per al càlcul d'emissions de gasos amb efecte hivernacle (GEH) de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC).....	156
--	-----

16-ANNEX I

16. ANNEX I

22. 7. 92

Diario Oficial de las Comunidades Europeas

Nº L 206/9

se trate y sobre las especies típicas asentadas en el mismo y que pueden afectar a largo plazo a su distribución natural, su estructura y funciones, así como a la supervivencia de sus especies típicas en el territorio a que se refiere el artículo 2.

El «estado de conservación» de un hábitat natural se considerará «favorable» cuando:

- su área de distribución natural y las superficies comprendidas dentro de dicha área sean estables o se amplíen, y
- la estructura y las funciones específicas necesarias para su mantenimiento a largo plazo existan y puedan seguir existiendo en un futuro previsible, y
- el estado de conservación de sus especies típicas sea favorable con arreglo a la letra i);

f) «*hábitat de una especie*»: medio definido por factores abióticos y bióticos específicos donde vive la especie en una de las fases de su ciclo biológico;

g) «*especies de interés comunitario*»: las que, en el territorio a que se refiere el artículo 2:

- i) estén en peligro, salvo aquéllas cuya área de distribución natural se extienda de forma marginal en dicho territorio y no estén ni amenazadas ni sean vulnerables en el área del paleártico occidental; o bien
- ii) sean vulnerables, es decir que su paso a la categoría de las especies en peligro se considera probable en un futuro próximo en caso de persistir los factores que ocasionen la amenaza; o bien
- iii) sean raras, es decir que sus poblaciones son de pequeño tamaño y que, sin estar actualmente en peligro ni ser vulnerables, podrían estarlo o serlo. Dichas especies se localizan en áreas geográficas limitadas o se encuentran dispersas en una superficie más amplia; o bien
- iv) sean endémicas y requieran especial atención debido a la singularidad de su hábitat y/o a posibles repercusiones que su explotación pueda tener para su conservación.

Estas especies figuran o podrán figurar en el Anexo II y/o IV o V;

h) «*especies prioritarias*»: las que se contemplan en el inciso i) de la letra g) y cuya conservación supone una especial responsabilidad para la Comunidad habida cuenta de la importancia de la proporción de su área de distribución natural incluida en el territorio contemplado en el artículo 2. Estas especies prioritarias se señalan con un asterisco (*) en el Anexo II;

i) «*estado de conservación de una especie*»: el conjunto de influencias que actúen sobre la especie y puedan afectar a largo plazo a la distribución e importancia de sus poblaciones en el territorio a que se refiere el artículo 2.

El «estado de conservación» se considerará «favorable» cuando:

- los datos sobre la dinámica de las poblaciones de la especie en cuestión indiquen que la misma sigue y puede seguir constituyendo a largo plazo un elemento vital de los hábitats naturales a los que pertenece, y
- el área de distribución natural de la especie no se esté reduciendo ni amenace con reducirse en un futuro previsible, y
- exista y probablemente siga existiendo un hábitat de extensión suficiente para mantener sus poblaciones a largo plazo;

j) «*lugar*»: un área geográfica definida, de superficie claramente delimitada;

k) «*lugar de importancia comunitaria*»: un lugar que, en la región o regiones biogeográficas a las que pertenece, contribuya de forma apreciable a mantener o restablecer un tipo de hábitat natural de los que se citan en el Anexo I o una especie de las que se enumeran en el Anexo II en un estado de conservación favorable y que pueda de esta forma contribuir de modo apreciable a la coherencia de Natura 2000 tal como se contempla en el artículo 3, y/o contribuya de forma apreciable al mantenimiento de la diversidad biológica en la región o regiones biogeográficas de que se trate.

Para las especies animales que ocupan territorios extensos, los lugares de importancia comunitaria corresponderán a las ubicaciones concretas dentro de la zona de reparto natural de dichas especies que presenten los elementos físicos o biológicos esenciales para su vida y su reproducción;

l) «*zona especial de conservación*»: un lugar de importancia comunitaria designado por los Estados miembros mediante un acto reglamentario, administrativo y/o contractual, en el cual se apliquen las medidas de conservación necesarias para el mantenimiento o el restablecimiento, en un estado de conservación favorable, de los hábitats naturales y/o de las poblaciones de las especies para las cuales se haya designado el lugar;

m) «*especimen*»: cualquier animal o planta, vivo o muerto, de las especies que recogen los Anexos IV y V; cualquier parte o producto obtenido a partir de éstos, así como cualquier otra mercancía en el caso de que se deduzca del documento justificativo, del embalaje, o de una etiqueta o de cualquier otra circunstancia que se trata de partes o de productos de animales o de plantas de dichas especies;

n) «*comité*»: el comité creado con arreglo al artículo 20.

Artículo 2

1. La presente Directiva tiene por objeto contribuir a garantizar la biodiversidad mediante la conservación de los hábitats naturales y de la fauna y flora silvestres en el

territorio europeo de los Estados miembros al que se aplica el Tratado.

2. Las medidas que se adopten en virtud de la presente Directiva tendrán como finalidad el mantenimiento o el restablecimiento, en un estado de conservación favorable, de los hábitats naturales y de las especies silvestres de la fauna y de la flora de interés comunitario.

3. Las medidas que se adopten con arreglo a la presente Directiva tendrán en cuenta las exigencias económicas, sociales y culturales, así como las particularidades regionales y locales.

Conservación de los hábitats naturales y de los hábitats de especies

Artículo 3

1. Se crea una red ecológica europea coherente de zonas especiales de conservación, denominada «Natura 2000». Dicha red, compuesta por los lugares que alberguen tipos de hábitats naturales que figuran en el Anexo I y de hábitats de especies que figuran en el Anexo II, deberá garantizar el mantenimiento o, en su caso, el restablecimiento, en un estado de conservación favorable, de los tipos de hábitats naturales y de los hábitats de las especies de que se trate en su área de distribución natural.

La red Natura 2000 incluirá asimismo las zonas de protección especiales designadas por los Estados miembros con arreglo a las disposiciones de la Directiva 79/409/CEE.

2. Cada Estado miembro contribuirá a la constitución de Natura 2000 en función de la representación que tengan en su territorio los tipos de hábitats naturales y los hábitats de especies a que se refiere el apartado 1. Con tal fin y de conformidad con las disposiciones del artículo 4, cada Estado miembro designará lugares y zonas especiales de conservación, teniendo en cuenta los objetivos mencionados en el apartado 1.

3. Cuando lo consideren necesario, los Estados miembros se esforzarán por mejorar la coherencia ecológica de Natura 2000 mediante el mantenimiento y, en su caso, el desarrollo de los elementos del paisaje que revistan primordial importancia para la fauna y la flora silvestres que cita el artículo 10.

Artículo 4

1. Tomando como base los criterios que se enuncian en el Anexo III (etapa 1) y la información científica pertinente, cada Estado miembro propondrá una lista de lugares con indicación de los tipos de hábitats naturales de los enumerados en el Anexo I y de las especies autóctonas de las enumeradas en el Anexo II existentes en dichos lugares. Para las especies animales que requieran un territorio extenso, los mencionados lugares corresponderán a los lugares concretos, dentro de la zona de distribución natural de esas especies, que

presenten los elementos físicos o biológicos esenciales para su vida y reproducción. Para las especies acuáticas que requieran territorios extensos, sólo se propondrán lugares de estas características en caso de que exista una zona claramente delimitada que albergue los elementos físicos y biológicos esenciales para su vida y reproducción. Los Estados miembros propondrán, llegado el caso, la adaptación de dicha lista con arreglo a los resultados de la vigilancia a que se refiere el artículo 11.

La lista se remitirá a la Comisión en el curso de los tres años siguientes a la notificación de la presente Directiva, junto con la información relativa a cada lugar. Dicha información incluirá un mapa del lugar, su denominación, su ubicación, su extensión, así como los datos resultantes de la aplicación de los criterios que se especifican en el Anexo III (etapa 1) y se proporcionará de acuerdo con un formulario que elaborará la Comisión con arreglo al procedimiento contemplado en el artículo 21.

2. Tomando como base los criterios que se enuncian en el Anexo III (etapa 2) y en el marco de cada una de las cinco regiones biogeográficas que se mencionan en el inciso iii) de la letra c) del artículo 1 y del conjunto del territorio a que se refiere el apartado 1 del artículo 2, la Comisión, de común acuerdo con cada uno de los Estados miembros, redactará un proyecto de lista de lugares de importancia comunitaria, basándose en las listas de los Estados miembros, que incluya los lugares que alberguen uno o varios tipos de hábitats naturales prioritarios o una o varias especies prioritarias.

Aquellos Estado miembro en los que los lugares que alberguen uno o varios tipos de hábitats naturales prioritarios y una o varias especies prioritarias representen más del 5 % del territorio nacional podrán solicitar, con el acuerdo de la Comisión, que los criterios enumerados en el Anexo III (etapa 2) se apliquen de un modo más flexible con vistas a la selección del conjunto de los lugares de importancia comunitaria de su territorio.

La lista de lugares seleccionados como lugares de importancia comunitaria, en la que se harán constar los lugares que alberguen uno o varios tipos de hábitats naturales prioritarios o una o varias especies prioritarias, será aprobada por la Comisión mediante el procedimiento mencionado en el artículo 21.

3. La lista que se menciona en el apartado 2 se elaborará en un plazo de seis años a partir de la notificación de la presente Directiva.

4. Una vez elegido un lugar de importancia comunitaria con arreglo al procedimiento dispuesto en el apartado 2, el Estado miembro de que se trate dará a dicho lugar la designación de zona especial de conservación lo antes posible y como máximo en un plazo de seis años, fijando las prioridades en función de la importancia de los lugares el mantenimiento o el restablecimiento, en un estado de conservación favorable, de un tipo de hábitat natural de los del Anexo I o de una especie de las del Anexo II y para la coherencia de Natura 2000, así como en función de las amenazas de deterioro y destrucción que pesen sobre ellos.

**DECRET 214/1987, de 9 de juny, sobre declaració d'arbres
monumentals.**

El valor monumental, històric o científic que tenen determinats exemplars d'espècies arbòries fa que formin part del patrimoni cultural de Catalunya, i que sigui d'interès públic la seva conservació i protecció;

Vistos els articles 9 i 10 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals, i la Llei de Forests de 8 de juny de 1957;

A proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article 1
Arbres monumentals

Es consideraran arbres monumentals els exemplars que, per les mides excepcionals dins de la seva espècie o per la seva edat, història o particularitat científica, són mereixedors de mesures de protecció.

Article 2
Mesures de protecció

2.1 Els arbres declarats monumentals es consideraran protegits.

2.2 Aquesta protecció implica la prohibició de tallar-los i d'arrencar-los totalment o parcial, així com de danyar-los per qualsevol mitjà.

2.3 Per a la realització dels tractaments silvícoles i fitosanitaris que calguin per al manteniment del bon estat de l'arbre caldrà l'autorització prèvia del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Article 3

3.1 La declaració dels arbres monumentals es farà per Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'ofici o a petició dels propietaris on radiquin les finques.

3.2 Per a la declaració se seguiran els criteris següents: mida, edat, interès històric, interès científic determinat per la raresa a Catalunya, pel límit de l'àrea de distribució, espècies i raresa a la comarca.

3.3 Prèviament a la declaració es podran demanar informes als Departaments de botànica de les Univesitats catalanes, a les entitats locals afectades i a les associacions de protecció de la natura. En qualsevol cas, es donarà vista de l'expedient al propietari del terreny on radiqui l'arbre.

Article 4

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca elaborarà un inventari dels arbres declarats monumentals a Catalunya.

Article 5

Quan l'arbre monumental es trobi dins d'un Espai Natural de Protecció Especial, en el Pla Rector d'Ús i Gestió, es contemplaran obligatòriament les mesures adients per a la seva conservació.

Article 6

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà donar ajuts als propietaris dels terrenys on radiquin els arbres monumentals per a la seva conservació, protecció o millora, o, si s'escau, realitzar directament les actuacions amb càrrec al seu pressupost.

Article 7

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, mitjançant la Direcció General de Política Forestal, podrà imposar la prohibició cautelar sobre l'aprofitament total o parcial dels arbres que estiguin en tràmit de ser declarats monumentals.

Article 8

Les infraccions al que disposa aquest Decret se sancionaran d'acord amb el que preveu la legislació vigent sobre Espais Naturals, Forests i Sòl.

Barcelona, 9 de juny de 1987

Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya

Josep Miró i Ardèvol
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

DECRET 47/1988, d'11 de febrer, sobre declaració d'arbres d'interès comarcal i local. (DOGC núm. 961, 11.02.1988)

El Decret 214/1987, de 9 de juny, regula la protecció i conservació de determinats exemplars d'espècies arbòries que pel seu valor monumental, històric o científic, formen part del patrimoni cultural de Catalunya. Existeixen, però, altres arbres dels quals, tot i que no assoleixen el grau de notorietat dels anteriors, també se'n considera necessària la protecció i conservació per les seves característiques i popularitat dins el municipi o comarca.

Vistos els articles 9 i 10 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, i la Llei Forestal, de 8 de juny de 1957.

A proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article 1

L'Administració pública competent podrà declarar arbres d'interès comarcal o d'interès local els exemplars que, per la seva particularitat científica o la seva història, per les mides excepcionals dins la seva espècie o per la seva edat, són mereixedors de mesures de protecció.

Article 2

2.1 Els arbres declarats d'interès comarcal o d'interès local es consideraran protegits.

2.2 Aquesta protecció implica la prohibició de tallar-los o arrencar-los totalment o parcial, així com de danyar-los per qualsevol mitjà.

2.3 Per a la realització dels tractaments silvícoles i fitosanitaris que calguin per al manteniment del bon estat de l'arbre caldrà l'autorització prèvia de l'administració que n'ha fet la declaració.

Article 3

3.1 La declaració dels arbres d'interès comarcal es farà per acord del Consell Comarcal, d'ofici o a petició dels propietaris del terreny on radiqui l'arbre.

3.2 La declaració dels arbres d'interès local es farà per acord de l'ajuntament corresponent, d'ofici o a petició dels propietaris del terreny on radiqui l'arbre.

3.3 Els Consells Comarcals i els ajuntaments hauran d'informar a la Direcció General de Política Forestal de les declaracions que efectuin.

3.4 Per a la declaració se seguiran els criteris següents: interès científic, interès històric, mida, edat i altres.

3.5 Prèviament a la declaració es podran demanar informes a les entitats locals afectades i a les associacions de protecció de la natura. En qualsevol cas, es donarà vista de l'expedient al propietari del terreny on radiqui l'arbre.

Article 4

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca elaborarà un inventari dels arbres declarats d'interès comarcal o local.

Article 5

Quan l'arbre declarat d'interès comarcal o local es trobi dins d'un Espai Natural de Protecció Especial, en el Pla Rector d'Ús i Gestió es consideraran obligatòriament les mesures adients per a la seva conservació.

Article 6

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà declarar arbres monumentals d'acord amb el Decret 214/1987, de 9 de juny, els d'interès local o comarcal que al seu judici ho mereixin.

Article 7

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, mitjançant la Direcció General de Política Forestal, podrà imposar la prohibició cautelar sobre l'aprofitament total o parcial dels arbres que estiguin en tràmit de ser declarats d'interès local o comarcal.

Article 8

Les infraccions al que disposa aquest Decret es sancionaran d'acord amb el que preveu la legislació vigent sobre Espais Naturals, Sòl i Legislació Forestal.

Barcelona, 11 de febrer de 1988

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Josep Miró i Ardèvol

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

DECRET 120/1989, de 17 d'abril, sobre declaració d'arbredes monumentals, d'interès comarcal i d'interès local. (DOGC núm. 1150, 17.04.1989)

El valor monumental, històric o científic que tenen determinats grups d'arbres els fa que formin part del patrimoni cultural de Catalunya i implica que sigui d'interès públic la seva conservació i protecció.

Mitjançant els decrets 214/1987 i 47/1988 es protegeixen els arbres monumentals, d'interès comarcal i d'interès local. D'acord amb aquesta normativa, i per Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, s'han fet 27 proteccions.

Vist que durant l'elaboració de l'inventari dels arbres monumentals s'ha constatat la conveniència i la necessitat d'establir mesures de protecció per conjunts o arbredes, protecció que no preveïen els esmentats decrets;

Atesos els articles 9 i 10 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals i la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya;

A proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article 1

1.1 L'Administració pública competent podrà declarar, a petició del propietari, arbredes monumentals, d'interès comarcal o d'interès local, els conjunts, les arbredes o els bosquets que, per la seva particularitat científica o la seva història, per les mides excepcionals dels arbres del conjunt, per les espècies que els constitueixen o per la seva edat, són mereixedors de mesures de protecció.

1.2 La declaració d'arbredes monumentals s'entén sens perjudici de la protecció que pot representar la declaració individual d'alguns dels arbres del conjunt com a arbres monumentals, d'interès comarcal o d'interès local.

Article 2

2.1 Les arbredes declarades monumentals, d'interès comarcal o d'interès local, es consideren protegides.

2.2 Aquesta protecció implica la prohibició de tallada i arrencada total o parcial, així com també de malmetre-les per qualsevol mitjà.

2.3 Per a la realització dels tractaments silvícoles i fitosanitaris necessaris per al manteniment del bon estat del conjunt caldrà l'autorització prèvia de l'Administració que n'ha fet la declaració.

Article 3

3.1 La declaració d'arbreda monumental es farà per Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a petició del propietari del predi on radiqui el conjunt.

3.2 La declaració d'arbreda d'interès comarcal es farà per acord del Consell Comarcal, a petició del propietari del predi on radiqui el conjunt.

3.3 La declaració d'arbreda d'interès local es farà per acord de l'ajuntament corresponent, a petició del propietari del predi on radiqui el conjunt.

3.4 Els consells comarcals i els ajuntaments hauran d'informar la Direcció General del Medi Natural de les declaracions que efectuïn.

3.5 Per a la declaració se seguiran els criteris següents: interès científic, interès educatiu, interès històric, mides, edat i altres.

3.6 Prèviament a la declaració es podran demanar informes a les entitats locals afectades, a les universitats catalanes i a les associacions de protecció de la natura.

Article 4

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca elaborarà un inventari de les arbredes declarades monumentals, d'interès comarcal o d'interès local.

Article 5

Quan l'arbreda declarada es trobi dins d'un espai natural de protecció especial, en el Pla Rector d'Ús i Gestió s'hauran de promoure necessàriament les mesures adients per a la seva conservació.

Article 6

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà declarar arbreda monumental les arbredes d'interès comarcal o local que a judici seu ho mereixin.

Article 7

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà donar ajuts als propietaris dels terrenys on radiquin els conjunts declarats arbredes monumentals, per a la seva conservació, protecció o millora, o, si escau, realitzar directament aquestes actuacions amb càrrec al seu pressupost.

Article 8

Les infraccions al que disposa aquest Decret se sancionaran d'acord amb el que preveu la legislació vigent sobre espais naturals, sòl i legislació forestal.

Barcelona, 17 d'abril de 1989

Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya

Josep Miró i Ardèvol
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT****ORDRE TES/271/2016, de 5 d'octubre, de declaració d'arbres i arbredes monumentals.**

El Decret 214/1987, de 9 de juny, sobre declaració d'arbres monumentals, i el Decret 120/1989, de 17 d'abril, sobre declaració d'arbredes monumentals, d'interès comarcal i d'interès local, estableixen el procediment per a la declaració d'arbres i arbredes monumentals.

Fins ara s'han produït nou declaracions d'arbres i arbredes monumentals mitjançant les ordres de 20 d'octubre de 1987, de 30 d'agost de 1988, de 8 de febrer de 1990, de 19 d'abril de 1991, de 3 de desembre de 1992, de 18 de gener de 1995, de 3 de setembre de 1997, de 6 de juliol de 2000 i de 2 de maig de 2005.

Atesa la conveniència d'ampliar la relació dels arbres i arbredes monumentals de Catalunya, a proposta de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural,

Ordeno:

Article únic

1. Es declaren arbres monumentals, d'acord amb el que estableix el Decret 214/1987, de 9 de juny, els arbres especificats a l'annex 1.
2. Es declara arbreda monumental, d'acord amb el que estableix el Decret 120/1989, de 17 d'abril, l'arbreda especificada a l'annex 2.

Barcelona, 5 d'octubre de 2016

Josep Rull i Andreu

Conseller de Territori i Sostenibilitat

Annex 1

Relació d'arbres monumentals

Comarca de l'Alt Camp

Terme municipal: Aiguamúrcia.

Nom: Xiprers del Palau de l'Abat I i II.

Indret: Santes Creus.

Número d'identificació: 01.001.01.

UTM (ETRS89): 363024, 4578472.

Espècie: *Cupressus sempervirens*.

Comarca de l'Alt Empordà

Terme municipal: la Jonquera.

Nom: Faig de la Pedra.

Indret: Finca Requesens.

Número d'identificació: 02.086.02.

UTM (ETRS89): 494219, 4700756.

Espècie: *Fagus sylvatica*.

Comarca de l'Alt Urgell

Terme municipal: Alàs i Cerc.

Nom: Avet del Barranc de la Fou.

Indret: barranc de la Fou, muntanya del Cadí.

Número d'identificació: 04.005.01.

UTM (ETRS89): 379701, 4683729.

Espècie: *Abies alba*.

Terme municipal: la Vansa i Fórnols.

Nom: Pins Vells de l'Arp I, II, III.

Indret: muntanya de l'Arp.

Número d'identificació: 04.909.01.

UTM (ETRS89): 377432, 4673067.

Espècie: *Pinus uncinata*.

Terme municipal: la Vansa i Fórnols.

Nom: Blada de la Coma.

Indret: la Coma.

Número d'identificació: 04.909.02.

UTM (ETRS89): 377391, 4678815.

Espècie: *Acer opalus*.

Comarca del Baix Camp

Terme municipal: Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

Nom: Alzina de la Viuda.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Indret: Vandellòs.

Número d'identificació: 08.162.01.

UTM (ETRS89): 317133, 4544678.

Espècie: *Quercus ilex*.

Terme municipal: Vinyols i els Arcs.

Nom: Cedre Borni (Cedre de Casa Malla).

Indret: Casa Malla.

Número d'identificació: 08.178.01.

UTM (ETRS89): 335307, 4553399.

Espècie: *Cedrus atlantica*.

Comarca del Baix Ebre

Terme municipal: Alfara de Carles.

Nom: Pi de Casserres.

Indret: Casserres.

Número d'identificació: 09.008.04.

UTM (ETRS89): 273768, 4522924.

Espècie: *Pinus sylvestris*.

Terme municipal: l'Aldea.

Nom: Eucaliptus Gros de Bernis.

Indret: Bernis.

Número d'identificació: 09.904.02.

UTM (ETRS89): 298444, 4511394.

Espècie: *Eucalyptus camaldulensis*.

Terme municipal: l'Aldea.

Nom: Eucaliptus Alt de Bernis.

Indret: Bernis.

Número d'identificació: 09.904.03.

UTM (ETRS89): 298447, 4511416.

Espècie: *Eucalyptus camaldulensis*.

Comarca del Berguedà

Terme municipal: Saldes.

Nom: Avet de les Molleres.

Indret: Gresolet, les Molleres.

Número d'identificació: 14.190.01.

UTM (ETRS89): 392619, 4678971.

Espècie: *Abies alba*.

Terme municipal: Saldes.

Nom: Faig Gros de les Molleres.

Indret: Gresolet, les Molleres.

Número d'identificació: 14.190.02.

UTM (ETRS89): 392672, 4679056.

Espècie: *Fagus sylvatica*.

Terme municipal: Saldes.

Nom: Faigs del Clot de l'Om I, II, III, IV.

Indret: Gresolet, les Molleres.

Número d'identificació: 14.190.03.

UTM (ETRS89): 393466, 4679192.

Espècie: *Fagus sylvatica*.

Terme municipal: Saldes.

Nom: Pins Vells de la Pleta dels Baganesos I, II, III, IV.

Indret: Gresolet, les Molleres.

Número d'identificació: 14.190.04.

UTM (ETRS89): 393009, 4680833.

Espècie: *Pinus uncinata*.

Terme municipal: Saldes.

Nom: Pi del Roc dels Castellots.

Indret: Gresolet, les Molleres.

Número d'identificació: 14.190.05.

UTM (ETRS89): 393675, 4680897.

Espècie: *Pinus uncinata*.

Terme municipal: Saldes.

Nom: Faig Setrill de la Baga de Gresolet.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Indret: baga de Gresolet.

Número d'identificació: 14.190.06.

UTM (ETRS89): 395399, 4679805.

Espècie: *Fagus sylvatica*.

Comarca de la Cerdanya

Terme municipal: Riu de Cerdanya.

Nom: Avets de les Bagues I, II.

Indret: les Bagues, muntanya de Riu.

Número d'identificació: 15.913.01.

UTM (ETRS89): 402710, 4684899.

Espècie: *Abies alba*.

Comarca de la Conca de Barberà

Terme municipal: Barberà de la Conca.

Nom: Pi del Xaconet.

Indret: Mas del Xaconet.

Número d'identificació: 16.021.01.

UTM (ETRS89): 353413, 4585047.

Espècie: *Pinus halepensis*.

Terme municipal: l'Espluga de Francolí.

Nom: Cedre de la Masia de la Font de l'Oca.

Indret: Mas de Simó o Masia de la Font de l'Oca.

Número d'identificació: 16.053.01.

UTM (ETRS89): 341090, 4582555.

Espècie: *Cedrus atlantica*.

Terme municipal: Vimbodí i Poblet.

Nom: Cedre del Jardí dels Salesians.

Indret: Jardí dels Salesians, Poblet.

Número d'identificació: 16.176.01.

UTM (ETRS89): 339440, 4582813.

Espècie: *Cedrus atlantica*.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Terme municipal: Vimbodí i Poblet.

Nom: Servera de Riudabella.

Indret: finca Riudabella, Poblet.

Número d'identificació: 16.176.02.

UTM (ETRS89): 336037, 4581287.

Espècie: *Sorbus domestica*.

Comarca de la Garrotxa

Terme municipal: la Vall de Bianya.

Nom: Roure de la Torre II.

Indret: Mas de la Torre.

Número d'identificació: 19.208.02.

UTM (ETRS89): 453559, 4672990.

Espècie: *Quercus robur*.

Comarca de la Noguera

Terme municipal: les Avellanes i Santa Linya.

Nom: Alzina dels Pous.

Indret: lo Pou.

Número d'identificació: 23.037.01.

UTM (ETRS89): 312613, 4641981.

Espècie: *Quercus ilex* subsp. *ballota*.

Comarca del Pallars Sobirà

Terme municipal: Alins.

Nom: Savina d'Arati.

Indret: solana d'Alins.

Número d'identificació: 26.017.02.

UTM (ETRS89): 362571, 4714132.

Espècie: *Juniperus thurifera*.

Terme municipal: Alins.

Nom: Avets de Forns I, II.

Indret: obaga i solana d'Àreu.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Número d'identificació: 26.017.03.

UTM (ETRS89): 361765, 4715969.

Espècie: *Abies alba*.

Terme municipal: Alt Àneu.

Nom: Pins Orcs del Pletiu d'Aulà I, II, III, IV, V.

Indret: bosc del Pletiu d'Aulà.

Número d'identificació: 26.024.01.

UTM (ETRS89): 343939, 4735568.

Espècie: *Pinus sylvestris*.

Terme municipal: Alt Àneu.

Nom: Avets de la Coma de Perosa I, II, III.

Indret: coma de Perosa, Isil.

Número d'identificació: 26.024.02.

UTM (ETRS89): 342927, 4735457.

Espècie: *Abies alba*.

Terme municipal: Alt Àneu.

Nom: Avet de Cireres.

Indret: bosc de Cireres, Isil i Alòs.

Número d'identificació: 26.024.03.

UTM (ETRS89): 342626, 4734779.

Espècie: *Abies alba*.

Terme municipal: Alt Àneu.

Nom: Pi Roi de Cireres.

Indret: bosc de Cireres.

Número d'identificació: 26.024.04.

UTM (ETRS89): 342647, 4734778.

Espècie: *Pinus sylvestris*.

Terme municipal: Espot.

Nom: Avet de la Solaneta.

Indret: la Solaneta, muntanya d'Espot.

Número d'identificació: 26.082.02.

UTM (ETRS89): 336324, 4715868.

Espècie: Abies alba.

Terme municipal: Espot.

Nom: Pi de Monestero.

Indret: vall de Monestero, muntanya d'Espot.

Número d'identificació: 26.082.03.

UTM (ETRS89): 336391, 4714017.

Espècie: Pinus uncinata.

Terme municipal: Espot.

Nom: Pi de la Valleta Seca.

Indret: la Valleta Seca, muntanya d'Espot.

Número d'identificació: 26.082.04.

UTM (ETRS89): 336749, 4714409.

Espècie: Pinus uncinata.

Terme municipal: Llavorsí.

Nom: Clop de Bernat.

Indret: camí a l'ermita de Biuse, Biuse.

Número d'identificació: 26.126.01.

UTM (ETRS89): 353091, 4704291.

Espècie: Populus nigra.

Terme municipal: Rialp.

Nom: Til·ler dels Reguerals.

Indret: Roní, la Mata i Pleta del Basco.

Número d'identificació: 26.183.01.

UTM (ETRS89): 353326, 4700344.

Espècie: Tilia platyphyllos.

Terme municipal: Soriguera.

Nom: Noguer de Llavaners.

Indret: baixant de Llavaners cap al riu, en direcció a Vilamur, Mas Llavaners.

Número d'identificació: 26.208.01.

UTM (ETRS89): 347724, 4693310.

Espècie: Juglans regia.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Terme municipal: la Vall de Cardós.

Nom: Savina de Borente.

Indret: Ribera de Cardós, Borente.

Número d'identificació: 26.901.01.

UTM (ETRS89): 353926, 4712611.

Espècie: *Juniperus thurifera*.

Comarca del Ripollès

Terme municipal: Camprodon.

Nom: Auró del Remei.

Indret: ermita del Remei.

Número d'identificació: 31.039.01.

UTM (ETRS89): 448494, 4682259.

Espècie: *Acer campestre*.

Comarca del Segrià

Terme municipal: Seròs.

Nom: Pi del Pla de Perlet.

Indret: Pla de Perlet.

Número d'identificació: 33.204.01.

UTM (ETRS89): 287603, 4584728.

Espècie: *Pinus halepensis*.

Comarca de la Terra Alta

Terme municipal: Arnes.

Nom: Pi Camat de la Tossa Blanca.

Indret: prop del coll a l'est de la Tossa Blanca.

Número d'identificació: 37.018.03.

UTM (ETRS89): 272347, 4525557.

Espècie: *Pinus nigra* subsp. *salzmannii*.

Terme municipal: Horta de Sant Joan.

Nom: Auró de Josepó.

Indret: a prop de la pista del Mas de la Franqueta al coll de Miralles, el Port.

CVE-DOGC-A-16287023-2016

Número d'identificació: 37.071.05.

UTM (ETRS89): 272597, 4526615.

Espècie: *Acer opalus* subsp. *granatense*.

Terme municipal: Horta de Sant Joan.

Nom: Servera de Franxo (o de Borell).

Indret: barranc de Franxo, el Port.

Número d'identificació: 37.071.06.

UTM (ETRS89): 274233, 4528411.

Espècie: *Sorbus domestica*.

Comarca de l'Urgell

Terme municipal: Tornabous.

Nom: Plataner de Tornabous.

Indret: Terraforts.

Número d'identificació: 38.225.01.

UTM (ETRS89): 338163, 4619057.

Espècie: *Platanus* × *hispanica*.

Annex 2

Arbredes monumentals

Comarca d'Osona

Terme municipal: Sant Pere de Torelló.

Nom: Fageda de la Grevolosa.

Indret: la Grevolosa.

Número d'identificació: 24.233.02.

UTM (ETRS89): 448320, 4661222.

Espècie: *Fagus sylvatica*.

Situació: l'arbreda monumental està inclosa dins de la forest número 82 del Catàleg de forests d'utilitat pública (CUP-82), la Grevolosa, situada dins de l'EIN Serres de Milany-Santa Magdalena i Puigsacalm-Bellmunt. La Fageda es troba localitzada a la zona de la carena, a la part més elevada de la finca (1.100 m), a 720 m al nord de l'ermita de Sant Nazari.

Superfície: 12,89 ha.

Característiques: La Fageda de la Grevolosa es troba dins del domini de la fageda amb boix (*Buxo-Fagetum*) i és un dels paratges naturals més impressionants de la Vall del Ges. S'hi troben faigs espectaculars de més de

CVE-DOGC-A-16287023-2016

30 metres d'alçària i més de 300 anys d'edat, que conformen un lloc idil·lic i de gran bellesa. Per a molts, és considerada una gran catedral botànica. Tres faigs (Faigs de la Grevolosa I, II, III) ja van ser declarats monumentals l'any 1991; el Faig II és un dels més alts mesurats a Catalunya, amb una alçària de 43,5 m.

(16.287.023)

2. Respecto de las Entidades Locales, los órganos competentes para la imposición de las sanciones vendrán determinados conforme a lo establecido en la legislación sobre régimen local.

3. El importe de la indemnización por daños y perjuicios será fijada por la Administración titular de la vía.

Art. 47. *Tramitación.*—La tramitación de los expedientes disciplinarios previstos en esta Ley se realizará con arreglo a lo previsto en el capítulo II del título VI de la Ley de Procedimiento Administrativo.

Art. 48. *Prescripción.*—Las infracciones graves y muy graves previstas en esta Ley prescribirán a los cuatro años de la terminación de los actos que las motiven y las leves al año.

Art. 49. *Nulidad de licencias.*—Serán nulas de pleno derecho las licencias y autorizaciones administrativas de cualquier clase concedidas en contra de la dispuesto en esta Ley.

Art. 50. *Acción pública.*—Será pública la acción para denunciar las infracciones previstas en esta Ley.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera.—Hasta tanto no se aprueben los instrumentos de planificación viaria previstos por esta Ley queda facultado el Consejo de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes para efectuar la determinación de las zonas de protección de las vías que componen el sistema viario.

Segunda.—A los efectos de esta Ley, se considera vigente el plan de carreteras de la Comunidad Valenciana aprobado por el Consejo de la Generalidad el 30 de marzo de 1987.

Tercera.—Tendrá el carácter de plan viario con carácter de plan de actuación territorial de carácter integral de los previstos en la Ley de Ordenación del Territorio, las determinaciones en materia de red viaria contenidas en las normas de coordinación metropolitana, en el ámbito de los municipios integrantes del Consejo Metropolitano de l'Horta aprobadas definitivamente por el Decreto 103/1988, de 18 de julio, del Consejo de la Generalidad.

Cuarta.—El catálogo del sistema viario estará publicado en el plazo máximo de un año, a partir de la promulgación de esta Ley, hasta que se publique, se considerarán travesías las carreteras que transcurran por el suelo clasificado urbano.

DISPOSICIONES FINALES

Primera.—En todo lo no previsto en esta Ley será de aplicación la legislación de carreteras del Estado.

Segunda.—Se autoriza al Consejo de la Generalidad para dictar cuantas disposiciones resulten necesarias para garantizar el desarrollo y ejecución de esta Ley.

Tercera.—Queda autorizado el Consejo de la Generalidad para actualizar mediante Decreto las cuantías de las sanciones previstas en esta Ley.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, Tribunales, Autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 27 de marzo de 1991.

JOAN LERMA I BLASCO,
Presidente

(Publicada en el «Diario Oficial de la Generalidad Valenciana» número 1.516, de 5 de abril de 1991)

COMUNIDAD AUTONOMA DE MADRID

10363

LEY 2/1991, de 14 de febrero, para la Protección y Regulación de la Fauna y Flora Silvestres en la Comunidad de Madrid.

Aprobada por la Asamblea de Madrid la Ley 2/1991, de 14 de febrero, publicada en el «Boletín Oficial de la Comunidad de Madrid» número 54, de 5 de marzo de 1991, se inserta a continuación el texto correspondiente.

El Presidente de la Comunidad de Madrid, Hago saber que la Asamblea de Madrid ha aprobado la siguiente Ley, que yo, en nombre del Rey, promulgo:

PREAMBULO

Las disposiciones comunitarias, junto a los diversos Convenios internacionales suscritos y ratificados por el Gobierno español, en especial el de Washington, Berna y Bonn y, en particular, la Ley 4/1989,

de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, conforman el régimen jurídico básico protector de los recursos naturales, sin menoscabo de su necesaria explotación en aras de un desarrollo económico y social ordenado en armonía con el medio natural, manteniendo el equilibrio con las especies cinegéticas.

La Comunidad de Madrid ha considerado imprescindible desarrollar esta legislación actual y acomodarla a las características de su entorno, considerando que la presente Ley es el marco adecuado para regular la protección y conservación tanto de la flora como de la fauna silvestre.

Para ello cuenta con una sólida cobertura competencial. Así, el Estatuto de Autonomía, en su artículo 27, establece que es de competencia de la Comunidad de Madrid el desarrollo legislativo, incluida la potestad reglamentaria y ejecución de normas adicionales de conservación de la flora y fauna dentro de su territorio.

La Ley pretende recoger todos los principios de respeto, defensa y protección tanto de las especies vegetales como animales silvestres que ya figuran en los Tratados y Convenios internacionales y en las legislaciones de los países socialmente más avanzados.

La Ley se estructura en seis capítulos, denominados: Disposiciones generales, especies autóctonas protegidas, fauna silvestre, flora silvestre, espacios naturales de protección temporal, infracciones y sanciones, y se complementan con tres disposiciones adicionales, cuatro disposiciones finales y una disposición derogatoria.

El capítulo I establece unas disposiciones de carácter general de aplicación tanto a las especies de flora como de fauna.

El capítulo II regula lo concerniente a las especies autóctonas protegidas y determina el catálogo regional de especies amenazadas, el catálogo de especies catalogadas, planes, prohibiciones genéricas, hábitos, captura in vivo y recogida, así como su repoblación y reintroducción.

El capítulo III está dedicado a la fauna silvestre autóctona y no autóctona, con normativas específicas sobre la taxidermia, agrupaciones zoológicas y establecimientos de venta de animales, así como los centros de recuperación.

El capítulo IV regula las medidas necesarias para garantizar la conservación y protección de las especies de flora silvestre.

El capítulo V establece la figura de especies naturales de protección temporal, con el fin de preservar los ejemplares de fauna y flora silvestres que precisen una protección temporal, singularmente las especies migratorias.

Por último, el capítulo VI recoge la tipificación de las infracciones administrativas y sus correspondientes sanciones, estableciéndose la obligación del infractor de reparar el daño causado al objeto de lograr la restauración del medio natural en la medida de lo posible. La imposición de sanciones prevista en la Ley podrá llegar hasta la multa de 50.000.000 de pesetas, dada la trascendencia social de los intereses protegidos.

CAPITULO PRIMERO

Disposiciones generales

Artículo 1.º Es objeto de la presente Ley el establecimiento de las medidas necesarias para garantizar la conservación y protección de la fauna y flora silvestres en el territorio de la Comunidad de Madrid.

Art. 2.º A los efectos de esta Ley, se definen como especies de la fauna y flora silvestres autóctonas las que son originarias o tradicionalmente habitan o vegetan en estado silvestre de forma natural en la Comunidad de Madrid o en el resto del territorio nacional, incluidas las especies animales que hibernan o están de paso.

Art. 3.º La protección de la fauna y flora no autóctona se regirá, sin perjuicio de lo dispuesto en la presente Ley, por lo establecido en los Convenios y Tratados internacionales suscritos por el Estado español y por las disposiciones de la Comunidad Europea y la legislación estatal.

Art. 4.º La inspección, vigilancia y control de la materia objeto de esta Ley corresponderá a la Agencia de Medio Ambiente, la cual promoverá los mecanismos de coordinación necesarios con los demás órganos de la Comunidad de Madrid y el resto de las Administraciones Públicas.

Art. 5.º La Agencia de Medio Ambiente velará por conservar y proteger superficies de suficiente amplitud y diversidad como hábitats para las especies autóctonas de fauna y flora silvestres.

CAPITULO II

Especies autóctonas protegidas

Art. 6.º Dependiente de la Agencia de Medio Ambiente, con carácter administrativo, se crea en el ámbito territorial de la Comunidad de Madrid el Catálogo Regional de Especies Amenazadas de fauna y flora silvestres, que se instrumentará reglamentariamente y que en todo caso incluirá las especies protegidas por el Catálogo Nacional de Especies Amenazadas.

Art. 7.º 1. Las especies, subespecies o poblaciones de fauna y flora silvestres que se incluyan en el Catálogo Regional de Especies Amenazadas deberán ser clasificadas en algunas de las siguientes categorías:

a) En peligro de extinción, reservadas para aquellas cuya supervivencia es poco probable si los factores causantes de su actual situación siguen actuando.

b) Sensibles a la alteración de su hábitat, referida a aquellas cuyo hábitat característico está particularmente amenazado, en grave regresión, fraccionado o muy limitado.

c) Vulnerables, destinada a aquellas que corren el riesgo de pasar a las categorías anteriores en un futuro inmediato si los factores adversos que actúan sobre ellas no son corregidos.

d) De interés especial, en la que se podrán incluir las que, sin estar contempladas en ninguna de las precedentes, sean merecedoras de una atención particular en función de su valor científico, ecológico, cultural o por su singularidad.

2. El Consejo de Gobierno podrá ampliar las categorías de especies amenazadas contempladas en el apartado anterior para la inclusión de especies cuya protección exija medidas específicas.

Art. 8.º 1. Corresponde a la Agencia de Medio Ambiente la elaboración y aprobación de los planes siguientes:

a) Planes de recuperación para las especies «en peligro de extinción», en los que se definirán las medidas necesarias para eliminar tal peligro de extinción.

b) Planes de conservación del hábitat, dirigidos a las especies «sensibles a la alteración de su hábitat».

c) Planes de conservación, para las especies «vulnerables», que incluirán, en su caso, la protección de su hábitat.

d) Planes de manejo para las especies de «interés especial», que determinarán las medidas necesarias para mantener las poblaciones en un nivel adecuado.

2. Cuando proceda, los planes de recuperación, conservación y manejo incluirán entre sus determinaciones la aplicación de alguna de las categorías de espacios naturales protegidos, referida a la totalidad o a una parte del hábitat en que vive la especie, subespecie o población.

Art. 9.º La inclusión en el Catálogo Regional de Especies Amenazadas de una especie o población en las categorías de «en peligro de extinción» o «sensibles a la alteración de su hábitat» conlleva las siguientes prohibiciones genéricas:

a) Tratándose de plantas, la de cualquier actuación no autorizada que se lleva a cabo con el propósito de destruirlas, mutilarlas, cortarlas o arrancarlas, así como la recolección de sus semillas, polen o esporas, y, en general, la destrucción de su hábitat.

b) Tratándose de animales, incluidas sus larvas, crías o huevos, la de cualquier actuación no autorizada hecha con el propósito de darles muerte, capturarlos, perseguirlos y molestarlos, así como la destrucción de su hábitat, y, en particular, de sus nidos, vivares y áreas de reproducción, invernada, reposo o alimentación.

c) En ambos casos, la de poseer, naturalizar, transportar, vender o exponer para la venta, importar o exportar ejemplares vivos o muertos, así como sus propágulos o restos, salvo en los casos que reglamentariamente se determinen.

Art. 10. La Agencia de Medio Ambiente asegurará la preservación, mantenimiento y recuperación de los hábitats de las especies catalogadas.

Art. 11. En situaciones excepcionales, la Agencia de Medio Ambiente podrá autorizar la captura in vivo, con fines científicos, culturales o de reproducción en otras zonas, de ejemplares de algunas de las especies catalogadas. Con los mismos fines podrá autorizarse asimismo la recogida de sus huevos, crías y semillas.

En cualquier caso, estas actividades se realizarán bajo la supervisión directa de la Agencia de Medio Ambiente.

Art. 12. 1. Será competencia exclusiva de la Agencia de Medio Ambiente fomentar la cría, la repoblación y la reintroducción de ejemplares de especies catalogadas en la Comunidad de Madrid.

2. Para la reintroducción o repoblación de especies no catalogadas por parte de los particulares será necesaria la autorización de la Agencia de Medio Ambiente.

CAPÍTULO III

Fauna silvestre

SECCIÓN PRIMERA. DISPOSICIONES COMUNES

Art. 13. Queda prohibido:

a) El transporte de animales silvestres con vulneración de los requisitos establecidos por la legislación vigente.

b) El mantenimiento en cautividad de las especies de fauna silvestres sin la alimentación necesaria o en instalaciones inadecuadas desde el punto de vista higiénico-sanitario, conforme a sus necesidades etológicas.

c) El uso de especies de fauna silvestre en espectáculos, fiestas populares y otras actividades cuando en ellos pueda ocasionarse algún sufrimiento.

d) Los malos tratos y las agresiones físicas a las especies de fauna silvestre, salvo las actividades científicas, cinegéticas y de pesca autorizadas.

e) La organización y celebración de peleas entre animales de cualquier especie de fauna silvestre.

f) La filmación de escenas con animales para cine o televisión que conlleven crueldad, maltrato o sufrimiento provocados expresamente para este fin cuando éstos no sean simulados. En el caso de que sean simulados se exigirá autorización de la Agencia de Medio Ambiente para la realización de la filmación.

SECCIÓN SEGUNDA. FAUNA AUTÓCTONA

Art. 14. 1. Queda prohibido dar muerte, dañar, molestar o inquietar las especies de animales catalogadas, incluyendo su captura in vivo y la recolección de sus huevos o crías. Quedan igualmente prohibidas la posesión, tráfico y comercio de ejemplares vivos o muertos o de sus restos.

2. Se prohíbe la perturbación de los espacios de recuperación, crianza, muda, invernada, reposo y paso de las especies animales catalogadas, especialmente las migratorias.

3. Asimismo, queda prohibida, salvo expresa autorización de la Agencia de Medio Ambiente, la observación y la caza fotográfica de especies catalogadas como en peligro de extinción o sensibles a la alteración de su hábitat y el establecimiento a tales fines de puestos fijos a menos de 250 metros de sus puntos de cría, lugares de concentración migratoria o invernada.

4. La caza y la pesca en aguas continentales sólo podrá realizarse sobre las especies que reglamentariamente se declaren como piezas de caza o de pesca, declaración que en ningún caso podrá afectar a las especies catalogadas.

5. Periódicamente se elaborará un listado de especies cinegéticas y piscícolas y se regulará la caza y pesca de las mismas.

6. La Agencia de Medio Ambiente, oído el Consejo de Caza, podrá declarar protegidas temporalmente a determinadas especies cinegéticas, atendiendo a la situación de la especie y circunstancias de su entorno.

Art. 15. 1. Las prohibiciones del artículo anterior podrán quedar sin efecto, previa autorización administrativa de la Agencia de Medio Ambiente, cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes:

a) Si de su aplicación se derivaran efectos perjudiciales para la salud y seguridad de las personas.

b) Cuando de su aplicación se derivaran efectos perjudiciales para otras especies protegidas.

c) Para prevenir perjuicios importantes para los cultivos, el ganado, los bosques, la caza, la pesca y la calidad de las aguas.

d) Cuando sea necesario por razón de investigación, educación, repoblación o reintroducción, y cuando se precise para la cría en cautividad.

e) Para prevenir accidentes en relación con la seguridad de la navegación aérea.

2. Sólo en caso de que sea preciso reducir la población animal de una especie protegida, en interés de la protección de otras especies incluidas en el Catálogo Regional de Especies Amenazadas, y para prevenir daños importantes a cultivos, rebaños, montes o seguridad de las personas podrá autorizarse la caza selectiva temporal de especies catalogadas. Dicha autorización tendrá carácter extraordinario y requerirá un informe que demuestre que la operación de caza selectiva que deba practicarse no pondrá en peligro la densidad adecuada de población, la distribución geográfica o la tasa de reproducción de la especie protegida en el territorio de la Comunidad.

Durante el tiempo que dure la caza, ésta deberá ser controlada por representantes de la Agencia de Medio Ambiente.

Art. 16. La autorización administrativa a que se refiere el artículo anterior deberá ser motivada, y especificar:

a) Las especies a que se refiera.

b) Los medios, sistemas o métodos empleados y sus límites, así como el personal cualificado, en su caso.

c) Las condiciones de riesgo y las circunstancias de tiempo y lugar.

d) Los controles que se ejercerán, en su caso.

e) El objetivo o razón de la acción.

Art. 17. Con carácter general, en relación a la caza y a la pesca, se prohíbe la comercialización, venta, tenencia o utilización de todos los procedimientos masivos y no selectivos para la captura o muerte de animales, en particular venenos, cebos envenenados, toda clase de trampas, ligas, redes y en general de todos los métodos y artes no autorizados por la normativa de la Comunidad Europea y por los Convenios y Tratados Internacionales suscritos por el Estado español.

Art. 18. 1. Se prohíbe la utilización como reclamo de aves cegadas o mutiladas, así como la de ejemplares de especies protegidas.

2. Se prohíbe la utilización de hurón para la caza en cualquier tipo de terreno, salvo autorización expresa de la Agencia de Medio Ambiente.

Artículo 7. Plan Director de la Red de Parques Nacionales.

1. Como instrumento básico de coordinación para la consecución de los objetivos de la Red de Parques Nacionales se elaborará un Plan Director que incluirá, al menos:

- a) Los objetivos estratégicos de la Red de Parques Nacionales durante la vigencia del Plan Director, así como la programación de las actuaciones que desarrollará la Red para alcanzarlos.
- b) Los objetivos a alcanzar en materia de cooperación y colaboración con otras Administraciones u organismos, tanto en el ámbito nacional como internacional.
- c) Las actuaciones necesarias para mantener la imagen y la coherencia interna de la Red.
- d) Las directrices para la planificación y la conservación de los Parques Nacionales.
- e) El programa de actuaciones comunes de la Red, y los procedimientos para su seguimiento continuo y evaluación.
- f) La determinación de los proyectos de interés general que podrán ser objeto de financiación estatal.

2. El Plan Director tendrá una vigencia máxima de diez años. Anualmente el Ministerio de Medio Ambiente incorporará en la memoria de la Red un informe sobre su cumplimiento.

3. El Plan Director de la Red de Parques Nacionales será elaborado por el Ministerio de Medio Ambiente y aprobado por Real Decreto, previo informe del Consejo de la Red. Para su elaboración y revisión se seguirá un procedimiento con participación pública, en el que participarán, al menos, las Comunidades Autónomas y los Patronatos de los Parques Nacionales, y que será sometido a evaluación ambiental.

TÍTULO III**Los Parques Nacionales****Artículo 8. Objetivo de los Parques Nacionales.**

La declaración de un Parque Nacional tiene por objeto conservar la integridad de sus valores naturales, representativos del sistema natural español por los que ha sido declarado, así como ordenar su uso y disfrute y fomentar el conocimiento de sus valores sin excluir a quienes presentan algún tipo de discapacidad, promover la concienciación y la educación ambiental de la sociedad, contribuir al fomento de la investigación científica, al desarrollo sostenible de las poblaciones y a la conservación de los valores culturales y los modos de vida tradicional compatibles con su conservación.

Artículo 9. Requisitos de los Parques Nacionales.

1. Los requisitos que debe reunir un espacio para que pueda ser declarado como Parque Nacional, son:

- a) Será muy representativo en cuanto a tipología de especies y características naturales, de alguno o algunos de los sistemas naturales incluidos en el Anexo de esta Ley.
- b) Contará con una proporción relevante de las especies y comunidades propias del sistema natural que pretenda representar en la Red, o de aquellas más singulares o amenazadas en España, así como capacidad territorial y ecológica para garantizar que estas especies y comunidades, con tamaños de poblaciones ecológicamente significativos, puedan mantener o alcanzar un estado de conservación favorable.

c) Tendrá una superficie continua y no fragmentada suficiente como para permitir la evolución natural sin o con escasa intervención humana, de forma que se mantengan sus características físicas y biológicas, y se asegure el funcionamiento de los procesos naturales presentes. A estos efectos, la superficie del Parque Nacional, salvo casos debidamente justificados, tendrá:

Al menos, 15.000 hectáreas en Parques Nacionales terrestres o marítimo-terrestres peninsulares.

Al menos, 5.000 hectáreas en Parques Nacionales terrestres o marítimo-terrestres insulares.

Al menos, 20.000 hectáreas en Parques Nacionales en aguas marinas.

d) La superficie del Parque Nacional se caracterizará por la continuidad territorial, entendida como ausencia de fragmentación de su superficie y de elementos de estrangulamiento territorial, salvo excepciones debidamente justificadas.

e) Estará ocupado, en una superficie adecuada, por formaciones naturales, sin explotaciones extractivas de carácter agrícola, forestal, hidráulico o minero, ni elementos artificiales que alteren significativamente la estética del paisaje o el funcionamiento de los ecosistemas.

2. En la superficie propuesta para incluirse en un Parque Nacional no puede existir suelo susceptible de transformación urbanística ni suelo urbanizado.

Artículo 10. Declaración de Parques Nacionales.

1. La declaración de Parque Nacional, basada en la apreciación del interés general del Estado en su conservación y en su aportación a la Red, se hará por Ley de las Cortes Generales. Tal declaración implicará la inclusión del Parque en la Red de Parques Nacionales de España. Tendrán prioridad las propuestas que impliquen la inclusión de sistemas naturales no representados en la Red.

2. La declaración como Parque Nacional de un espacio natural requerirá que previamente haya sido aprobado un Plan de Ordenación de los Recursos Naturales en el que, como mínimo, se encuentre incluido dicho espacio natural y su área de protección.

3. La iniciativa para la declaración como Parque Nacional de un espacio natural corresponde al órgano que determine la Comunidad Autónoma o al Gobierno del Estado. En todo caso, la iniciativa se formalizará mediante la aprobación inicial de la propuesta por las Comunidades Autónomas en cuyo territorio se encuentren situados.

4. La propuesta de declaración incluirá:

- a) Los objetivos conservacionistas de la Red que deba cumplir el Parque.
- b) Los límites geográficos.
- c) El análisis científico y técnico del cumplimiento de los requisitos establecidos para los Parques Nacionales.
- d) El diagnóstico ecológico del estado de conservación de los sistemas naturales incluido en la propuesta.
- e) El análisis socioeconómico de los municipios afectados y de su contexto comarcal o regional.
- f) La evaluación de los efectos de la declaración sobre los usos existentes.
- g) Los estudios ambientales y socioeconómicos que permitan estimar las consecuencias de la declaración, incluyendo un análisis sobre el grado de aceptación de la propuesta por la población implicada, así como las estimaciones sobre su repercusión en el presupuesto de las Administraciones Públicas afectadas.
- h) La delimitación de la zona periférica de protección y su régimen jurídico.
- i) La delimitación del área de influencia socioeconómica.
- j) La identificación de las medidas de protección preventiva.

las medidas necesarias y adecuadas, dando cuenta inmediata al Pleno.

k) Sancionar las faltas de desobediencia a su autoridad o por infracción de las Ordenanzas municipales, salvo en los casos en que tal facultad esté atribuida a otros órganos.

l) Contratar obras y servicios siempre que su cuantía no exceda del 5 por 100 de los recursos ordinarios de su Presupuesto ni del 50 por 100 del límite general aplicable a la contratación directa, con arreglo al procedimiento legalmente establecido.

ll) Otorgar las licencias cuando así lo dispongan las Ordenanzas.

m) Las demás que expresamente le atribuyan las Leyes y aquellas que la legislación del Estado o de las Comunidades Autónomas asignen al Municipio y no atribuyan a otros órganos municipales.

2. Corresponde asimismo al Alcalde el nombramiento de los Tenientes de Alcalde.

3. El Alcalde puede delegar el ejercicio de sus atribuciones, salvo las de convocar y presidir las sesiones del Pleno y de la Comisión de Gobierno y las enumeradas en los apartados a), c), g), i) y j) del número 1 de este artículo.

Artículo 22.

1. El Pleno, integrado por todos los Concejales, es presidido por el Alcalde.

2. Corresponden, en todo caso, al Pleno las siguientes atribuciones:

a) El control y la fiscalización de los órganos de gobierno.

b) Los acuerdos relativos a la participación en organizaciones supramunicipales; alteración del término municipal; creación o supresión de Municipios y de las Entidades a que se refiere el artículo 45; creación de órganos desconcentrados; alteración de la capitalidad del Municipio y el cambio de nombre de éste o de aquellas Entidades y la adopción o modificación de su bandera, enseña o escudo.

c) La aprobación de los planes y demás instrumentos de ordenación y gestión previstos en la legislación urbanística.

d) La aprobación del Reglamento orgánico y de las Ordenanzas.

e) La determinación de los recursos propios de carácter tributario; la aprobación y modificación de los Presupuestos; la disposición de gastos en los asuntos de su competencia y la aprobación de las cuentas.

f) La aprobación de las formas de gestión de los servicios y de los expedientes de municipalización.

g) La aceptación de la delegación de competencias hecha por otras Administraciones públicas.

h) El planteamiento de conflictos de competencias a otras Entidades locales y demás Administraciones públicas.

i) La aprobación de la plantilla de personal, la relación de puestos de trabajo, las bases de las pruebas para la selección de personal y para los concursos de provisión de puestos de trabajo, la fijación de la cuantía de las retribuciones complementarias de los funcionarios y el número y régimen del personal eventual, todo ello en los términos del título VII de esta Ley, así como la separación del servicio de los funcionarios de la Corporación, salvo lo dispuesto en el artículo 99, número 4, de esta Ley, y la ratificación del despido del personal laboral.

j) El ejercicio de las acciones administrativas y judiciales.

k) La alteración de la calificación jurídica de los bienes de dominio público.

l) La enajenación del patrimonio.

ll) Aquellas otras que deban corresponder al Pleno por exigir su aprobación una mayoría especial.

m) Las demás que expresamente le confieran las Leyes.

3. Pertenecen, igualmente, al Pleno la votación sobre la moción de censura al Alcalde, que se rige por lo dispuesto en la legislación electoral general.

Artículo 23.

1. La Comisión de Gobierno se integra por el Alcalde y un número de Concejales no superior al tercio del número legal de los mismos, nombrados y separados libremente por aquel, dando cuenta al Pleno.

2. Corresponde a la Comisión de Gobierno:

a) La asistencia al Alcalde en el ejercicio de sus atribuciones.

b) Las atribuciones que el Alcalde u otro órgano municipal le delegue o le atribuyan las Leyes. No son delegables las atribuciones reservadas al Pleno en los números 2, letras a), b), c), d), e), f), g), h), i), k) y ll) y 3 del artículo anterior.

3. Los Tenientes de Alcalde sustituyen, por el orden de su nombramiento y en los casos de vacante, ausencia o enfermedad,

al Alcalde, siendo libremente designados y revocados por éste de entre los miembros de la Comisión de Gobierno y, donde ésta no exista, de entre los Concejales.

4. El Alcalde puede delegar el ejercicio de determinadas atribuciones en los miembros de la Comisión de Gobierno y, donde ésta no exista, en los Tenientes de Alcalde, sin perjuicio de las delegaciones especiales que, para cometidos específicos, pueda realizar en favor de cualesquiera Concejales, aunque no pertenecieran a aquella Comisión.

Artículo 24.

Para facilitar la participación ciudadana en la gestión de los asuntos locales y mejorar ésta, los Municipios podrán establecer órganos territoriales de gestión desconcentrada, con la organización, funciones y competencias que cada Ayuntamiento les confiera, atendiendo a las características del asentamiento de la población en el término municipal, sin perjuicio de la unidad de gobierno y gestión del Municipio.

CAPÍTULO III

Competencias

Artículo 25.

1. El Municipio, para la gestión de sus intereses y en el ámbito de sus competencias, puede promover toda clase de actividades y prestar cuantos servicios públicos contribuyan a satisfacer las necesidades y aspiraciones de la comunidad vecinal.

2. El Municipio ejercerá, en todo caso, competencias en los términos de la legislación del Estado y de las Comunidades Autónomas en las siguientes materias:

a) Seguridad en lugares públicos.

b) Ordenación del tráfico de vehículos y personas en las vías urbanas.

c) Protección civil, prevención y extinción de incendios.

d) Ordenación, gestión, ejecución y disciplina urbanística; promoción y gestión de viviendas, parques y jardines, pavimentación de vías públicas urbanas y conservación de caminos y vías rurales.

e) Patrimonio histórico-artístico.

f) Protección del medio ambiente.

g) Abastos, mataderos, ferias, mercados y defensa de usuarios y consumidores.

h) Protección de la salubridad pública.

i) Participación en la gestión de la atención primaria de la salud.

j) Cementerios y servicios funerarios.

k) Prestación de los servicios sociales y de promoción y reinserción social.

l) Suministro de agua y alumbrado público; servicios de limpieza viaria, de recogida y tratamiento de residuos, alcantarillado y tratamiento de aguas residuales.

ll) Transporte público de viajeros.

m) Actividades o instalaciones culturales y deportivas; ocupación del tiempo libre; turismo.

n) Participar en la programación de la enseñanza y cooperar con la Administración educativa en la creación, construcción y sostenimiento de los Centros Docentes públicos, intervenir en sus órganos de gestión y participar en la vigilancia del cumplimiento de la escolaridad obligatoria.

3. Sólo la Ley determina las competencias municipales en las materias enunciadas en este artículo, de conformidad con los principios establecidos en el artículo 2.

Artículo 26.

1. Los Municipios por sí o asociados deberán prestar, en todo caso, los servicios siguientes:

a) En todos los Municipios:

Alumbrado público, cementerio, recogida de residuos, limpieza viaria, abastecimiento domiciliario de agua potable, alcantarillado, acceso a los núcleos de población, pavimentación de las vías públicas y control de alimentos y bebidas.

b) En los Municipios con población superior a 5.000 habitantes, además:

Parque público, biblioteca pública, mercado y tratamiento de residuos.

c) En los Municipios con población superior a 20.000 habitantes, además:

Protección civil, prestación de servicios sociales, prevención y extinción de incendios, instalaciones deportivas de uso público y matadero.

d) En los Municipios con población superior a 50.000 habitantes, además:

17-ANNEX II

17. ANNEX II

DATA:

FITXA DE CAMP

Nº _____

Identificació

Nom propi		Nom popular		Nom científic	
<input type="text"/>		<input type="text"/>		<input type="text"/>	
Estat		Edat		Procedència	
Viu	☐	Molt madur	☐	S	☐
Mort	☐	Madur	☐	C	☐
		Jove	☐	Motiu de la singularitat	
Ús i valor simbòlic				<input type="text"/>	
<input type="text"/>				<input type="text"/>	

Localització

Coordenades UTM		Precisió GPS	Indret
X:	<input type="text"/>	<input type="text"/> m	
Y:	<input type="text"/>	Pendent	
Altitud		<input type="text"/> °	
<input type="text"/> m		Accés	
<input type="text"/>			

Característiques descriptives i biomètriques

Alçària total	<input type="text"/> m	Forma de l'arbre	Verticalitat tronc
Volta de canó	<input type="text"/> m	Natural	Dret
Amplada Cn	<input type="text"/> m	Podat	Caigut
Amplada Cp	<input type="text"/> m	Dividit	Poc inclinat
Alçària canó fins enforcadura	<input type="text"/> m	Rebrots	Inclinat
		Soca	Nº beses
		Amplada mitjana capçada	Cobertura foliar
		<input type="text"/> m	%(C/P)
		Nº troncs	Volta de soca
		<input type="text"/>	<input type="text"/> m

Estat de conservació

Fluxos d'escorça	Cavitació del tronc	Nº branques trencades
Sec	Baix	<input type="text"/>
Humit	Mitjà	Nº orificis
Enganxifos	Alt	<input type="text"/>
Bombollejant		
Sense flux		

En el cas de trobar-vos amb aquesta fitxa de camp, si us plau, contacteu amb nosaltres (projecte.arbre.2017@gmail.com)
Gràcies per la vostra col·laboració!

DATA:

FITXA DE CAMP

Nº _____

Estats fitosanitari general

Desfavorable	
Correcte	
Excel·lent	

Fusta caiguda

Nul·la	
Menyspreable	
Apreciable	
Considerable	
Important	

Danys o lesions

Tipus	Nº	Magnitud
Ferides		
Cicatris		
Bonys		
Altres:		

Interaccions biòtiques

Presència de fongs

Sí	
No	

Presència de plagues

Sí: _____	
No	

Presència epífits vegetals

No	
Sí	
*Líquens, molses, falgueres, enfiladisses	

Fauna associada

No	
Sí	

Descripció de l'entorn

Entorn natural

--

Entorn antròpic

--

Mesures de conservació

Gestió actual

--

Noves propostes de gestió

--

Comentaris

--

En el cas de trobar-vos amb aquesta fitxa de camp, si us plau, contacteu amb nosaltres (projecte.arbre.2017@gmail.com)
Gràcies per la vostra col·laboració!